

Vol. 28, Nr 1 (109), 2018
Kwartalnik

ISSN 1234-6888

BIULETYN

DOLNOŚLĄSKIEJ IZBY
LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ

Nasza strona internetowa: www.dilwet.pl
(BIULETYN w kolorze)

Wydawca: Dolnośląska Izba Lekarsko-Weterynaryjna

Zespół Redakcyjny:

Jan Dorobek – redaktor naczelny (tel. kom. 603 263 314, e-mail: jdorobek@tlen.pl)
dr Jerzy Borowiec – sekretarz, dr Robert Karczmarczyk, Zdzisław Król, Bohdan Wojtal

Fundacja „Pro Medici Veterinariii”

**działająca przy
Dolnośląskiej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej
we Wrocławiu**

wspiera lekarzy weterynarii oraz członków ich rodzin znajdujących się w szczególnie ciężkiej sytuacji życiowej

Fundacja zwraca się z apelem o jej zasilenie dowolną kwotą dla osób najbardziej pokrzywdzonych przez los

Numer konta Fundacji:

18 1020 5242 0000 2202 0158 8417

Adres: ul. Sopocka 21/2, 50-344 Wrocław

Prosimy o przekazanie 1% podatku na rzecz naszej Fundacji (Organizacji Pożytku Publicznego). Wystarczy w odpowiednich rubrykach deklaracji podatkowej rocznej wpisać nazwę:

**Fundacja „PRO MEDICI VETERINARIII”
numer KRS 0000247344**

Z góry dziękujemy!

SPIS TREŚCI

Materiały na XX Okręgowy Zjazd Lekarzy Weterynarii DIL-Wet.	5
Sprawozdanie Prezesa Rady DIL-Wet.	5
Sprawozdanie finansowe DIL-Wet. we Wrocławiu za rok 2017	9
Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej za okres 1 styczeń - 31 grudnia 2017r.	11
Wykonanie budżetu DIL-Wet. za 2017r. i preliminarz na 2018r.	13
Sprawozdanie Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej DIL-Wet.	14
Sprawozdanie Sądu Lekarsko-Wet. DIL-Wet.	14
Sprawozdanie z działalności Funduszu Pomocy Koleżeńskiej DIL-Wet.	15
Działalność Fundacji „Pro Medici Veterinari” w III kadencji w latach 2014-2017	15
Sprawozdanie z działalności Koła Seniorów DIL-Wet. za rok 2017	16
Projekty Uchwał (1+8)	17
Z działalności Izby Lek.-Wet.	21
Posiedzenie Rady DIL-Wet. VII Kadencji nr 5 (16.11.2017), nr 6 (14.12.2017) - <i>Teresa Rogowska</i> ,	21
Informacje Inspekcji Weterynaryjnej	27
Pismo Przewodniczącego Rady Sekcji Krajowej Pracowników Weterynarii N.S.Z.Z. „Solidarność” Lecha Rybarczyka ws. wynagrodzenia pracowników Inspekcji Weterynaryjnej	27
Pismo Prezesa Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej <i>dr. n.wet. Wojciech Hildebranda</i> ws. wynagrodzenia pracowników Inspekcji Weterynaryjnej	28
Pismo Dolnośląskiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii <i>Zdzisława Króla</i> ws. wynagrodzenia pracowników Inspekcji Weterynaryjnej	29
Z życia Uczelni	30
Posiedzenia Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP we Wrocławiu - <i>Bożena Doszyń</i>	30
Badania małpy, operacja lemura - nietypowi pacjenci weterynarii - <i>jc</i>	32
Akty i porady prawne	33
Wykaz aktów prawnych dotyczących weterynarii opublikowanych w okresie od lipca 2017 do grudnia 2017 - <i>J. Borowiec</i>	33
Kilka uwag praktycznych o ochronie danych osobowych z perspektywy podmiotów prowadzących zakłady lecznicze dla zwierząt - <i>Piotr Rodziewicz</i>	34
Informacja dotycząca zmiany przepisów w zakresie ochrony danych osobowych - <i>Piotr Rodziewicz</i>	38
Reklama usług weterynaryjnych - <i>Piotr Rodziewicz</i>	39
Kronika wydarzeń	41
Spotkanie wigilijne Koła Seniorów Lekarzy Weterynarii w dniu 4 grudnia 2017r. - <i>Bohdan Wojtal</i>	41
Uroczystość wręczenia Dyplomów Prawa Wykonywania Zawodu oraz spotkanie wigilijno- -noworoczne - <i>J.D.</i>	44
IX Dolnośląski Bal Karnawałowy Lekarzy Wet. - <i>Eliza Piaskowska, Agnieszka Noszczyk-Nowak</i>	48
Spotkanie Noworoczne Koła Seniorów Lekarzy Weterynarii w dniu 06.02.2018r. - <i>Bohdan Wojtal</i>	50
Konferencja „Walentynki Kardiologiczne” - <i>Agnieszka Noszczyk Nowak</i>	51
Problemy społeczno-zawodowe	52
Łapać liska! - <i>Agnieszka Korzeniewska</i>	52
Zagadnienia zawodowe	54
Doświadczenia kliniczne z iniekcyjnymi lekami inotropowo-dodatnimi - <i>Agnieszka Noszczyk-Nowak</i>	54
Interpretacja wyników oznaczania hormonów - jak poradzić sobie w praktyce z analizą stężenia progesteronu - <i>Xavier Lévy</i>	56
Ultrasonograficzne monitorowanie owulacji, rozwoju płodu i biometrii płodowej - <i>George Mantziaras</i>	57
Znieczulenia w cesarskim cięciu i w pediatrii - <i>Xavier Lévy</i>	60
Chirurgia pediatryczna - najważniejsze zabiegi u szczeniąt i kociąt - <i>Xavier Lévy</i>	63
Podstawy terapii w neonatologii - <i>Andrea Münnich</i>	65
Niepłodność oraz zaburzenia i utrata ciąży u kotek - <i>Andrea Münnich</i>	68
Diagnostyka i terapia ropomacicza: Nowe dane/Doświadczenia skandynawskie - <i>Ragnvi Hagman</i>	70
Z historii Weterynarii	72
Lekarze zwierząt w Powstaniu Wielkopolskim - <i>Włodzimierz A. Gibasiewicz</i>	72
Studia podyplomowe, konf. naukowe, szkolenia	75
Informacje różne	78
Wawrzynek finis - <i>Grzegorz Tabasz</i>	79

Biuro Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej

czynne jest w dni robocze
w środy w godz. **10⁰⁰ – 17³⁰**
w pozostałe dni w godz. **8³⁰ – 15³⁰**

Informacja o doraźnej zmianie godzin pracy biura – zawsze na stronie internetowej Izby!

Adres: ul. Sopocka 21 / 2, 50-344 Wrocław, tel./fax 71 322 03 45

e-mail: biuro@dilwet.pl; strona internetowa: www.dilwet.pl

Sekretariat: **Joanna Kwiecińska, Teresa Rogowska**

Prezes Izby: **dr n.wet. Wojciech Hildebrand**, wtorek, piątek: 9³⁰ – 11⁰⁰
tel. kom. 603 263 390; e-mail: hildek@interia.eu; biuro@dilwet.pl

Wiceprezes Izby: **lek. wet. Jan Dorobek**, tel. kom. 603 263 314

Wiceprezes Izby: **dr n.wet. Robert Karczmarczyk**, tel. kom. 603 263 337

Sekretarz: **lek. wet. Małgorzata Sitnik**, tel. kom. 603 263 356

Skarbnik: **lek. wet. Danuta Pawicka-Stefanko**, tel. kom. 603 263 340

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej:

lek. wet. Piotr Waleński, tel. kom. 603 263 358; pisma kierować na adres Izby

Przewodniczący Sądu Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej:

lek. wet. Andrzej Hołdowański, tel. kom. 603 263 357

Radca Prawny:

mec. Anna Zalesińska, tel. kom. 604 293 203; e-mail: kancelaria.zalesinska@gmail.com;
pisma kierować na adres Izby

Księgowość: **Biuro Rachunkowe ARCO**, tel. 576 705 913, 71 789 9149
informacje w sprawie składek członkowskich w biurze Izby pod nr. tel. 71 322 03 45

Konto: PEKAO S.A. I O. we Wrocławiu Nr:

48 1240 1994 1111 0000 2495 9016

SKŁADKA CZŁONKOWSKA w 2017 r. i 2018 r.:

- lekarze weterynarii wykonujący zawód, bądź osiągający dochód z innego źródła: - **50 zł miesięcznie**
pierwsza składka - w miesiącu wpisu do rejestru członków - 90 zł
- lekarze weterynarii - emeryci i renciści, nie wykonujący zawodu (od miesiąca, w którym złożyli prawidłowe oświadczenie o braku dochodu poza emeryturą lub rentą) - **0 zł**
- lekarze weterynarii - słuchacze studiów doktoranckich, którzy pobierają stypendium i nie osiągają zarobku (od miesiąca, w którym złożyli prawidłowy wniosek oraz przy składaniu Oświadczeń i Zaświadczeń w określonych terminach) - **25 zł miesięcznie**
- lekarze weterynarii - nie osiągający dochodu z żadnego źródła (od miesiąca, w którym złożyli prawidłowy wniosek i pozostałe dokumenty) - **25 zł miesięcznie**

Wpłata składki członkowskiej winna być dokonana do końca miesiąca, którego dotyczy. Składki członkowskie od lekarzy weterynarii skreślających się z rejestru członków pobiera się do miesiąca, w którym podjęta została decyzja o skreśleniu.

UBEZPIECZENIE OC i NNW dla wszystkich członków DIL-Wet. opłacających składki członkowskie:

TUiR „ALLIANZ” Polska S.A. Oddz. Wrocław, ul. Dmowskiego 3/10, 50-203 Wrocław,
Agent ubezpieczeniowy: **Artur Nowak**, tel. kom. 600 316 272, e-mail: artur.nowak@port.allianz.pl

**INFORMUJEMY, ŻE NA STRONIE INTERNETOWEJ IZBY DOSTĘPNE SĄ KOLEJNE NUMERY
BIULETYNU W WERSJI ELEKTRONICZNEJ**

Szanowne Koleżanki i Koledzy.

Przekazywanie informacji od zarania dziejów miało istotny wpływ na życie ludzi i zwierząt. Przykłady można by mnożyć począwszy od dobrze poznanego informowania się owadów, poprzez śpiew ptaków, na nawoływaniu wilków skończywszy. Ludzie,

którzy opanowali zdolność werbalizowania swoich myśli a następnie utrwalania ich w różny sposób ciągle udowadniają jak strategiczne znaczenie może mieć umiejętne jej przekazywanie od czasów starożytnych (przegrana bitwa pod Termopilami, obrona Aten po bitwie pod Maratonem) po czasy nam współczesne. Wydarzenia ostatnich tygodni pokazały jak ważną rolę w przekazywaniu informacji w obrębie członków naszej korporacji pełnią media społecznościowe. Mam tutaj na myśli ogólnopolską akcję wysyłania podań o podwyżki pracowników Inspekcji Weterynaryjnej, dyskusję o projekcie zmian w ustawie o zakładach leczniczych dla zwierząt, oraz etyczną ocenę postaw lekarzy weterynarii, jednego który dokonał przeszczepu nerki u psa oraz drugiego, który publicznie informował o świadczeniu usług za darmo.

Najwięcej emocji budzą niepokojące informacje o żenująco niskich wynagrodzeniach dla lekarzy weterynarii pracujących w inspekcji weterynaryjnej. Średnia płaca jest niższa od średniej krajowej. To w połączeniu z koniecznością zdobycia wysokich specjalistycznych kwalifikacji zawodowych, bardzo dużą odpowiedzialnością oraz stresem związanym z funkcją kontrolno-restrykcyjną powoduje, że lekarze weterynarii masowo rezygnują z pracy w Inspekcji a dla młodych nie jest ona w ogóle atrakcyjna. Efektem jest rosnąca liczba wakatów w Inspekcji Weterynaryjnej w całej Polsce, co zagraża bezpieczeństwu zdrowotnemu społeczeństwa a w efekcie pojawiania się przypadków ASF może doprowadzić do strat materialnych dla budżetu państwa z racji strat w produkcji żywności i chociażby eksporcie sięgających miliardów złotych. Tylko determinacji i ciężkiej pracy lekarzy, którzy przyjmują na siebie coraz więcej obowiązków możemy zawdzięczać dotychczasowe oparowanie sytuacji. Zlecanie wolno praktykującym lekarzom weterynarii czynności urzędowych nie zawsze jest dochodowe, zwłaszcza przy aktualnej ich wycenie i rozproszeniu gospodarstw drobnotowarowych. Frustrującym jest fakt, że o wiele więcej można zarobić na stanowiskach w innych branżach (np. handlowej), gdzie wymagania dotyczące kwalifikacji są zdecydowanie niższe. Lekarze weterynarii poprzez internetowe portale społecznościowe rozpoczęli akcję wysyłania podań przez Powiatowych Lekarzy Weterynarii podań o podwyżki

do Wojewódzkich Lekarzy Weterynarii. Skala akcji pokazała jak duża jest determinacja, która chyba zaskoczyła wszystkich i przyniosła miemy nadzieję efekt. Okazało się, że podania napłynęły ze wszystkich Powiatowych Inspektoratów Dolnego Śląska i obejmują około 95% zatrudnionych. Niezależnie przedstawiciele samorządów wszystkich izb okręgowych organizowali spotkania z Posłami i Wojewodami przedstawiające aktualny, alarmujący stan kadrowy w Inspekcji ze spadającym trendem zatrudnienia co przekłada się na rosnące zagrożenie zdrowia publicznego. Z Inicjatywy Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej spotkanie z Wojewodą Dolnośląskim Pawłem Hreniakiem odbyło się 28.02.2018r. w Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu. W spotkaniu lekarzy weterynarii reprezentowali Dolnośląski Wojewódzki Lekarz Weterynarii Zdzisław Król, Przewodniczący Rady Sekcji Krajowej Pracowników Weterynarii NSZZ Solidarność Lech Rybarczyk oraz Prezes Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej Wojciech Hildebrand. W trakcie spotkania przedstawiono fakty dotyczące sytuacji w inspekcji oraz przedstawiono zestawienie podań o podwyżki oraz wykazano, że w trybie natychmiastowym konieczna jest waloryzacja wynagrodzeń i znaczące podwyżki co powinno się przełożyć na obłożenie kilkudziesięciu wakatów. Należy podkreślić, że wszyscy przedstawiciele lekarzy weterynarii mówili „jednym głosem”, przedstawiając rzeczowe argumenty, przekazując powagę sytuacji i realne zagrożenie. Wojewoda zadeklarował pomoc w lobbowaniu w ministerstwach (Rolnictwa, MSWiA i Finansów) i u Premiera RP. Spotkanie odbyło się w atmosferze wzajemnego zrozumienia i miemy nadzieję przyniesie wymierne efekty.

Kolejną sprawą, która skłoniła wielu lekarzy do szerokiego komentowania na forach społecznościowych, zresztą na prośbę Rady skierowaną do kierowników ZLZ były propozycje zmian w ustawie i zakładach leczniczych dla zwierząt. Ogólnym założeniem do projektu zmian był pomysł zaakceptowany na XI Krajowym Zjeździe Lekarzy Weterynarii dotyczący wprowadzenia działań zmierzających do formalnego zapisu o tym, że właścicielem ZLZ może być tylko lekarz weterynarii co powinno zapobiec przejmowaniu rynku usług weterynaryjnych przez sieci. Drugim celem zmian było ograniczenie „dzikiej” konkurencji. Wolny rynek usług pozwala na powstawanie nieograniczonej liczby ZLZ oraz świadczenie usług na terenie całego kraju. Z jednej strony jest to zgodne z ogólnymi zasadami swobody działalności gospodarczej, z drugiej jednak prowadzi do wielu konfliktowych sytuacji, których motywem jest chęć zwiększania zysków a w efekcie prowadzi do podbierania klientów i rodzi sytuacje konfliktowe. Wielu lekarzy skarży się na „wojny cenowe”, otwieranie nowych ZLZ przez lekarzy w pobliżu już funkcjonujących, nierzadko koło wcześniejszych pracodawców lub świadczenie usług na odległość, ograniczające się do sporadycznych wizyt w obiektach na drugim końcu

Polski a kontynuowanych wirtualnie poprzez przekazywanie (sprzedaż) leków. Nie ma to nic wspólnego z ideą wzajemnych konsultacji, które są możliwe i wręcz zalecane przez Kodeks Etyki Lekarza Weterynarii. Czas pokaże czy obrona rynku usług weterynaryjnych jest właściwa, czy należy się poddać trendom europejskim i amerykańskim, na których kilkadziesiąt procent ZLZ jest „usięciowionych”, co ma swoje zalety ale też i wady, o których cały czas toczą się dysputy i polemiki. Dyskusja na forach społecznościowych i przesłane uwagi do biura DILWet pozwoliły na ich przeanalizowanie i przekazanie do Rady Krajowej.

Ostatnim zagadnieniem szeroko dyskutowanym w mediach społecznościowych były dwie postawy etyczne lekarzy weterynarii, dwie wydawać by się mogło skrajne. Jedną pokazująca bardzo wysoki poziom wiedzy, technik operacyjnych, świadcząca o bardzo dużych możliwościach współczesnej weterynarii, druga ukazująca podejście pełne empatii pokazujące jak wrażliwym na niedolę zwierząt i właścicieli może być lekarz. W jednym i drugim przypadku odbiór naszej profesji wydawać by się mogło powinien być pozytywny. Dlaczego zatem budzi tyle emocji? Jak zwykle w takich przypadkach sprawy nie są do końca oczywiste. W pierwszym przypadku lekarz weterynarii ratując zdrowie jednego psa przeszczepia nerkę od drugiego, zdrowego dawcy. Tylko, czy nie jest to okaleczenie zdrowego zwierzęcia? A co z dawcą? Kto się nim zaopiekuje? Kto pokryje koszty jego ewentualnego leczenia jeśli rozwinię się niewydolność nerki? Czy powinien być taki pacjent zaadoptowany przez właścicieli biorcy? A co, gdy będzie agresywny w stosunku do psa biorcy lub domowników? Tego typu pytania budzą wątpliwości na całym świecie i jest to problem nie do końca rozwiązany nawet w USA, gdzie możliwości wykonywania takich zabiegów są największe. A może powinna się wypowiedzieć Komisja Etyczna? Nie ma prostych odpowiedzi. Biuro prawne DILWet już kilka lat temu przygotowało opinię, według której tego typu zabiegi w świetle obowiązującego prawa są w Polsce niedopuszczalne. Ale może warto przedyskutować ten problem. Druga sytuacja, opisana została w ogólnopolskiej gazecie w formie wywiadu pokazującego pracę lekarza weterynarii, który deklaruje, że usługi wykonuje po kosztach lub poniżej ich kierując się empatią oraz hipisowskim światopoglądem. Z jed-

nej strony szlachetne, z drugiej jednak czy nie jest to szkalowanie innych lekarzy weterynarii, którzy wyceńili swoje usługi kalkulując koszty uprawiania zawodu. Przypomnę, że na koszt usługi składają się nie tylko koszty leków i zużytych materiałów ale także koszty związane z użytkowaniem lokalu, zużyciem mediów, kosztami pośrednimi i bezpośrednimi samozatrudnienia lub zatrudnienia pracowników, koszty kształcenia i wiele innych. Lekarz, który zaniża ceny usługi nie osiąga odpowiednich przychodów gwarantujących właściwe funkcjonowanie i rozwój ZLZ oraz nie pozwala na ustawiczne kształcenie niezbędne do coraz lepszego świadczenia usług. Przedstawianie uprawiania zawodu w opisywany sposób może sprawić błędne wrażenie zmywu cenowej i zawyżania cen. Ponadto dla większości z nas praca jest źródłem dochodów gwarantujących utrzymanie rodziny i jej rozwój.

Cieszy fakt tych dyskusji na forach internetowych bo pokazuje, że wspólnie można osiągnąć cele, których w pojedynkę się nie osiągnie oraz to, że wbrew pozorom wielu z nas zależy na tworzeniu dobrego wizerunku lekarza weterynarii. Zachęcam wszystkich do dzielenia się swoimi uwagami i spostrzeżeniami. To pozwala na lepsze zrozumienie i pokazanie całego spektrum naszej profesji. Mam nadzieję, że przełoży się to na większą aktywność i chęć pracy na rzecz Rady i organów izby. Może okazją będzie najbliższy Zjazd Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

W związku ze Świętami Wielkiej Nocy chciałbym wszystkim złożyć życzenia zdrowia i radości nie tylko z okazji Świąt i wiosny ale także z wszystkich drobiazgów, których doświadczamy na co dzień a może w pędzie życia ich nie zauważamy.

W. Hildebrand

Rada Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej informuje:

XX OKRĘGOWY ZJAZD LEKARZY WETERYNARII DOLNOŚLĄSKIEJ IZBY LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ

**odbędzie się 22 kwietnia 2017 r.
na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu**

**UCHWAŁA nr 339/2018/VII
Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Wet.
we Wrocławiu z dnia 9 lutego 2018 r.**

w sprawie ustalenia terminu XX Okręgowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu

Działając na podstawie art. 26 ust. 1 z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach

lekarsko-weterynaryjnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1479 t.j.) Rada Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej uchwala, co następuje:

§1

Ustala się termin XX Okręgowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu na dzień **22 kwietnia 2018 r.**

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Materiały na XX Okręgowy Zjazd
Lekarzy Weterynarii
Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej**

**SPRAWOZDANIE PREZESA
z działalności Rady Dolnośląskiej Izby
Lekarsko-Weterynaryjnej VII kadencji
za rok 2017**

(okres sprawozdawczy
- od 01.03.2017 r. do 28.02.2018 r.)

Szanowne Koleżanki i Koledzy.

Za nami pierwszy rok VII kadencji Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Członkowie Rady reprezentują wszystkie środowiska lekarzy weterynarii Dolnego Śląska począwszy od uczelni (w tym dwoje członków zasiada w Radzie Wydziału Medycyny Weterynaryjnej), poprzez Inspekcję Weterynaryjną (w tym jedną osobą jest Zastępca Dolnośląskiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii, pięć osób zajmuje stanowiska Powiatowych Lekarzy Weterynarii, jedna osoba reprezentuje Wojskową Inspekcję Weterynaryjną), a skończywszy na prywatnej praktyce weterynaryjnej oraz hurtowni leków weterynaryjnych. Troje członków Rady jest jednocześnie członkami Rady Krajowej, w tym jedna osoba jest członkiem Prezydium, jedna osoba przewodniczy Komisji Finansowo-Gospodarczej oraz jedna przewodniczy Komisji Prawno-Regulaminowej. Ponadto Prezes Rady DIL-Wet. zasiada w Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii. Pozwala to na czynny udział członków Rady, reprezentantów lekarzy weterynarii Dolnego Śląska, w pracach zarówno Rady Krajowej jak i Komisji ds. Specjalizacji, prezentując postulaty naszego środowiska.

Rada w ciągu minionego okresu sprawozdawczego na bieżąco realizowała zobowiązania i uchwały Okręgowego Zjazdu oraz prowadziła wszelkie prace związane z funkcjonowaniem samorządu. W okresie sprawozdawczym odbyło się 10 posiedzeń Rady DIL-Wet. oraz 8 posiedzeń Prezydium.

Do dnia 28.02.2018 r. Rada podjęła 598 uchwał tj. o 284 więcej niż w analogicznym okresie przed

rokiem. Podjęte uchwały dotyczyły: przyznania prawa wykonywania zawodu (86), utraty prawa wykonywania zawodu (24), skreślenia z rejestru członków DIL-Wet. lub przeniesienia do innych izb (36), postępowań administracyjnych (149), wpisu do rejestru członków z przeniesienia (11), wpisu do rejestru zakładów leczniczych (21), wykreślenia z ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt (26), wpisu zmian w ewidencji zakładów leczniczych (73), wpisu do rejestru osób upoważnionych do wystawiania paszportów dla zwierząt towarzyszących (39), skreślenia z rejestru osób upoważnionych do wystawiania paszportów dla zwierząt towarzyszących (22), rozłożenia na raty zaległych składek (3), obniżenia składek członkowskich (20), zawieszenia płatności składek członkowskich (3), utworzenia zaległych składek członkowskich (24), zatwierdzenia wniosków Zarządu Funduszu Pomocy Koleżeńskiej DIL-Wet. (4), przyznania środków na konferencje naukowe i imprezy integracyjne (17), przyznanie nagród finansowych (10), przesunięć w budżecie (1), innych spraw (35).

Stan członków DIL-Wet. - lekarzy weterynarii na dzień 31 grudnia 2017 r. wynosił 1445 osób, w tym 122 lekarzy weterynarii na emeryturze. W tym okresie przyjęto z innych izb i wpisano do rejestru DIL-Wet. 11 osób, nadano prawo wykonywania zawodu i przyjęto do DIL-Wet. 86 osób. Rada skreśliła z listy członków DIL-Wet. 36 osób, z powodu przeniesienia do innej izby okręgowej w kraju (25 osób), przeniesienia miejsca wykonywania zawodu za granicę (11 osób). Rada stwierdziła utratę prawa wykonywania zawodu i skreśliła z listy członków DIL-Wet. 24 osoby, w tym 11 osób na ich wnioszek, w związku z przejściem na emeryturę lub sytuacją rodzinno-zawodową i zrzeczeniem się prawa wykonywania zawodu, 6 osób z powodu śmierci, 7 osób z powodu nieopłacania składek członkowskich przez okres dłuższy niż 12 miesięcy.

Rada stara się dotrzeć z informacjami do wszystkich. Wszelkie wiadomości na bieżąco zamieszczane są na

stronach internetowych, rozsyłane drogą e-mailingu lub poprzez portal społecznościowy facebook. Decyzja ostatniego Zjazdu Delegatów Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej została powołana Komisja do spraw Młodych Lekarzy Weterynarii, która pod przewodnictwem prof. Agnieszki Noszczyk-Nowak bardzo aktywizuje tę grupę zawodową. Ponadto Rada bardzo powołała zespół do spraw informatyzacji, którego celem jest realizacja budowy nowej, nowoczesnej strony internetowej DIL-Wet., która ma być łatwo dostępna i atrakcyjna dla wszystkich zainteresowanych.

Rada Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej wspierała wszelkie konferencje i szkolenia organizowane, bądź współorganizowane przez Wydział Medycyny Weterynaryjnej przeznaczając na ten cel 16.500,00zł z budżetu Izby. We wszystkich przypadkach logo izby było widoczne w postaci banerów/rolupów oraz we wszelkich materiałach konferencyjnych i informacyjnych. Pokazuje to jak dużą rolę przykładu Rada do dobrej współpracy z władzami Wydziału. Niestety niepokój budzi próba tworzenia w Bydgoszczy i Toruniu kolejnego, 7. wydziału Medycyny Weterynaryjnej. Kształcenie kolejnych grup absolwentów medycyny weterynaryjnej wg naszego rozeznania jest nieuzasadnione, a próba kształcenia w ośrodkach bez odpowiedniej bazy dydaktyczno-klinicznej może stwarzać zagrożenie niedostatecznego wykształcenia. Spośród wszystkich konferencji bardzo doniosłe znaczenie miała Konferencja organizowana przez dr. R. Karczmarczyka „Etyka Zawodowa Lekarza Weterynarii - współczesne wyzwania”, która odbyła się 7.10.2017r.. Prelegenci, wśród których nie zabrakło członków Rady DIL-Wet. zwracali uwagę na zmieniające się realia wykonywania zawodu lekarza weterynarii i wynikającą z tego konieczność rozważenia zmian w Kodeksie Etyki Lekarza Weterynarii. Do zespołu ekspertów Krajowej Rady mających przygotować projekt zmian zostali powołani z naszej Rady kol. kol. J. Dorobek i R. Karczmarczyk. Jak istotne jest dyskutowanie aspektów etycznych pokazała, szeroko komentowana w mediach społecznościowych, sprawa przeszczepu nerki u psa przez lekarza weterynarii. Wynikające z tego wątpliwości etyczne spowodowały gorącą polemikę zwolenników jak i przeciwników tego typu zabiegów. Przypomnę, że na prośbę Rady poprzedniej kadencji biuro prawne DIL-Wet. przygotowało w 2015 r. opinię stwierdzającą, że tego typu zabiegi w myśl obowiązującego prawa są w Polsce niedopuszczalne. Opinia ta na prośbę Posła Kornela Morawieckiego została przekazana do biura poselskiego Pana Posła.

W ostatnich miesiącach bardzo dużo emocji wzbudza uposażenie lekarzy weterynarii pracowników Inspekcji Weterynaryjnej. Niskie płace wraz ze wzrastającym obciążeniem obowiązkami wynikającymi z realizacji bieżących zadań, a także zwalczaniem ptasiej grypy czy ASF doprowadziło do głębokiej frustracji, co objawia się odchodzeniem lekarzy weterynarii z Inspekcji do prywatnych praktyk lub innych branż. Efektem jest rosnąca liczba wakatów oraz zwiększające się obciążanie pracą tych, którzy pozostali. Niskie zarobki,

zdecydowanie poniżej średniej krajowej, zniechęcają młodych lekarzy weterynarii do podejmowania pracy na stanowiskach inspekcyjnych. Oddolny ruch wysyłania podań o podwyżki przez pracowników Inspekcji pokazał, że podania takie napłynęły z wszystkich powiatów Dolnego Śląska i dotyczyły ponad 90% pracowników. Ponadto niskie wynagrodzenia za czynności urzędowe zlecane, nie są w ogóle opłacalne dla lekarzy prywatnej praktyki. To zniechęca ich do przyjmowania takich zleceń, zwłaszcza w przypadku rozproszenia gospodarstw drobnotowarowych. Prezes Rady DIL-Wet. wraz z Dolnośląskim Wojewódzkim Lekarzem Weterynarii dr. Zdzisławem Królem oraz Przewodniczącym Rady Sekcji Krajowej Pracowników Weterynarii NSZZ Solidarność dr. Lechem Rybarczykiem złożyli 28.02.2018r. wizytę Wojewodzie Dolnośląskiemu Panu Pawłowi Hreniakowi przedstawiając aktualną, bardzo złą sytuację kadrową Inspekcji Weterynaryjnej oraz wynikające z tego realne i poważne zagrożenia dla zdrowia publicznego oraz olbrzymie potencjalne straty wynikające ze spodziewanego załamania eksportu żywności (wieprzowiny) w wyniku dalszego rozprzestrzeniania się ASF. Wojewoda Dolnośląski wykazał zrozumienie oraz obiecał wsparcie postulatów środowiska lekarzy weterynarii o niezwłoczne podwyżki płac wraz z należąco waloryzacją u Ministrów Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz, przede wszystkim, u Premiera RP. Warto podkreślić, że lekarze weterynarii są bardzo dobrze przeszkoleni, a proces ten zajmuje nierzadko kilka lat. Jest to wymagane przy wykonywaniu zadań ustawowych. Warto nadmienić, że mimo mizernej płacy, dzięki pracy lekarzy weterynarii, nierzadko ponad siły, Polska jest krajem uznanym za wolny od chorób zakaźnych takich jak: gruźlica, brucelozę i enzootyczną białaczkę bydła, których obecność wykluczałaby eksport zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego.

Wiele emocji wzbudził projekt zmian w ustawie o ZLZ przygotowany jako materiał do dyskusji przez biuro prawne Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Najwięcej emocji wzbudziły punkty dotyczące własności ZLZ (właścicielem ZLZ może być tylko lekarz weterynarii) oraz możliwości świadczenia usług poza granicami macierzystej Okręgowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Projekt został poddany publicznej dyskusji poprzez rozesłanie go do kierowników wszystkich ZLZ Dolnego Śląska, następnie uwagi omówiono na Radzie DIL-Wet. oraz przekazano do Rady Krajowej.

Role samorządu jest także integracja środowiska lekarzy weterynarii. W kalendarzu na stałe zdomowić się imprezy organizowane przez Dolnośląską Izbę Lek.-Wet. takie jak Mistrzostwa Polski Lekarzy Weterynarii w Narciarstwie Alpejskim od 2 lat organizowane wspólnie z Małopolską Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Weterynaryjny Rajd Samochodowy Vet off Road, Mistrzostwa Polski Lekarzy Weterynarii w Squasha, czy Bal Lekarza Weterynarii. W tym roku przekazano kwotę będącą odpisem z biletoów wstępu na Bal Lekarza Weterynarii na rzecz Fundacji „Pro Medici Veterinarum”. Tym samym Bal miał rangę charytatywnego.

Biuro Izby pomimo wprowadzenia elektronicznego systemu ewidencji paszportów, ciągle zmuszone jest do korygowania zapisów, lub wręcz ich wprowadzania. Zabiera to bardzo dużo czasu. W świetle rosnącej ilości zadań konieczne jest zatrudnienie kolejnej osoby, która wsparłaby pracę biurową. Koło Seniorów pod przewodnictwem kol. B. Wojtala działa bardzo prężnie spotykając się kilka razy w roku w siedzibie DIL-Wet. Seniorzy wspierają się nawzajem, aktywizują i nierzadko udzielają cennych rad młodszym kolegom, a także prowadzą kwesty na rzecz fundacji „Pro Medici Veterinarij”.

Dobre wyniki finansowe pozwalają na jeszcze większe zaangażowanie DIL-Wet. w edukację, integrację oraz wspieranie naszego środowiska.

Gospodarka finansowa

Działania statutowe w zakresie gospodarki finansowej Izby w roku 2017 były realizowane w oparciu o Preliminarz budżetowy uchwalony przez ostatni Zjazd Lekarzy Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Dokładne omówienie działań w zakresie gospodarki finansowej zawarte jest w preliminarzu budżetowym 2017. Gospodarka finansową kieruje Skarbnik kol. D. Pawicka-Stefanko przy pomocy komisji finansowej pod przewodnictwem kol. J. Jakubiaka. Komisja w tym okresie spotkała się sześciokrotnie. Zajmowała się takimi sprawami, jak rozpatrywanie i opiniowanie spraw dotyczących czasowych zwolnień z opłacania składek członkowskich lub ich części, rozpatrywanie i proponowanie rozwiązań w sprawach związanych z zaległościami w opłacaniu składek, rozpatrywanie wniosków wpływających do Rady DIL-Wet o dofinansowanie różnych przedsięwzięć i przedstawienie ich członkom Rady DIL-Wet., opiniowanie wydatków majątkowych, rozpatrywanie innych spraw związanych z gospodarką finansową DIL-Wet. W tym okresie rozpatrzono 2 wnioski o obniżenie składki do 50% z powodu podjęcia studiów doktoranckich, 16 wniosków o obniżenie składki do 50% z powodu nie uzyskiwania dochodu (14 zaopiniowano pozytywnie), 2 wnioski o rozłożenie na raty zaległych składek, 6 wniosków o umorzenie zaległości i wpisanie w straty (6 zaopiniowano pozytywnie z powodu długotrwałej choroby, braku zgłoszeń o przejściu na emeryturę), 4 wnioski o zawieszenie składek (ciężka choroba), wniosek o 2 nagrody dla najlepszych absolwentów Wydziału Weterynaryjnego Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu (po 1.000,00 zł) oraz wniosek o dofinansowanie praktyki studenckiej, który zaopiniowano negatywnie. Komisja pozytywnie zaopiniowała wnioski o dofinansowanie konferencji naukowych „Walentynki kardiologiczne” (3.000,00 zł), „Nowości w chorobach wewnętrznych koni” (3.000,00 zł), „Bujatria XXI wieku - dokąd zmierzamy” (4.000,00 zł), „Mechanizmy zachowań zwierząt oraz możliwości ich modelowania”, „Problemy w rozrodzie małych zwierząt: płodność, ciąża, noworodek” (3.000,00 zł), „Etyka zawodowa Lekarza Weterynarii - współczesne wyzwania” (2.500,00 zł)”, Konferencji Charytatywnej „Vet with Horsepower”

(1.000,00 zł), imprez integracyjnych (IX Bal Lekarzy Weterynarii - 4.000,00 zł, IV Dolnośląski Weterynaryjny Rajd Samochodowy „Vet Off Road” - 1.500,00 zł, III Mistrzostwa Polski Lekarzy Weterynarii w Squosha” - 2.000,00 zł, „Na sportowo i wesoło z seniorami” - 3.500,00 zł).

Etyka zawodowa

Komisja Etyki Zawodowej pod przewodnictwem kol. J. Borowca czuwała nad rzetelnym i zgodnym z Kodeksem Etyki Lekarza Weterynarii wykonywaniem zawodu przez członków DIL-Wet. W okresie sprawozdawczym odbyło się spotkanie mediacyjne członków Komisji z lekarzami weterynarii, którzy popadli w konflikt. Komisja zajmowała się problemami związanymi z nieuczciwymi i niezgodnymi z obowiązującymi przepisami formami reklamy zakładów leczniczych dla zwierząt, a także ogłaszaniem godzin pracy całodobowej niezgodnym z rzeczywistym czasem pracy ZLZ. Komisja zajmowała się też indywidualnymi skargami klientów na pracę lekarzy weterynarii. Ponadto Komisja przygotowała stanowisko dotyczące zapytania w sprawie opieki pooperacyjnej po zabiegach sterylizacji i kastracji bezdomnych psów i kotów.

Szkolenia

W celu stałego podnoszenia kwalifikacji lekarzy weterynarii w okresie sprawozdawczym Komisja ds. Szkoleń i Nauki Zawodu DIL-Wet. pod przewodnictwem kol. Agnieszki Noszczyk-Nowak prowadziła działalność polegającą na organizacji szkoleń i konferencji popularno-naukowych, przyznawaniu certyfikatów kształcenia ustawicznego, opiniowaniu wniosków dotyczących dofinansowania szkoleń i konferencji oraz objęcia patronatem przez DIL-Wet. wymienionych działań. Zorganizowano szkolenia dla członków DIL-Wet.: „Nowoczesne systemy doju” (wykładowca: dr Leszek Jarosz), „Zarządzanie zdrowiem, rozrodem oraz hodowlą w dużej fermie owiec” (wykładowca: mgr Małgorzata Kalbarczyk), „Jesienna sesja dermatologii weterynaryjnej” (wykładowca: dr Joanna Karaś-Tećcza) (wspólnie z Lubuską Izbą Lekarsko-Weterynaryjną) oraz Konferencje: „Etyka Zawodowa Lekarza Weterynarii - Wyzwania Współczesne”, „Praktyczne aspekty postępowania lekarza weterynarii związane z pokąsaniem i zwalczaniem wścieklizny oraz zwierzętami bezdomnymi” (wykładowca: dr hab. Katarzyna Płoneczka-Janeczko), „III Konferencja Weterynaryjna w Kuraszkowie” (wspólnie z dr. Maciejem Kiełbowiczem), „Zarządzanie w stadach bydła” (wykładowca: prof. Alexander Starke) (wspólnie z PTNW).

Prywatna praktyka

Komisja Prywatnej Praktyki pod przewodnictwem kol. R. Gruszki zajmowała się bieżącymi problemami zakładów leczniczych dla zwierząt. Przeprowadziła kontrole zakładów leczniczych rozpoczynających swoją działalność, zmieniających swoją kategorię lub siedzibę, rejestrujących się zakładów w ramach działających już zakładów leczniczych. Podejmowane były interwencje

związane ze zgłoszeniami nieprawidłowo działających zakładów. W tych przypadkach przeprowadzono kontrole zakładów w miejscu działalności, wykonano rozmowy telefoniczne z właścicielami zakładów leczniczych, korzystając z pomocy radcy prawnego kierowano opinie prawne w spornych sprawach do zainteresowanych lekarzy weterynarii.

Młodzi Lekarze Weterynarii

Powołana na ostatnim Zjeździe Delegatów Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w okresie sprawozdawczym Komisja Młodych Lekarzy prowadziła działalność polegającą na rozpoznaniu problemów młodych lekarzy weterynarii oraz wspólne opracowanie postulatów, które zostały zgłoszone do Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Urzędowy Nadzór Weterynaryjny

W okresie sprawozdawczym Komisja ds. Urzędowego Nadzoru Weterynaryjnego pod przewodnictwem kol. Grzegorza Ciszewskiego wykonywała zadania takie, jak opiniowanie projektów zmian z zakresu prawa weterynaryjnego (zapoznano się z 17 projektami zmian - nie wnoszono uwag), współpraca z DWLW w zakresie działalności Inspekcji Weterynaryjnej tj. pomoc przy organizacji szkoleń oraz ćwiczeń z zakresu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, współpraca z innymi komisjami (Komisja Finansowa) i organami DIL-Wet., pomoc przy organizacji spotkania Prezesa DIL-Wet. z Wojewodą Dolnośląskim oraz DWLW w sprawie podwyżek płac dla pracowników Inspekcji Weterynaryjnej.

Komisja Prawno-Regulaminowa

Komisja pod przewodnictwem kol. Bogusława Czerskiego zgodnie z przyjętym przez Radę Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej planem pracy zajmowała się bieżącą analizą projektów aktów prawnych jak również problematyką bieżącej działalności Izby. Podejmowane były w szczególności zadania takie, jak szczegółowa analiza i opiniowanie projektu zmian Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej do ustawy z 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt, przygotowanie projektu zmian list kontrolnych zakładów leczniczych dla zwierząt - przygotowano nową propozycję listy kontrolnej dla gabinetu i przychodni (projekty w uzgodnieniu z radcą prawnym, skierowane do rozpatrzenia przez Radę), udział w rozmowach z władzami administracji rządowej Województwa Dolnośląskiego o problemach finansowo-kadrowych Inspekcji Weterynaryjnej.

Integracja Środowiska Lekarzy Weterynarii DIL-Wet.

Jednym z celów samorządu lekarzy weterynarii jest integrowania środowiska grupy zawodowej i ich rodzin oraz dbanie o wizerunek naszego zawodu. Realizując te zadania Komisja ds. Integracji Środowiska Lekarzy Weterynarii pod przewodnictwem kol. Dariusza Jackowskiego zorganizowała lub współorganizowała: VIII Dolnośląski Kamawałowy Bal Lekarzy Weterynarii

(luty 2017), X Mistrzostwa Polski Lekarzy Weterynarii w Narciarstwie Alpejskim (marzec 2017), Mistrzostwa Polski Lekarzy Weterynarii w Squasha (kwiecień 2017), udział seniorów w koncercie „Od juniora do seniora” (maj 2017), IV Weterynaryjny Rajd Samochodowy „Vet off Road” (maj 2017), pokoleniowe spotkanie środowiskowe rodzin weterynaryjnych w Karczmie Rzym (czerwiec 2017).

Współpraca z innymi samorządami zawodowymi

Rada DIL-Wet. utrzymuje stałe kontakty z Dolnośląską Izbą Lekarską, Dolnośląską Izbą Aptekarską i Dolnośląską Okręgową Izbą Pielęgniarek i Położnych. Współpraca polega m.in. na wymianie informacji o problemach naszych samorządów w skali województwa i kraju oraz podejmowaniu poprzez szczebel krajowy działań zapobiegających deregulacji naszych zawodów. W marcu zostało zaplanowane spotkanie przedstawicieli ww. samorządów medycznych zawodów zaufania publicznego Dolnego Śląska, które ma odbyć się w biurze DIL-Wet. Zaplanowane zostało omówienie aktualnych problemów dotyczących wymienionych samorządów oraz dziedzin, w których współpraca pomiędzy samorządami na poziomie okręgowym mogłaby przynieść wszystkim wymierne korzyści.

Podsumowując chciałbym złożyć podziękowania wszystkim członkom Rady oraz Organów DIL-Wet. nie tylko za ostatni rok ciężkiej pracy. Zdaję sobie sprawę, że nie wszyscy zawsze mogli uczestniczyć we wszystkich posiedzeniach Rady, niemniej doceniam poświęcenie każdej wolnej chwili na cele naszego samorządu. Wymaga to nierzadko rezygnacji z wolnego czasu poświęcanego rodzinie, czy pracy pozazawodowej. Chciałbym bardzo podziękować za okazaną, nierzadko nieocenioną pomoc Radcom Prawnym Radosi Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, mecenas dr Annie Zalesińskiej i mecenasowi dr. Piotrowi Rodziewiczowi, którzy cały czas czuwali nie tylko nad prawidłowym przebiegiem obrad Rady, pomagali tworzyć uchwały, stanowiska i apele, a także wspierali w pracy Rzecznika i Sądu. Chciałbym także wrzucić swoją wdzięczność i podziękować Paniom obsługującym biuro DIL-Wet., J. Kwiecińskiej i T. Rogowskiej. Ich zaangażowanie, pracowitość oraz poświęcenie nierzadko swojego wolnego czasu umożliwiają sprawną pracę biura zarówno dla klientów - lekarzy weterynarii jak i dla Rady. Doceniam Ich pracowitość, skrupulatność i profesjonalizm, które niejednokrotnie umożliwiły wyłapanie potknięć proceduralnych, a uwagi dotyczące wielu procedur są uwzględniane przez biuro Krajowej Rady. Niemniej stale rosnąca ilość zadań zmusza do zwiększenia etatów w biurze. Chciałbym także podziękować panu A. Kwiecińskiemu, który obsługując skrzynkę poczty jest dużym wsparciem zarówno dla Skarbnika jak i dla Prezesa. Niesłabnącą popularnością cieszy się organ prasowy - kwartalnik Rady DIL-Wet. „Biuletyn”. Publikowane w nim bieżące sprawy społeczno-zawodowe są chętnie czytane przez lekarzy naszej Izby. Niewątpliwa to zasługa zespołu redakcyjnego, na czele którego stoi

kol. Jan Dorobek (Redaktor Naczelny). Chciałbym zachęcić wszystkich do nadsyłania materiałów zarówno zawodowych jak i polemicznych do redakcji. Żywa korespondencja, wymiana zdań i poglądów, miejmy nadzieję zdecydowanie jeszcze bardziej ożywi czytelników. Chciałbym bardzo podziękować seniorom-nestorom naszego zawodu - za ich aktywność w obrębie Koła Seniorów, którym kieruje kol. B. Wojtal. Na spotkaniach Koła, które regularnie odbywa się w biurze DIL-Wet., na które jestem zapraszany i staram się w nich uczestniczyć, za każdym razem jestem zaskakiwany optymizmem, radością i pozytywnym nastawieniem do życia, które nie zawsze było dla wszystkich łaskawe.

Chciałbym jeszcze raz wszystkim podziękować za współpracę i zachęcić do dalszej aktywności. Praca dla innych dodaje dużo sił i pozwala z optymizmem patrzeć w przyszłość. Mimo, że pojawiają się ciągle nowe wyzwania, warto w myśl słów T. Roosvelta cytowanych poniżej działać i pracować.

„O wiele lepiej jest odważyć się na osiągnięcie wielkich celów, radować się dużymi sukcesami, nawet jeżeli na drodze do tego poniesiemy wiele porażek, niż ustawić się w szeregu niewymagających wiele od siebie ludzi. Ludzi, którzy nigdy nie doznają ani wielkich radości, ani wielkich porażek, ponieważ żyją w szarej strefie, w której ani porażek, ani zwycięstw nie ma.”

Wojciech Hildebrand
Prezes Rady

Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej

SPRAWOZDANIE FINANSOWE Dolnośląskiej Izby Lek.-Wet. we Wrocławiu za rok 2017

INFORMACJE OGÓLNE

Nazwa: Dolnośląska Izba Lek.-Wet. we Wrocławiu
Siedziba: Wrocław
Adres: ul. Sopocka 21/2, 50-344 Wrocław
NIP: 899-14-94-176
REGON: 930520159

Dolnośląska Izba Lekarsko-Weterynaryjna we Wrocławiu (w skrócie DIL-WET) jest wojewódzką jednostką organizacyjną samorządu zawodowego lekarzy weterynarii powołaną na podstawie art. 8. ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity Dz.U. 2009 nr 93 poz. 767). Jednostką nadrzędną jest Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna.

Organami Izby są:

- Zjazd Lekarzy Weterynarii Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu
- Rada Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu
- Komisja Rewizyjna Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu

- Sąd Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu

- Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu. Członkowie organów Izby pracują społecznie, bez pobierania wynagrodzenia.

Okres objęty sprawozdaniem

Rok obrotowy obejmujący okres 1 stycznia 2017 - 31 grudnia 2017

Sprawozdanie zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności przez jednostkę. Nie są znane żadne okoliczności wskazujące na zagrożenie tej kontynuacji. Jednostka nie prowadziła w okresie objętym sprawozdaniem działalności gospodarczej.

Omówienie przyjętych zasad rachunkowości

Do amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych stosuje się stawki przewidziane w wykazie rocznych stawek amortyzacyjnych stanowiących załącznik do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz liniową metodę amortyzacji. Przyjęto zasadę określoną w art. 16d ust. 1 powyższej ustawy jednorazowego zaliczania w koszty w miesiącu oddania do użytkowania środków trwałych o niskiej wartości (nie przekraczającej 3.500zł).

Izba nie prowadzi gospodarki magazynowej, a zakup materiałów odnoszony jest bezpośrednio w ciężar kosztów.

Pozostałe aktywa i pasywa na dzień bilansowy wycenione zostały zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Koszty działalności podstawowej ujmowane są w ciągu roku tylko w układzie rodzajowym. Rachunek zysków i strat sporządzany jest w wariantcie porównawczym.

W związku z podjęciem przez właściwy organ uchwały o stosowaniu art. 46 ust. 5 pkt 4, art. 47 ust. 4 pkt 4, art. 48 ust. 3, art. 48a ust. 3 i art. 48b ust. 4 ustawy z dnia 29.09.1994 o rachunkowości (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 330 z późn. zm.) począwszy od sprawozdania za rok obrotowy 1.01.2015 - 31.12.2015, niniejsze sprawozdanie finansowe sporządzane jest według wzoru przewidzianego dla jednostek mikro i określonego w załączniku nr 4 do Ustawy o rachunkowości.

Informacje uzupełniające do bilansu

- 1) Na dzień bilansowy jednostka posiadała zobowiązania finansowe w wysokości 38.675,95zł. Były to wyłącznie zobowiązania krótkoterminowe o charakterze pieniężnym: z tytułu dostaw towarów i usług (12.112,89), podatków i ubezpieczeń społecznych o terminie płatności przypadającym w następnym roku obrotowym (6.924,31), wynagrodzeń (1.423,75), podróży służbowych (850,20), rozrachunków z członkami Izby (1.764,10) oraz składek członkowskich należnych jednostce nadrzędnej - Krajowej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej (15.600,00). Jednostka nie posiadała zobowiązań przeterminowanych.

BILANS

sporządzony na dzień 31 grudnia 2017r. (jednostka obliczeniowa: zł)

Wiersz	Wyszczególnienie	Stan na	
		31.12.2016	31.12.2017
AKTYWA			
A.	Aktywa trwałe, w tym:	121 556,33	117 045,89
	- środki trwałe	121 556,33	117 045,89
B.	Aktywa obrotowe, w tym:	637 876,10	765 720,16
	- zapasy		
	- należności krótkoterminowe	158 786,65	140 531,57
C.	Należne wpłaty na kapitał (fundusz) podstawowy		
D.	Udziały (akcje) własne		
	Aktywa razem	759 432,43	882 766,05
PASYWA			
A.	Kapitał (fundusz) własny, w tym:	728 340,08	844 090,15
	- kapitał (fundusz) podstawowy	331 105,33	331 263,63
B.	Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania, w tym:	31 092,35	38 675,90
	- rezerwy na zobowiązania		
	- zobowiązania z tytułu kredytów i pożyczek		
	Pasywa razem	759 432,43	882 766,05

KSIEGOWY: Arkadiusz Kwieciński
(23.02.2018)**RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT**

sporządzony za okres 1 stycznia 2017 - 31 grudnia 2017r. (jednostka obliczeniowa: zł)

Wiersz	Wyszczególnienie	Dane za rok	
		2016	2017
A.	Przychody podstawowej działalności operacyjnej i zrównane z nimi, w tym:	1 008 135,00	1 060 392,03
	- zmiana stanu produktów (zwiększenie - wartość dodatnia, zmniejszenie - wartość ujemna)		
B.	Koszty podstawowej działalności operacyjnej	938 741,69	960 992,52
I.	Amortyzacja	9 988,86	7 963,44
II.	Zużycie materiałów i energii	135 513,54	132 661,31
III.	Wynagrodzenia, ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia	193 432,03	160 810,09
IV.	Pozostałe koszty	599 807,26	659 557,68
C.	Pozostałe przychody i zyski, w tym:	302 358,15	393 190,15
	- aktualizacja wartości aktywów		
D.	Pozostałe koszty i straty, w tym:	186,41	7 654,34
	- aktualizacja wartości aktywów		
E.	Podatek dochodowy		
F.	Wynik finansowy netto ogółem (A-B+C-D-E), w tym:	371 565,05	484 935,32
I.	Nadwyżka przychodów nad kosztami (wartość dodatnia)	371 565,05	484 935,32
II.	Nadwyżka kosztów nad przychodami (wartość ujemna)		

KSIEGOWY: Arkadiusz Kwieciński
(23.02.2018)

- 2) W roku objętym sprawozdaniem jednostka nie udzieliła żadnych zaliczek i kredytów członkom organów administracyjnych, zarządzających i nadzorujących.
- 3) Z uwagi na charakter Jednostki nie posiada ona udziałów (akcji) własnych.

Sprawozdanie sporządzono w dniu 23 lutego 2018 r.

KSIĘGOWY	
Arkadiusz Kwieciński	
PREZES	SKARBNIK
Rady Dolnośląskiej Izby	Rady Dolnośląskiej Izby
Lek.-Wet. we Wrocławiu	Lek.-Wet. we Wrocławiu
dr n.wet.	lek. wet.
Wojciech Hildebrand	Danuta Pawicka-Stefanko

SPRAWOZDANIE Komisji Rewizyjnej za okres 1 styczeń - 31 grudnia 2017 r.

Komisja Rewizyjna pracująca w składzie:

1. lek. wet. Wiesław Kałamağa
2. lek. wet. Edyta Gizel-Gawron
3. lek. wet. Małgorzata Bystróż
4. lek. wet. Wiktor Wysoczański
5. lek. wet. Paweł Ćwikliński

dnia 8 marca 2017 r. spotkała się o godz. 11:00 w siedzibie Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w celu badania całokształtu działalności Rady i Prezydium DIL-Wet w czwartym roku VII kadencji, sprawozdania finansowego za rok 2017.

Przedstawiciel Komisji Rewizyjnej był gościem na wszystkich posiedzeniach Rady.

Kontrola działalności Rady odbywała się w obecności odpowiedzialnych za działalność finansową i gospodarczą:

1. dr. Wojciecha Hildebranda
- prezesa Rady DIL-Wet.
oraz odpowiedzialnych za dokumentację finansową:
 1. lek. wet. Danuty Pawickiej-Stefanko
- skarbnika
 2. Arkadiusza Kwiecińskiego
- prowadzącego księgowość

A. Badanie działalności merytorycznej

1. Uchwały Okręgowej Rady Lekarsko-Wet.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 10 posiedzeń ORL-W, na których podjęto 534 uchwał (od nr 1240/2017/VI do 1526/2017/VI oraz 1/2017/VII do 257/2017/VII).

Uchwały dotyczyły:

- przyznanie prawa wykonywania zawodu - 88 uchwał;
- wniosek o wpis do rejestru członków DIL-Wet. - 11 uchwał;
- utrata prawa wykonywania zawodu - 0 uchwał;
- skreślenia z rejestru członków DIL-Wet. - 38 uchwał;

- zrzeczenie się z prawa wykonywania zawodu - 9 uchwał;
 - wpisu do rejestru zakładów leczniczych - 16 uchwał;
 - wykreślenia z ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt - 27 uchwał;
 - o wpisie zmian w ewidencji zakładów leczniczych - 77 uchwał;
 - wyznaczenie terminu usunięcia uchybień w zakładach leczniczych zwierząt - 2 uchwały;
 - wpisów do rejestru osób upoważnionych do wystawiania paszportów dla zwierząt towarzyszących - 36 uchwał;
 - skreśleń z rejestru osób upoważnionych do wystawiania paszportów dla zwierząt towarzyszących - 25 uchwał;
 - obniżenia składek członkowskich - obniżenie do połowy składki 17 uchwał;
 - zawieszenia składek członkowskich - 3 uchwał;
 - w sprawie umorzenia składek członkowskich - 11 uchwał, łączna kwota umorzeń wyniosła 8.896,40 zł;
 - zatwierdzenia 4 wniosków Zarządu Funduszu Pomocy Koleżeńskiej DIL-Wet na łączną kwotę 65.850,00 dla 13 osób na pomoc lekarzom weterynarii i rodzinom po zmarłych kolegach;
 - przyznania środków na konferencje naukowe - 8 uchwał na kwotę 22.000 zł;
 - nagrody dla absolwentów - uchwała na kwotę 2.000,00 zł dla 2 osób;
 - w sprawie przyznania środków finansowych na wsparcie organizacji imprez integrujących środowisko lekarzy weterynarii - uchwały na kwotę 15.500 zł;
 - korekty w budżecie - 1 uchwała 246/2017/VII z dnia 14/12/2017 r. Zmiany w budżecie związane były z brakiem możliwości przewidzenia zachodzących w trakcie roku budżetowego zdarzeń, których zaplanowanie wcześniej nie jest możliwe, a mających wpływ na wysokość wydatków poszczególnych pozycjach preliminarza, niektóre pozycje wydatków zostały przekroczone, przy jednoczesnym braku wykorzystania zaplanowanych środków w innych pozycjach.
2. Protokoły z posiedzeń Rady i Prezydium Rady zawierające odpowiednie załączniki.

B. Badanie działalności finansowej

Po zapoznaniu się z Rachunkiem Zysków i strat Komisja stwierdziła, że nadwyżka przychodów nad kosztami Izby w okresie między 01.01.2017 r., a 31.12.2017 r. wynosiła 484.935,32 zł.

1. Sprawdzono: 100 dowody księgowe w tym:

W roku 2017 wystawiono 348 delegacje w tym: dla Rzecznika i Zastępców Rzecznika 50 delegacji i dla członków Sądu lekarsko-weterynaryjnego 49 delegacji.

Delegacje wystawiane są z chronologiczną numeracją, podpisywane są przez Prezesa Izby lub Zastępcę i uwzględniają czas oddelegowania, nr rejestracyjny samochodu i jego pojemność, rozliczenie kilometrów bądź diet, określenie celu wyjazdu. Stawki kilometrów są zgodne z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25.03.2002 r., natomiast diety zgodne

z paragrafem 2 uchwał nr 9 XVI Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczego DIL-Wet we Wrocławiu z dnia 22.04.2012r. Każda delegacja paraflowana jest przez Skarbnika i Księgowego i zatwierdzana przez Prezesa lub Wiceprezesa Izby.

Zaznaczyć należy że w planie finansowym na delegację z różnych tytułów przeznaczono było 79.000 zł natomiast wykonanie wynosiło na kwotę 66.672,16 zł co stanowi 84,40% planu.

Łącznie w 2017 r. wydatki związane z ekspertyz, zwrotu kosztów postępowania sądowego i dyscyplinarnego wynosiły 3566,97 zł.

Wyciągi bankowe sprawdzono wrywkowo. Wyciągi poukładane są chronologicznie z określeniem daty operacji.

- 1 faktura nr: Faktura Vat 174/2017 z dnia 26/09/2017 na kwotę 3.948,00 zł dotyczyła szkolenia rzeczników odpowiedzialności zawodowej.

Faktura jest opisana co do celowości wydatku, sprawdzona merytorycznie przez Skarbnika i Księgowego pod względem rachunkowym oraz zatwierdzona przez Prezesa DIL-Wet.

2. Stwierdzenia ogólne:

- sprawozdanie finansowe jest prawidłowe pod względem formalnym i rachunkowym;
- jest kompletne;
- zostało sporządzone przy zachowaniu ciągłości bilansowej;
- nie zawiera błędów rachunkowych i jest prawidłowo powiązane z poszczególnymi formularzami sprawozdania;
- wszystkie dane sprawozdania wynikają z zamkniętych urządzeń księgowych (konta syntetyczne, analityczne).

3. Dane ogólne sprawozdania finansowego:

- suma ogólna bilansu otwarcia na dzień 01.01.2017r. **759.432,43 zł**
- bilans zamknięcia na dzień 31.12.2017r. **882.766,05 zł**
- wys. aktywów obrotowych na dzień 31.12.2017r. **765.720,16 zł**
- wynik finansowy za rok sprawozdawczy 2017r. **484.935,32 zł**

4. Środki trwałe (konto) **010**

Bilans otwarcia **285.453,64 zł**
 Bilans zamknięcia **288.906,64 zł**
 Kwota amortyzacji środków trwałych wynosi **171,860,75 zł.**

Stan końcowy wynika z prawidłowo prowadzonej ewidencji.

Zakupów dokonano i prawidłowo zaewidencjonowano na kontach zespołu „0”.

- Konto **071** - umorzenie środków trwałych, kwota umorzenia jest zgodna z zapisami na kontach.

C. Środki pieniężne i rachunki bankowe

- Konto **101** - kasa główna, stan na dzień 31.12.2017r. wynosi: **1079,26 zł.**

- Konto **102** - kasa paszportowa, stan na dzień 31.12.2017r. wynosi: **519 zł.**

- Saldo wynikające z ewidencji jest zgodne z raportem kasowym nr 12/2017 oraz 12/2017/P z dnia 31.12.2017 oraz protokołami kontroli kasy stanowiącymi załączniki bilansowe.

- Wrywkowo zbadano prawidłowość udokumentowania przychodów i rozchodów pod względem formalno-rachunkowym.

- Konto **132** - rachunek bieżący w Banku PeKaO S.A. O/Wrocław na stan 31.12.2017r. wynosi **493,026,59 zł.**

Saldo wynika z wyciągu bankowego z dnia 31.12.2017r. nr 284/2017 i jest potwierdzone przez bank (potwierdzenie salda bankowego jako załącznik do sprawozdania finansowego w załączeniu)

- Konto **133** - pomocniczy rachunek bankowy - paszporty stan 31.12.2017r. wynosi **1324,50 zł** Saldo wynika z wyciągu bankowego z dnia 29.12.2017r. nr 209 i jest potwierdzone przez bank (potwierdzenie salda bankowego jako załącznik do sprawozdania finansowego w załączeniu).

- Konto **135** - rachunek Funduszu Pomocy Koleżeńskie stan 31.12.2017r. wynosi **4252,99 zł** Saldo wynika z wyciągu bankowego z dnia 28.12.2016r. nr 28 i jest potwierdzone przez bank (potwierdzenie salda bankowego jako załącznik do sprawozdania finansowego w załączeniu).

D. Inwentaryzacja składników majątkowych

Została przeprowadzona weryfikacja stanu składników majątkowych będących przedmiotem inwentaryzacji w dniu 29.12.2017r.

E. Wynik finansowy

Konto **860** na kwotę: **484.935,32 zł** - zostało prawidłowo ustalone zgodnie z załącznikiem bilansowym.

F. Analiza wykonania budżetu oraz ocena wyników. Plan dochodów i kosztów

	PLAN	WYKONANIE
a) przychody	1 015.000,00 zł (część opisowa)	1 072.727,43 zł
b) koszty	1 132.000,00 zł (część opisowa)	938.116,77 zł

Wykonanie budżetu za badany okres zostało przyjęte.

Zakończenie

Sprawozdanie finansowe za 2017r. zostało sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, zasadami rachunkowości i przyjętymi zwyczajami i może być zatwierdzone bez żadnych poprawek i zmian.

G. Wnioski i zalecenia

- dokumentacja merytoryczna i księgową jest prowadzona prawidłowo i rzetelnie,

Wykonanie budżetu DIL-Wet. za 2017 r. i preliminarz na 2018 r.

WPLYWY	Treść	Wykonanie	Plan
		2017	2018
	1. Stan środków na początku roku	319 537,15	454 121,82
	Przychody:		
	2. Wpływy składek członkowskich	672 102,61	670 000,00
	3. Wpływy z dz. stat.- rejestracja zakł. leczniczn	16 200,00	15 000,00
	4. Zaległe składki	124 842,99	105 000,00
	5. dystrybucja paszportów	253 920,00	240 000,00
	6. Pozostałe przychody	5 661,83	3 000,00
	Razem przychody	1 072 727,43	1 033 000,00
	Razem przychody i środki	1 392 264,58	1 487 121,82
WYDATKI	Treść	Wykonanie	Plan
		2017	2018
	1. Składki do Krajowej Izby Lek.-Weter.	189 960,00	200 000,00
	2. Fundusz płac + narzuty na płace	142 361,53	200 000,00
	3. Odpis na Fundusz Pomocy Koleżeńskiej	63 374,00	65 000,00
	Działalność merytoryczno-statutowa		
	4. Dystrybucja paszportów dla zwierząt	107 025,74	120 000,00
	5. Koszty wydawania biuletynu	56 875,90	65 000,00
	6. Fundusz szkoleń	16 927,80	25 000,00
	7. Działalność społeczna na rzecz członków Izby (w tym zawody sportowe, spotkania integracyjne spotkania koła seniorów)	20 740,69	25 000,00
	8. Ubezpieczenie członków Izby (OC, NW)	84 113,20	90 000,00
	9. Koszty organizacyjne zjazdów	25 427,27	10 000,00
	10. Koszty funkcjonowania organów	7 224,16	10 000,00
	11. Koszty delegacji, w tym:	66 672,16	88 000,00
	11.1 Rada	24 086,45	30 000,00
	11.2 Sąd Lekarsko-Weterynaryjny	13 138,18	15 000,00
	11.3 Rzecznik odpowiedzialności zawodowej	9 070,71	15 000,00
	11.4 Kontrole ZLZ	2 044,80	8 000,00
	11.5 Pozostałe	18 332,02	20 000,00
	12. Koszty postępowań dyscyplinarnych i egzekucyjnych	3 566,97	5 000,00
	13. Pozostałe koszty statutowe	2 000,00	10 000,00
	Pozostałe koszty:		
	14. Zakup materiałów biurowych i socjalnych	4 719,93	10 000,00
	15. Koszty utrzymania lokalu (koszty eksploatacyjne, remonty i naprawy, ubezpieczenia itp..)	15 827,95	20 000,00
	16. usługi telekomunikacyjne i informatyczne	13 753,06	30 000,00
	17. Usługi pocztowe	10 078,29	15 000,00
	18. usługi bankowe	2 351,50	4 000,00
	19. naprawy sprzętu	250,00	5 000,00
	20. koszty obsługi prawnej i księgowej	80 460,00	90 000,00
	21. zakup wyposażenia	4 511,25	5 000,00
	22. zakup środków trwałych	0,00	10 000,00
	23. Fundusz reprezentacyjny i okolicznościowy	19 821,03	15 000,00
	24. pozostałe koszty administracyjne	76,34	5 000,00
	ogółem koszty	938 118,77	1 122 000,00
	25. Rezerwa Finansowa	454 145,81	365 121,82
	RAZEM:	1 392 264,58	1 487 121,82

- w wyniku analizy wykonania budżetu za 2017 r. komisja podtrzymała wnioski o utrzymanie działań oszczędnościowych,
- ściągalność zaległych składek członkowskich jest wyższa niż w roku 2016 i stanowi 108,56% zakładanego planu. Na koniec roku 2017 kwota zaległych składek wynosiła 140.197,69 zł., należy odnotować zmniejszającą się tendencję gdyż na koniec roku 2016 kwota ta wynosiła 158.217,59 zł,
- Komisja w dalszym ciągu podtrzymuje prowadzenie działań dotyczących ściągalności zaległych składek członkowskich oraz akceptuje umorzenie składek emerytów sprzed 2007 r.

Komisja Rewizyjna zgodnie z art. 31 Ustawy o Zawodzie Lekarza Weterynarii i Izbach Lekarsko-Weterynaryjnych wnosi o udzielenie absolutorium Radzie Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Komisja stwierdza, że wszystkie uchwały, a także wnioski i zalecenia komisji rewizyjnej zostały w większości zrealizowane.

Podsumowując działalność Rady Okręgowej DIL-Wet. w minionym okresie stwierdzono, że Rada realizowała swoje zadania na bieżąco w sposób rzeczowy, celowy i gospodarnie.

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej zostało sporządzone w trzech jednobrzmiących egzemplarzach z przeznaczeniem:

- a) Okręgowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna
- b) Skarbnik Rady
- c) Komisja Rewizyjna Przewodniczący Komisji

Przewodniczący Komisji
lek. wet. Wiesław Kałamaga

SPRAWOZDANIE Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej DIL-Wet. z pierwszego roku działalności VII kadencji Izby

Po konsultacji z Prezesem Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu, Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej postanowił zaweznać okres sprawozdawczy do pełnego roku kalendarzowego - umożliwi to sprawne sporządzanie i uniknięcie pomyłek w sprawozdaniach przedstawianych Krajowemu Rzecznikowi Odpowiedzialności Zawodowej jak i Radzie Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w latach następnych.

W okresie od 1 lutego do 31 grudnia 2017 r. do Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej wpłynęło 12 skarg dotyczących postępowania lekarzy weterynarii. Równocześnie kontynuowano 25 postępowań, których prowadzenie rozpoczęte zostało w latach poprzednich. W pierwszym roku działalności VII kadencji Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej Rzecznik prowadził łącznie 37 spraw z zakresu odpowiedzialności zawo-

dowej lekarzy weterynarii, członków Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Prowadzone postępowania obejmowały różny zakres odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii.

W poszczególnych grupach ilość prowadzonych postępowań przedstawia się następująco:

1. Sprawy konfliktowe pomiędzy lekarzami weterynarii - 3 postępowania;
2. Sprawy związane z błędami w wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii - 22 postępowania;
3. Sprawy związane z wydawaniem niewłaściwych dokumentów lekarsko-weterynaryjnych, błędami w dokumentacji i fałszowaniem dokumentacji - 3 postępowania;
4. Sprawy związane z naruszeniem przepisów o ochronie zwierząt - 1 postępowanie;
5. Sprawy związane ze złą działalnością zakładów leczniczych dla zwierząt - 2 postępowania;
6. Sprawy związane z nieprzestrzeganiem przepisów Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii - 6 postępowań.

W trakcie trwania pierwszego roku VII kadencji postępowania wyjaśniające zostały zakończone w następujący sposób:

1. Umorzenie postępowania wyjaśniającego - 14 postępowań;
2. Skierowanie do Sądu wniosku o ukaranie - 4 postępowania;
3. Odmowa wszczęcia - 1 postępowanie;
4. Załatwione w inny sposób - 1 postępowanie.

Na dzień 1 stycznia 2018 r. w trakcie wyjaśniania jest 17 postępowań.

Warto podkreślić, że lawinowo wzrasta liczba skarg wpływających do Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej - świadomość skarżących jest również coraz większa, o czym świadczy między innymi częsty fakt reprezentowania ich przez profesjonalne kancelarie prawne.

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej
Dolnośląskiej Izby Lek.-Wet.
lek. wet. Piotr Waleński
Wrocław, dnia 19 lutego 2018 r.

SPRAWOZDANIE z działalności Sądu Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu w pierwszym roku VII kadencji Izby

1. Z VI kadencji pozostały nierozpoznane dwa wnioski.
2. Od Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej wpłynęły dwa nowe wnioski o ukaranie lekarza weterynarii za nieprzestrzeganie prawa o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (1) i nieprzestrzeganie uchwał Rad Okręgowej i Krajowej (1).
3. W roku sprawozdawczym Sąd rozpatrzył trzy wnioski i orzekł:

- jedną karę upomnienia,
 - na posiedzeniu niejawnym dwa wnioski umorzono na skutek przedawnienia.
4. W trakcie rozpoznania pozostaje jeden wniosek do rozpatrzenia. Zarzut zawarty we wniosku dotyczy nieprzestrzegania prawa o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa.

Andrzej Hołdowański
Przewodniczący Sądu DIL-Wet.
Świdnica 05/03/2018r.

SPRAWOZDANIE z działalności Funduszu Pomocy Koleżeńskiej DIL-Wet. za 2017r.

W 2017 roku odbyły się 4 spotkania Zarządu Funduszu:

- 4 lutego 2017 roku (przewodnicząca p. dr Joanna Kordas),
- 4 lipca 2017 roku,
- 22 września 2017 roku,
- 17 listopada 2017 roku.

Każdorazowo udział w posiedzeniach wzięli wszyscy członkowie Zarządu FPK.

- Członkowie Zarządu FPK - VII kadencja: p. Joanna Ligór-Tkacz, p. Justyna Torbicz, p. Ludwik Miętka, p. Wiktor Wyszczarski i p. Magdalena Lenart-Ojak - przewodniczący.

W 2017 roku pomocy finansowej udzielono:

- dziewięciu lekarzom weterynarii:
- dziewięć zapomóg jednorazowych przyznano bezpośrednio 8 lekarzom weterynarii (w jednym przypadku przyznano zapomogę dwukrotnie),
- dwie zapomogi jednorazowe przyznano dziecku lekarza weterynarii (leczenie, rehabilitacja);
- siedmiorgu dzieci lekarzy weterynarii - pomoc na kontynuację nauki:
- dzieci objęte pomocą Funduszu Pomocy Koleżeńskiej otrzymywały w miesiącach nauki szkolnej (styczeń - maj oraz wrzesień - listopad) po 450 zł (w miesiącu grudniu otrzymują pomoc ze środków Fundacji „PRO MEDICI VETERINARIII”)

W ramach pomocy koleżeńskiej od stycznia do grudnia 2017 roku przyznano:

- 11 zapomóg jednorazowych oraz udzielano comiesięcznej pomocy materialnej,
- 6-8 dzieci lekarzy weterynarii w okresie od stycznia do maja oraz od września do listopada (2 dzieci zakończyło edukację). W grudniu dzieci otrzymały pomoc z Fundacji „PRO MEDICI VETERINARIII”.

W ramach pomocy koleżeńskiej w 2017 roku przyznane środki stanowiły:

- jednorazową pomoc dla lek. wet. w związku ze złym stanem zdrowia - 7 zapomóg (na dalsze leczenie, opiekę medyczną, rehabilitację);
- dwukrotną pomoc dla dziecka lekarza weterynarii

- 2 zapomogi (na zakup specjalistycznego sprzętu oraz dalszą rehabilitację);
- jednorazową pomoc lek. wet. w związku z trudną sytuacją materialną - 2 zapomogi.

Wnioski o pomoc koleżeńską (zapomogi):

- 6 wniosków - złożonych przez samych zainteresowanych;
 - 5 wniosków - złożonych przez Kolegów z DIL-Wet.
- W trzech przypadkach prowadzono również wywiad środowiskowy (w tym również spotkania z wnioskującymi, zebranie dodatkowej dokumentacji).

Wysokość udzielanej pomocy:

- zasadniczym kryterium jest sytuacja zdrowotna wnioskującego, możliwość czynnego wykonywania zawodu oraz możliwości wsparcia przez rodzinę;
- ilość środków do dyspozycji Funduszu (fakt udzielenia pomocy w jednym roku nie wyklucza pomocy w roku następnym);
- w szczególnych sytuacjach (stan zdrowia lek. wet. lub dziecka) udzielono pomocy dwukrotnie;
- osoby zainteresowane zostały pisemnie poinformowane o decyzji Zarządu Funduszu i Rady DIL-Wet.;
- zapomogi od 2500 - 6000 zł (uwzględniano sytuację zdrowotną/materialną wnioskującego oraz zasadę proporcjonalności podziału środków);
- średnia wysokość zapomóg udzielonych jednorazowo lub dwukrotnie wyniosła w okresie lipiec - grudzień 3800 zł.

Wysokość udzielanej pomocy - kwoty:

- dwie zapomogi - 2500 zł;
- trzy zapomogi - 3000 zł;
- cztery zapomogi - 4000 zł;
- dwie zapomogi - 6000 zł.

W sumie zapomogi jednorazowe wyniosły 42000 zł.

Pomoc dla dzieci w 2017 roku w sumie wyniosła: 23850 zł.

Podsumowanie

- a) Wysokość udzielonej pomocy z FPK w 2017 roku wyniosła 65850 zł.
- b) W 2017 roku udzielono pomocy 8 lekarzom weterynarii i 9 dzieciom lekarzy weterynarii.
- c) Stan konta na FPK dzień 31 grudnia 2016 roku: 8113,24 zł.
- d) Na dzień 31 grudnia 2017 roku na koncie Funduszu pozostało: 4252,99 zł.

Przewodnicząca Zarządu FPK
Magdalena Lenart-Ojak
15 lutego 2018r.

DZIAŁALNOŚĆ FUNDACJI „Pro Medici Veterinariii” w III kadencji w latach 2014-2017

Dwanaście lat temu 30 listopada 2005r. została powołana Fundacja „Pro Medici Veterinariii” przez Radę Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej,

a zarejestrowana w Sądzie KRS we Wrocławiu 16 grudnia 2005r. Pomysłodawcą powołania był śp. lek. wet. Adam Opyrchał. Fundatorem Fundacji była i jest Dolnośląska Izba Lekarsko-Weterynaryjna.

W okresie tej mijającej czteroletniej III kadencji Fundacja zgodnie ze Statutem realizowała i realizuje pomoc lekarzom weterynarii - członkom Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej - dotkniętym nagłymi i uciążliwymi wypadkami losowymi, wspierała i wspiera finansowo rodziny lekarzy wet. znajdujące się w trudnej sytuacji życiowej oraz dzieci - sieroty po zmarłych lekarzach wet. w celu kontynuowania lub uzyskania wykształcenia i osiągnięcia samodzielności. Pomoc jest przyznawana dzieciom do momentu ukończenia nauki, nie dłużej niż do ukończenia 25 roku życia.

Fundacja nasza jest organizacją pożytku publicznego. Działa na podstawie Ustawy z dn. 6 kwietnia 1984r. o fundacjach (Dz. U. nr 21, poz. 97 ze zm.). Organami Fundacji są: Rada Fundacji oraz Zarząd Fundacji. Rada Fundacji - obecnie 7-osobowa, działa w składzie: Leokadia Wojtal (poprzednie nazwisko Dogiel) - Przewodnicząca Rady, Robert Karczmarczyk - Wiceprzewodniczący, Grzegorz Ciszewski - Sekretarz Rady, członkowie Rady: Jan Dorobek, Wojciech Hildebrand, Danuta Pawicka-Stefanko, Małgorzata Sitnik oraz 3-osobowy Zarząd Fundacji: Joanna Kordas - Prezes Zarządu, Kazimierz Szyposzyński - Wiceprezes oraz Monika Kotowicz - Sekretarz Zarządu.

W okresie od 1 stycznia 2014r. do 31 grudnia 2017r. (4 lata) wpłynęło na konto Fundacji z 1% deklaracji podatkowych PIT - 43.829,00zł oraz z darowizn - 20.782,00zł, w tym z aukcji charytatywnej 5.235,00zł. Razem - 64.611,00zł (rok 2014: z 1% - 6.400,00zł, z darowizn - 2.000,00zł, rok 2015: z 1% - 12.110,00zł, z darowizn - 3.890,00zł, rok 2016: z 1% - 12.223,10zł, z darowizn - 5.680,00zł). W roku 2017 z 1% deklaracji podatkowych wpłynęło na konto 13.449,00zł, a z darowizn 4.650,00zł oraz z aukcji charytatywnej 5.235,00zł. Należy podkreślić, że rok 2017 był najbardziej obfitym w środki finansowe na cele statutowe dla naszej Fundacji w porównaniu z ww. latami. W tym czasie udzielono wsparcia finansowego dla 35 dzieci na sumę 21.500,00zł, oraz dla 10 lekarzy wet. na sumę 35.500,00zł. Razem Fundacja udzieliła pomocy finansowej na sumę 57.000zł. Po udzielonym wsparciu finansowym dla lekarzy wet. i dzieci po zmarłych lek. wet. w 2017r. na dzień 31 grudnia 2017r. saldo kapitału własnego Fundacji wyniosło 8.579,65zł. Fundacja poniosła również koszty administracyjne i finansowe (np. usługi bankowe, pocztowe). Wszystkie uzyskane środki finansowe wpływające na konto Fundacji są przekazywane na pomoc potrzebującym zgodnie ze Statutem Fundacji. Wszyscy członkowie Rady i Zarządu pracowali i pracują społecznie. Wszystkim Ofiarodawcom Rada Fundacji oraz Zarząd Fundacji składają serdeczne podziękowania w imieniu osób, które otrzymały wsparcie finansowe.

Szczególnie bardzo proszę Koleżanki i Kolegów lekarzy weterynarii, by przy wszystkich okazjach propagować inicjatywę służące zasilaniu konta Fun-

dacji „Pro Medici Veterinari” w środki finansowe, by móc pomagać naszym Koleżankom i Kolegom - członkom DIL-Wet. w trudnych sytuacjach zdrowotnych lub losowych.

Podaję konto Fundacji „Pro Medici Veterinari”, ul. Sopocka 21/2, 50-344 Wrocław, nr konta: 18 1020 5242 0000 2202 0158 8417 oraz 1% z odpisu deklaracji Podatkowej PIT, to nr KRS 0000247344

Przewodnicząca Rady Fundacji
lek. wet. Leokadia Wojtal
Wrocław, dnia 14.02.2018r.

SPRAWOZDANIE z działalności Koła Seniorów Lekarzy Weterynarii DIL-Wet. we Wrocławiu za rok 2017

Działalnością Koła Seniorów Lekarzy Weterynarii kierował Zarząd Koła Seniorów w składzie:

1. Kol. Bohdan Wojtal - Prezes Koła
2. Kol. Leokadia Wojtal - Wiceprezes Koła
3. Kol. Maria Kromolowska - Skarbnik Koła
4. Kol. Józef Szyńkarczuk - Honorowy Prezes Koła Seniorów - członek Koła

W okresie sprawozdawczym odbyło się 5 spotkań w siedzibie Izby DIL-Wet.: Noworoczne, Wielkanocne, Jubileuszowe, z okazji Dnia Seniora, Opłatkowo-Wigilijne oraz 5 spotkań plenerowych.

Członkowie Koła Seniorów wzięli udział w Dolnośląskim Festiwalu Nauki organizowanym przez Dział Naukowy Muzeum Farmacji. W dniu 18 maja 2017r. wykład na temat pt. „Substancje wykorzystywane przez starożytnych Egipcjan w leczeniu i procesie mumifikacji” przedstawiła pani mgr Agata Fila.

W dniach 22.09.2017 i 27.09.2017r. wykłady były prowadzone przez dział medyczny Akademii Medycznej we Wrocławiu. Temat wykładów: 1. „Początki i rozwój wrocławskiego szpitala „Wszystkich Świętych”; 2. „Dansingi, kąpiele słoneczne i socjalizm. Powojenna masowa turystyka zdrowotna w ZSRR”; 3. „Jak daleko można przesunąć granicę nauki (tworzenie nowego człowieka)”; 4. „Cienka granica między medycyną a paramedycyną”; 5. „Leczenie magiczne w tragicznej kulturze ludowej”. Tematyka wykładów była bardzo ciekawa i interesująca.

Z okazji Dnia Seniora Seniorzy - lekarze weterynarii - uczestniczyli w koncercie „Orkiestry Wszeczczaś” pod batutą Mariusza Dziubka, zatytułowanym „od Juniora do Seniora”, który odbył się 01.10.2017r. w Hali Stulecia. Seniorzy dziękują Radzie Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej za umożliwienie bezpłatnego uczestnictwa w koncercie.

W dniu 8 października 2017r. Seniorzy wzięli udział w spotkaniu plenerowym „Na sportowo i wesoło

z Seniorami” organizowanym przez Radę DIL-Wet. w Karczmie Straszny Dwór przy Karczmie Rzym - Jarholtów 85 we Wrocławiu-Leśnicy.

Prezes Koła Seniorów
lek. wet. Bohdan Wojtal

- Projekty Uchwał Zjazdowych -

UCHWAŁA nr 1/2018
XX Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczego
Lekarzy Wet. DIL-Wet. we Wrocławiu
z dnia 22 kwietnia 2018 r.

w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Prezesa z działalności Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu za okres sprawozdawczy

XX Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy Lekarzy Weterynarii Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu działając na podstawie art. 27 pkt 3 oraz art. 31 pkt 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r., poz. 1479) - uchwała, co następuje:

§1

1. Zatwierdza się sprawozdanie Prezesa z działalności Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu.
2. Udziela się absolutorium Radzie Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu.

§2

Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym większością głosów w obecności ponad połowy delegatów obecnych na Zjeździe.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UCHWAŁA nr 2/2018
XX Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczego
Lekarzy Wet. DIL-Wet. we Wrocławiu
z dnia 22 kwietnia 2018 r.

w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za 2017 r.

XX Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy Lekarzy Weterynarii Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu działając na podstawie art. 27 pkt 1 w zw. z art. 29 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r., poz. 1479) oraz §15 ust. 3 Zasad gospodarki finansowej izb lekarsko-weterynaryjnych - stanowiących załącznik

do Uchwały nr 96/2016/VI Krajowej Rady Lekarsko-Wet. z dnia 14.12.2016 r.- uchwała, co następuje:

§1

Zatwierdza się sprawozdanie finansowe za 2017 r. z działalności Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu.

§2

Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym większością głosów w obecności ponad połowy delegatów obecnych na Zjeździe.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UCHWAŁA nr 3/2018
XX Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczego
Lekarzy Wet. DIL-Wet. we Wrocławiu
z dnia 22 kwietnia 2018 r.

w sprawie zatwierdzenia sprawozdania rocznego z działalności Komisji Rewizyjnej Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Wet. we Wrocławiu za 2017 r.

XX Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy Lekarzy Weterynarii Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu działając na podstawie art. 27 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r., poz. 1479) - uchwała co następuje:

§1

1. Zatwierdza się sprawozdanie Komisji Rewizyjnej Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu za 2017rok.
2. Nadwyżka przychodów nad kosztami wykazana w rachunku zysków i strat powiększa przychody następnego roku obrotowego.

§2

Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym większością głosów w obecności ponad połowy delegatów obecnych na Zjeździe.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UCHWAŁA nr 4/2018
XX Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczego
Lekarzy Wet. DIL-Wet. we Wrocławiu
z dnia 22 kwietnia 2018 r.

w sprawie zatwierdzenia sprawozdania rocznego z działalności Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu za okres od 01.01.2017 r. do 31.12.2017 r.

XX Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy Lekarzy Weterynarii Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu działając na podstawie art. 27 pkt 3 ustawy

z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r., poz. 1479) - uchwała co następuje:

§1

Zatwierdza się sprawozdanie roczne z działalności Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu za okres od 01.01.2017 r. do 31.12.2017 r.

§2

Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym większością głosów w obecności ponad połowy delegatów obecnych na Zjeździe.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UCHWAŁA nr 5/2018 **XX Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczego** **Lekarzy Wet. DIL-Wet. we Wrocławiu** **z dnia 22 kwietnia 2018 r.**

w sprawie zatwierdzenia sprawozdania z działalności Sądu Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu za okres od 01.01.2017 do 31.12.2017 r.

XX Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy Lekarzy Weterynarii Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu działając na podstawie art. 27, pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r., poz. 1479) - uchwała co następuje:

§1

Zatwierdza się sprawozdanie z działalności Sądu Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu za okres od 01.01.2017 r. do 31.12.2017 r.

§2

Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym większością głosów w obecności ponad połowy delegatów obecnych na Zjeździe.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UCHWAŁA nr 6/2018 **XX Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczego** **Lekarzy Wet. DIL-Wet. we Wrocławiu** **z dnia 22 kwietnia 2018 r.**

w sprawie wysokości miesięcznej składki członkowskiej obowiązującej w Dolnośląskiej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu w 2019 r.

XX Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy Lekarzy Weterynarii Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu działając na podstawie art. 27 pkt 8 ustawy

z dnia 21 grudnia 1990 r. roku o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r., poz. 1479) - uchwała co następuje:

§1

Od dnia 1 stycznia 2019 r. wysokość miesięcznej składki członkowskiej dla lekarzy weterynarii wpisanych do rejestru członków Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu ustala się w następującej wysokości:

1. dla lekarzy weterynarii wykonujących zawód - na kwotę 50,00 zł,
2. dla lekarzy weterynarii będących słuchaczami studiów doktoranckich, którzy pobierają stypendium na podstawie przepisów odrębnych oraz nie uzyskują dochodu z innych źródeł, na kwotę 25,00 zł,
3. dla lekarzy weterynarii posiadających status bezrobotnych w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. z 1997 r., Nr 25, poz. 128 t.j.) bez prawa do otrzymywania zasiłku, na kwotę 25,00 zł,
4. dla lekarzy weterynarii emerytów i rencistów nie wykonujących zawodu lekarza wet. - na kwotę 0,00 zł.

§2

1. Warunkiem korzystania z preferencyjnej wysokości składki członkowskiej ustalonej w §1 pkt. 2. - 4. jest złożenie do Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej stosownego dokumentu poświadczającego posiadanie statusu słuchacza studiów doktoranckich i złożenie oświadczenia o nie uzyskiwaniu dochodu z innych źródeł, lub przedłożenie dokumentu poświadczającego uzyskanie statusu osoby bezrobotnej bez prawa do otrzymywania zasiłku w rozumieniu ustawy wskazanej w §1 pkt 3, lub przedłożenie dokumentu poświadczającego uzyskanie statusu emeryta lub rencisty wraz z oświadczeniem o nie wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii.
2. Prawo do opłacania preferencyjnej wysokości składki powstaje w miesiącu złożenia kompletu stosownych dokumentów wymaganych zgodnie z ust. 1.
3. Wzory oświadczeń, o których mowa w ust. 1 stanowią załączniki do niniejszej uchwały.
4. Warunkiem dalszego korzystania z możliwości opłacania preferencyjnej wysokości składki, o której mowa w §1 pkt 2. jest przedstawienie po zakończeniu każdego semestru studiów doktoranckich oświadczenia o nieuzyskiwaniu dochodów z innych źródeł niż stypendium doktoranckie oraz stosownego dokumentu poświadczającego posiadanie statusu doktoranta, w terminie nie późniejszym niż do 31 października po zakończeniu semestru letniego studiów doktoranckich i nie później niż do 31 marca po zakończeniu semestru zimowego studiów doktoranckich.
5. Warunkiem ponownego korzystania z możliwości opłacania preferencyjnej wysokości składki, o której mowa w §1 pkt 3, jest złożenie nowego wniosku o obniżenie wysokości składki członkowskiej z uwagi na posiadanie statusu osoby bezrobotnej wraz

z dokumentem potwierdzającym posiadanie takiego statusu.

6. Lekarze weterynarii, w odniesieniu do których sytuacja uległa zmianie w ten sposób, że nie są już uprawnieni do uiszczania składki członkowskiej w preferencyjnej wysokości, są zobowiązani do poinformowania o tym niezwłocznie Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Naruszenie niniejszego postanowienia może skutkować odpowiedzialnością zawodową lekarza weterynarii.

§3

1. Od dnia 1 stycznia 2019 r. dla lekarzy weterynarii, którym przyznano prawo wykonywania zawodu po raz pierwszy, ustala się pierwszą składkę członkowską na kwotę 90,00 zł.
2. Od dnia 1 stycznia 2019 r. dla lekarzy weterynarii, którym ponownie przyznano prawo wykonywania zawodu po jego utracie na skutek nie opłacania składek członkowskich przez okres dłuższy niż 1 rok, ustala się pierwszą składkę członkowską na kwotę równą wysokości minimalnego wynagrodzenia brutto za pracę w poprzednim roku rozliczeniowym, ogłoszonego w obwieszczeniu Prezesa Rady Ministrów.

§4

1. Składki, o których mowa w §1 niniejszej uchwały płatne są do końca miesiąca, którego dotyczą.
2. Składki, o których mowa w §3 niniejszej uchwały płatne są do końca miesiąca, w którym dokonano wpisu do rejestru członków Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

§5

1. Rada Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej jest upoważniona do podejmowania w drodze uchwały decyzji o czasowym obniżeniu, rozłożeniu płatności zaległych składek na raty, a także do umarzania zaległych składek członkowskich.
2. Rada Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej może obniżyć wysokość lub zawiesić płatność składki członkowskiej na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy lekarzowi weterynarii, którego dotknął szczególnie wypadek losowy, lub który znalazł się w szczególnie trudnej sytuacji materialnej.
3. Rada Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej może rozłożyć płatność zaległych składek członkowskich na raty lub umorzyć zaległe składki członkowskie lekarzowi weterynarii, którego dotknął szczególnie przypadek losowy, lub który znalazł się w szczególnie trudnej sytuacji materialnej.
4. Obniżenie wysokości, rozłożenie płatności zaległych składek na raty oraz umorzenie zaległych składek członkowskich następuje na pisemny wniosek zainteresowanego lub Skarbnika złożony do Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, uzupełniony wymaganą dokumentacją.
5. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2., w przypadku istnienia dalszych przesłanek do obniżenia wysokości lub zawieszenia płatności składek członkowskich dopuszczalne jest ponowne wystąpienie ze stosownym wnioskiem i przyznanie dalszych ulg.

§6

Odpis ze składki członkowskiej na Fundusz Pomocy Koleżeńskiej zostaje ustalony w kwocie 5,00 zł od pełnej składki i 2,50 zł od składki obniżonej do 50%.

§7

Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym większością głosów w obecności ponad połowy delegatów obecnych na Zejeździe.

§8

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

Załącznik nr 1 do uchwały nr 6 WNIOSEK DOKTORANTA

.....
mięscowość, data

.....
imię i nazwisko

.....
adres, telefon, e-mail

Rada Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu

Uprzejmie proszę o obniżenie wysokości składki członkowskiej do 50% w związku z odbywaniem przeze mnie studiów doktoranckich na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu.

Świadomy/a świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że:

1. nie uzyskuję żadnych innych dochodów poza stypendium doktoranckim przyznawanym na podstawie przepisów odrębnych, w szczególności nie uzyskuję dochodu z tytułu stosunku pracy, zlecenia oraz innej umowy cywilnoprawnej,
 2. zapoznałem/am się z Zasadami obniżenia wysokości miesięcznych składek członkowskich dla lekarzy weterynarii - słuchaczy studiów doktoranckich na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu (załącznik do uchwały nr 830/2011/V Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu z dnia 21.09.2011 r.)
- Jednocześnie zobowiązuje się do poinformowania Rady o uzyskiwaniu zarobku w trakcie studiów.

.....
podpis wnioskodawcy

Załącznik:

- aktualne zaświadczenie o odbywaniu studiów doktoranckich

Załącznik nr 2 do uchwały nr 6 OŚWIADCZENIE DOKTORANTA

(dla doktorantów, którzy korzystają już z obniżenia wysokości składki)

.....
mięscowość, data

.....
imię i nazwisko

.....
adres, telefon, e-mail

**Rada Dolnośląskiej Izby
Lekarsko-Weterynaryjnej
we Wrocławiu**

OŚWIADCZENIE DOKTORANTA

(dla doktorantów, którzy korzystają już z obniżenia
wysokości składki)

Ja, niżej podpisany/a ...*(imię i nazwisko)*... świadomy/-a odpowiedzialności kamej za składanie fałszywych oświadczeń i zatajenie prawdy oświadczam, że jestem słuchaczem studiów doktoranckich oraz w związku z odbywaniem studiów doktoranckich w poprzednim semestrze nie osiągnąłem/nelam oraz nadal nie osiągam dochodów z tytułu stosunku pracy, zlecenia oraz innej umowy cywilnoprawnej.

Jednocześnie zobowiązuję się do poinformowania Rady o uzyskiwaniu zarobku w trakcie studiów.

.....
(podpis i data)

Załącznik nr 3 do uchwały nr 6

OŚWIADCZENIE EMERYTA LUB RENCISTY

.....
miejsowość, data

.....
imię i nazwisko

.....

.....
adres, telefon, e-mail

**Rada Dolnośląskiej Izby
Lekarsko-Weterynaryjnej
we Wrocławiu**

**OŚWIADCZENIE EMERYTA
LUB RENCISTY**

Ja, niżej podpisany/a ...*(imię i nazwisko)*... oświadczam, że posiadam prawo do emerytury/renty* oraz nie wykonuję zawodu lekarza weterynarii.

.....
(podpis i data)

Załącznik:

- kopia decyzji o przyznaniu emerytury lub renty

* *niepotrzebne skreślić*

**UCHWAŁA nr 7/2018
XX Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczego
Lekarzy Wet. DIL-Wet. we Wrocławiu
z dnia 22 kwietnia 2018 r.**

**w sprawie uchwalenia budżetu Dolnośląskiej Izby
Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu w 2018 r.**

XX Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy Lekarzy Weterynarii Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu działając na podstawie art. 27 pkt 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. roku o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r., poz. 1479) oraz §9 ust. 2 Zasad gospodarki finansowej izb lekarsko-wete-

rynaryjnych - stanowiących załącznik do Uchwały nr 96/2016/VI Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 14.12.2016 r. - uchwała co następuje:

§1

Uchwała się budżet Dolnośląskiej Izby Lekarsko -Weterynaryjnej we Wrocławiu na rok 2018 według przedstawionego załącznika.

§2

Zjazd upoważnia Radę Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu do dokonywania przesunięć w ramach uchwalonego budżetu.

§3

Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym większością głosów w obecności ponad połowy delegatów obecnych na Zjeździe.

§4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i ma zastosowanie do zdarzeń powstałych od dnia 1 stycznia 2018 r.

**UCHWAŁA nr 8/2018
XX Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczego
Lekarzy Wet. DIL-Wet. we Wrocławiu
z dnia 22 kwietnia 2018 r.**

**w sprawie wyboru członków Rady Fundacji „Pro
Medici Veterinarii”**

XX Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy Lekarzy Weterynarii Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu działając na podstawie §11, pkt 1. i 2. Statutu Fundacji „Pro Medici Veterinarii”- uchwała co następuje:

§1

Wybiera się na członków Rady Fundacji „Pro Medici Veterinarii” IV kadencji następujących lekarzy weterynarii:

1.
.....

§2

Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym większością głosów w obecności ponad połowy delegatów obecnych na Zjeździe.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**REGULAMIN ZJAZDU
zamieszczony jest
na stronie internetowej DIL-Wet.:
www.dilwet.pl**

Z działalności Izby Lekarsko-Weterynaryjnej

POSIEDZENIA RADY DIL-WET. VII KADENCJI

Posiedzenie Rady nr 5 w dniu 16 listopada 2017 r.

- Powitanie i otwarcie posiedzenia. Prezes dr Wojciech Hildebrand powitał zebranych członków Rady, przedstawicieli innych organów Izby oraz radców prawnych.
- Przyjęcie porządku obrad. Z powodu nieobecności Sekretarza Rady DIL-Wet. Małgorzaty Sitnik funkcję tę powierzono Janowi Dorobkowi. Proponowany porządek obrad został przyjęty bez uwag, jednogłośnie.
- Przyjęcie protokołu z VI posiedzenia Rady DIL-Wet. VII kadencji. Protokół został przyjęty w całości bez uwag, jednogłośnie.
- Rada zatwierdziła uchwały przyjęte w trybie głosowania elektronicznego:
 - Uchwała Nr 146/VII/2017/751 Rej. ZLZ Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu z dnia 10.11.2017 r. o wpisie zakładu do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt - Przychodnia Weterynaryjna DEVON Damian Latościński, 50-210 Wrocław, ul. Kurkowa 20;
 - Uchwała Nr 147/VII/2017/474/1 Rej. ZLZ Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu z dnia 10.11.2017 r. o zmianie wpisu do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt - Gabinet Weterynaryjny „FORMICA” lek. wet. Paulina Kanczewska, 59-900 Zgorzelec, ul. Berlinga 4;
 - Uchwała Nr 148/VII/2017/736/1 Rej. ZLZ Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu z dnia 10.11.2017 r. o zmianie wpisu do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt - Przychodnia Weterynaryjna „KOT i PISSVET” Anna Kucharczyk, 55-095 Łozina, ul. Wrocławska 26;
 - Uchwała Nr 149/VII/2017/322/6 Rej. ZLZ Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu z dnia 10.11.2017 r. o zmianie wpisu do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt - Gabinet Weterynaryjny „Małgorzata” eZoo - Małgorzata Bachleđa-Żarska, 55-120 Oborniki Śląskie, ul. Orkana 1/2;
 - Uchwała Nr 150/VII/2017/265/3 Rej. ZLZ Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu z dnia 02.10.2017 r. o skreśleniu zakładu ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt - Przychodnia Weterynaryjna „PODAJ ŁAPE” lek. wet. Artur Różycki, 56-100 Wołów, ul. Wojska Polskiego 2a;
- Rada podjęła uchwały w sprawie przyjęć na członków DIL-Wet. oraz skreśleń z listy członków DIL-Wet.:
 - a) wpis do rejestru:
 - lek. wet. Adam Kluczny - dyplom nr 70940 z dnia 28.04.2014 r. Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, wpis do ewidencji DIL-Wet. i przyznanie prawa wykonywania zawodu nr 86261, uchw. Nr 151;
 - lek. wet. Aleksandra Stępień - dyplom nr 78424 z dnia 16.02.2017 r. Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, wpis do ewidencji DIL-Wet. i przyznanie prawa wykonywania zawodu nr 86262, uchw. Nr 152;
 - lek. wet. Stanisław Urbanek - dyplom nr 3656 z dnia 01.10.1980 r. Akademii Rolniczej we Wrocławiu, wpis do ewidencji DIL-Wet. i przyznanie prawa wykonywania zawodu nr 86263, uchw. Nr 153;
 - lek. wet. Izabela Glac - dyplom nr 78408 z dnia 16.02.2017 r. Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, wpis do ewidencji DIL-Wet. i przyznanie prawa wykonywania zawodu nr 86264, uchw. Nr 154;
 - lek. wet. Grażyna Stępin - dyplom nr 6233 z dnia 10.03.2007 r. Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, numer prawa wykonywania zawodu 85620, przeniesienie z Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, uchw. Nr 155;
 - b) skreślenia z rejestru:
 - lek. wet. Magdalena Bal - dyplom nr 70866 z dnia 10.02.2014 r. Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, numer prawa wykonywania zawodu 86059, przeniesienie do Izby Śląskiej, uchw. nr 156;
 - lek. wet. Sabina Norek - dyplom nr 73244 z dnia 09.02.2015 r. Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, numer prawa wykonywania zawodu 86089, przeniesienie do Izby Śląskiej, uchw. nr 157;
 - lek. wet. Grzegorz Woźniak - dyplom nr 70891 z dnia 27.02.2014 r. Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, numer prawa wykonywania zawodu 20583, przeniesienie do Izby Śląskiej, uchw. nr 158;
 - lek. wet. Alicja Zaręba - dyplom nr 5362 z dnia 21.03.2001 r. Akademii Rolniczej we Wrocławiu, numer prawa wykonywania zawodu 85238, przeniesienie do Izby Kaszubsko-Pomorskiej, uchw. nr 159;
 - lek. wet. Agnieszka Cichočka - dyplom nr 59203 z dnia 28.02.2011 r. Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, numer prawa wykonywania zawodu 85843, zrzeczenie się prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii i skreślenie z listy członków DIL-Wet. uchw. nr 160;

- Rada podjęła uchwały w sprawie wpisu zmian do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt, skreśliła z ewidencji, wpisu nowego zakładu, na podstawie złożonych wniosków oraz rozpatrzyła inne sprawy związane z działalnością zlz i ich kontrolą:
 - a) zmiana wpisu do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt:
 - Przychodnia Weterynaryjna Katedry Epizootologii z Kliniką Ptaków i Zwierząt Egzotycznych Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, kierownik dr n.wet. Paweł Chorbiński, 50-366 Wrocław, pl. Grunwaldzki 45, nr ewidencji 16/02/1869/IV/2009/513 Rej. ZLZ - zmiana kierownika i zmiana personelu, uchw. Nr 161;
 - Weterynaryjne Laboratorium Diagnostyczne „EPI-VET” Katedry Epizootologii z Kliniką Ptaków i Zwierząt Egzotycznych Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, kierownik dr n.wet. Grzegorz Dziwak, 50-366 Wrocław, pl. Grunwaldzki 45, nr ewidencji 16/05/1650/IV/2008/499 Rej. ZLZ - zmiana kierownika i zmiana personelu, uchw. Nr 162;
 - Gabinet Weterynaryjny dr n.wet. Andrzej Gawel, 51-180 Wrocław, ul. Księgarska 1, nr ewidencji 16/01/337/III/2005/31 Rej. ZLZ - zmiana personelu, uchw. Nr 163;
 - Przychodnia Weterynaryjna NEOVET s.c. Hildebrand, Jelonek, Michałek, kierownik dr n.wet. Wojciech Hildebrand, 52-225 Wrocław, ul. Świt 65, nr ewidencji 16/02/283/VI/2014/662 Rej. ZLZ - zmiana personelu, uchw. Nr 164;
 - Przychodnia Weterynaryjna „Przychodnia dla Małych Zwierząt - DORAN” s.c. lek. wet. Joanna Dąbrowska, lek. wet. Michał Molenda, kierownik lek. wet. Joanna Dąbrowska, 53-615 Wrocław, ul. Słubicka 22/1b, nr ewidencji 16/02/548/IV/2005/201 Rej. ZLZ - zmiana personelu, uchw. Nr 165;
 - Przychodnia Weterynaryjna LubWet Beata Kupiec, 59-300 Lubin, ul. Cedrowa 1B, nr ewidencji 16/02/49/VI/2013/638 Rej. ZLZ - zmiana personelu, uchw. Nr 166;
 - Gabinet Weterynaryjny s.c. lek. wet. Zygmunt Ptak, lek. wet. Jan Buła, 57-230 Kamieniec Zabkowicki, Pl. Kościelny 2, nr ewidencji 16/01/426/IV/2005/92 Rej. ZLZ - zmiana personelu, uchw. Nr 167;
 - b) skreślenie z ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt:
 - Przychodnia Weterynaryjna „WETKA” Ewa Bocianowska, 54-608 Wrocław, ul. Marka Hłaski 38A, nr ewidencji 16/02/1134/V/2012/598 Rej. ZLZ, zakończenie działalności - uchw. Nr 168;
 - Przychodnia Weterynaryjna Grażyna Stempin, 51-419 Wrocław, ul. Kuropatwia 2, nr ewidencji 16/02/164/V/2009/525 Rej. ZLZ, zakończenie działalności - uchw. Nr 169;
 - Gabinet Weterynaryjny lek. wet. Ewa Okręglicka, 55-100 Trzebnica, ul. B. Głowackiego 16, nr ewidencji 16/01/1190/V/2012/606 Rej. ZLZ, zmiana siedziby i kategorii zlz - uchw. Nr 170;
 - c) wpis do ewidencji zakładów leczn. dla zwierząt:
 - Przychodnia Weterynaryjna FENIKS Ewa Okręglicka, 55-100 Trzebnica, ul. Kolejowa 1B, nr ewidencji 16/02/170/VII/2017/752 Rej. ZLZ - uchw. Nr 171;
 - d) przekazanie dokumentów do kontroli zakładów leczniczych dla zwierząt:
 - Gabinet Weterynaryjny EQUI BONO Wojciech Łamasz, 55-120 Oborniki Śląskie, ul. Elizy Orzeszkowej 1A, nr ewidencji 16/01/136/IV/2017/750 Rej. ZLZ wpis z dnia 12.10.2017 r. - kontrolę przeprowadzą W. Hildebrand i R. Karczmarczyk;
 - Przychodnia Weterynaryjna FENIKS Ewa Okręglicka, 55-100 Trzebnica, ul. Kolejowa 1B, nr ewidencji 16/02/171/VII/2017/752 Rej. ZLZ wpis z dnia 16.11.2017 r. - kontrolę przeprowadzą W. Hildebrand i R. Karczmarczyk;
 - Gabinet Weterynaryjny „CENTAUR” Grzegorz Nowacki, kier. lek. wet. Mirosława Nowacka, 59-300 Osiek, ul. Św. Katarzyny 91, nr ewidencji 16/01/307/VI/2014/663 Rej. ZLZ - kontrola okresowa - kontrolę przeprowadzą W. Hildebrand i R. Karczmarczyk;
 - e) informacja o uchybieniach stwierdzonych podczas kontroli:
 - Gabinet Weterynaryjny lek. wet. Wiesław Martyniak, 57-120 Wiązów, ul. Strzełńska 5, nr ewidencji 16/01/554/IV/2005/207 Rej. ZLZ, uchybienia stwierdzono podczas kontroli okresowej - referował Artur Bogucki; uchw. Nr 172 - Rada wyznaczyła 3 miesiące na usunięcie uchybień;
 - Gabinet Wet. lek. wet. Leszek Maciura, 57-120 Wiązów, ul. Strzełńska 5, nr ewidencji 16/01/563/IV/2005/216 Rej. ZLZ, uchybienia stwierdzono podczas kontroli okresowej - uchw. Nr 173 - Rada wyznaczyła 3 miesiące na usunięcie uchybień;
 - f) inne informacje dotyczące ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt:
 - Klinika Weterynaryjna SKVet lek. wet. Aleksander Hamala, 54-062 Wrocław, ul. Stabłowicka 109B, nr ewidencji 16/04/1270/VI/2017/740 - na podstawie informacji na stronie internetowej Kliniki o ograniczonych godzinach funkcjonowania Kliniki - Rada postanowiła wysłać pismo wyzywające do złożenia wyjaśnień w tej sprawie, które przygotowuje mec. Piotr Rodziewicz;
 - Gabinet Weterynaryjny ORLIK Katarzyna Goździk, 55-120 Pęgów, ul. Główna 40, nr ewidencji 16/01/851/V/2011/580 Rej. ZLZ, zawieszenie działalności w DIL-Wet. zakończyło się dnia 30.09.2017 r., brak informacji o wznowieniu bądź dalszym zawieszeniu działalności - brak odpowiedzi na wysłane przez Radę pismo, w CEiDG działalność nadal zawieszona. Rada postanowiła ponownie wysłać pismo wyzywające do złożenia wyjaśnień.
 - Rada podjęła uchwały w sprawie wpisu do rejestru osób uprawnionych do wydawania paszportów dla zwierząt towarzyszących:

- lek. wet. Martyna Jaros - Przychodnia Weterynaryjna IGUANA Lekarz Wet. Aneta Szczyrek-Łabowicz, 55-011 Siechnice, ul. Gen. K. Świerczewskiego 2, nr wpisu 0703/16/2017, uchw. Nr 174;
- lek. wet. Tomasz Zora - Klinika Weterynaryjna dr n.wet. Dariusz Niedzielski VETCARE GROUP Sp. z o.o. Sp. k., 51-166 Wrocław, ul. Krzywoustego 105/22, nr wpisu 0704/16/2017, uchw. Nr 175;
- lek. wet. Damian Latościński - Przychodnia Weterynaryjna DEVON Damian Latościński, 50-210 Wrocław, ul. Kurkowa 20, nr wpisu 0705/16/2017, uchw. Nr 176;
- lek. wet. Marianna Piwońska - Przychodnia Weterynaryjna „Przychodnia dla Małych Zwierząt - DORAN” s.c. lek. wet. Joanna Dąbrowska, lek. wet. Michał Molenda, 53-615 Wrocław, ul. Ślubicka 22/1b, nr wpisu 0706/16/2017, uchw. Nr 177;
- lek. wet. Wiktoria Łukaszewicz - Przychodnia Weterynaryjna NEOVET s.c. Hildebrand, Jelonek, Michałek, kier. dr n.wet. Wojciech Hildebrand, 52-225 Wrocław, ul. Świt 65, nr wpisu 0707/16/2017, uchw. Nr 178 przyjęta jednogłośnie.
- Rada rozpatrzyła skierowane do niej wnioski:
 - wniosek lek. wet. o obniżenie wysokości składki ze względu na odbywanie studiów doktoranckich, uchw. nr 179;
 - wniosek lek. wet. o rozłożenie na raty zaległych składek członkowskich (kwota 761,60 zł), uchw. nr 180;
 - wniosek Organizatorów o dofinansowanie i objęcie patronatem Konferencji „Walentynki Kardiologiczne” w dniu 17.02.2017 r. w kwocie 3000,00zł (słownie złotych: trzy tysiące), uchw. nr 181;
 Radcowie prawni przekazali członkom Rady opinię, że w przypadku uchwał dotyczących zaległości składkowych i zapomóg dane osobowe powinny być anonimizowane przy publikowaniu w Biuletynie, na stronie www Izby, itp.
- wniosek Skarbnika o podjęcie przez Radę uchwał w sprawie zawiadomienia o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy lekarzy weterynarii, wobec których wszczęto postępowanie zmierzające do odebrania prawa wykonywania zawodu i skreślenia ich z rejestru członków DIL-Wet. z powodu nieuiszczanie składki członkowskiej przez okres dłuższy niż 1 rok - każda z uchwał od nr 183 do nr 191 została podjęta jednogłośnie.
- wniosek Skarbnika o wszczęcie przez Radę postępowań zmierzających do podjęcia uchwał o utracie prawa wykonywania zawodu przez 20 lekarzy weterynarii, którzy nie uiszczają składki członkowskiej przez okres dłuższy niż 1 rok - każda z uchwał od nr 192 do nr 211 została podjęta jednogłośnie.
- wniosek Kierownika Biura DIL-Wet. o podwyższenie wysokości wynagrodzeń pracownikom biura o 13,5%. Po dyskusji i głosowaniu Rada postanowiła podwyższyć kwoty wynagrodzeń o 10%, uchw. nr 212 i uchw. nr 213.
- Rada postanowiła wystosować pismo do dwóch członków Izby w sprawie zaległych składek członkowskich oraz prawidłowego oświadczenia o przejściu na emeryturę.
- Sprawy do Rady Prawnego.
 - wniosek Skarbnika o umorzenie wszczętego przez Radę w dniu 06.04.2017r. postępowania zmierzającego do podjęcia uchwały o utracie prawa wykonywania zawodu przez lek. wet., który nie uiszczal składki członkowskiej przez okres dłuższy niż 1 rok - w związku ze spłatą części zaległości: uchw. nr 182;
 - Radcowie wydali opinię na temat nowych druków Tytułów Wykonawczych w związku z nowymi przepisami.
- Informacje o działalności Prezesa i Prezydium przekazał Prezes dr Wojciech Hildebrand:
 - do Rady wpłynęła ponowna prośba Brzeskiego Towarzystwa Miłośników Zwierząt o opinię w sprawie opieki pooperacyjnej nad psami i kotami - Rada postanowiła sprawę przekazać do Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z prośbą o przygotowanie jednolitej, jednobrzmiącej odpowiedzi, która obowiązywałaby wszystkie Izby, do których również zostały skierowane identyczne pisma;
 - poparcie Prezydium dla akcji informującej lekarzy weterynarii o saldach na kontaktach składkowych na koniec 2017 roku, które zostaną wysłane razem z Biuletynem nr 1/2018 - za jednogłośnie;
 - prośba prof. lek. wet. Krzysztofa Rypuły o wydanie zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu oraz opinii dotyczącej jego osoby - niezbędnych do pełnienia funkcji biegłego sądowego - Rada postanowiła wydać pozytywną opinię - za jednogłośnie;
 - skarga na odmowę dokonania szczepienia przez lekarza weterynarii - sprawą zajmie się Jan Dorobek wraz z przedstawicielem Komisji Prywatnej Praktyki - Rada zadecydowała, że lekarz zostanie zaproszony na rozmowę celem wyjaśnienia sprawy;
 - została przygotowana informacja do Urzędu Skarbowego w sprawie prowadzenia działalności przez lek. wet. - właściciela zlz, mimo wykreślenia zakładów leczniczych dla zwierząt z ewidencji prowadzonej przez DIL-Wet. - pismo przygotowane przez mec. Annę Zalesińską. Andrzej Woźnica zaproponował aby wysłać tę informację do Nadzoru Farmaceutycznego. Jednocześnie zaproponował, że przyśle zapytanie do DIL-Wet., czy zakłady lecznicze dla zwierząt tej lek. wet. zostały wykreślone z ewidencji zlz;
 - do Rady wpłynęło pismo lek. wet. aby nie zgłaszać jej do ubezpieczenia OC - pismo z odpowiedzią przygotowuje mec. Anna Zalesińska.
- Sprawy różne - przedstawił Prezes W. Hildebrand.
 - Prośba Prezesa KRL-W o wniesienie uwag i przygotowanie projektów zmian do Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii - do dnia 31.12.2017 r. - na następne posiedzenie Rady swoje uwagi przygotowują: Rzecznik Odpow. Zawodowej, Sąd i Komisja Etyki.
 - Podziękowanie lek. wet. Witolda Terendy za udzieloną pomoc finansową.
 - Podziękowania Janusza Wisłowskiego w imieniu Krystyny Wisłowskiej za otrzymane życzenia od Koła Seniorów i Prezesa DIL-Wet.

- Informacja o decyzji KRL-W w sprawie sfinansowania renowacji grobu prof. Królikowskiego przez izby okręgowe (w kwocie 625 zł na izbę) - Rada wyraziła zgodę i upoważniła Pana Prezesa i Panią Skarbnik do przekazania tej kwoty na ww. cel.
- Wniosek lek. wet. Dominiki Jankowskiej do Rady o rozpatrzenie propozycji lekarzy weterynarii dotyczących sposobu przekazywania informacji izby do lekarzy oraz dotyczących możliwości działania na rzecz samorządu - Rada ustaliła, że informacje jak dotychczas będą przekazywane drogą mailową i poprzez umieszczanie ich na stronie www i facebooku a pismo zostanie przekazane Agnieszce Noszczyk-Nowak - Przewodniczącej Komisji Młodych Lekarzy Weterynarii.
- Zapytanie lek. wet. Marcina Górnika o możliwość świadczenia usług weterynaryjnych poza granicami kraju - Rada stwierdziła, że nie ma takiej możliwości, jeżeli lekarz weterynarii jest członkiem izby jedynie na terenie RP.
- Robert Karczmarczyk - przy współpracy ze Skarbnikiem Danutą Pawicką-Stefanko, Agnieszka Noszczyk-Nowak i Panią mec. Anną Zalesińską - przekazał informację na temat tworzenia i ceny nowej strony internetowej (4500 zł - 10000 zł).
- Prezes Wojciech Hildebrand poinformował o organizacji kolejnych Mistrzostw Polski Lekarzy Weterynarii w Narciarstwie Alpejskim, które odbędą się w drugim weekendzie marca 2018 r. w Białce Tatrzańskiej.
- Ustalono termin kolejnego posiedzenia Rady DIL-Wet. na dzień 14.12.2017r. o godz. 15:00 w Pawłowicach, gdzie następnie odbędzie się spotkanie wigilijne około godz. 17:00.

Posiedzenie Rady nr 6 w dniu 14 grudnia 2017 r.

- Powitanie i otwarcie posiedzenia. Prezes dr Wojciech Hildebrand powitał zebranych członków Rady, przedstawicieli innych organów Izby oraz radców prawnych.
- Przyjęcie porządku obrad. Porządek obrad został przyjęty jednogłośnie.
- Przyjęcie protokołu z V posiedzenia Rady DIL-Wet. VII kadencji. Protokół został przyjęty w całości bez uwag, jednogłośnie.
- Rada zatwierdziła uchwały przyjęte w trybie głosowania elektronicznego:
 - Uchwała Nr 214/VII/2017/VII Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu z dnia 30.11.2017 r. w sprawie stwierdzenia utraty prawa wykonywania zawodu przez lekarza weterynarii i skreślenia z rejestru członków Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu;
 - Uchwała Nr 215/VII/2017/377/2 Rej. ZLZ Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu z dnia 30.11.2017 r. o skreśleniu zakładu do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt - Gabinet Weterynaryjny lek. wet. Marzena

Majewska, 57-530 Międzyzlesie, ul. Tysiąclecia Państwa Polskiego 17/2;

- Uchwała Nr 216/VII/2017/534/2 Rej. ZLZ Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu z dnia 08.12.2017 r. o skreśleniu zakładu ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt - Gabinet Weterynaryjny „NA KOZIEJ” lek. wet. Maciej Szpak, 54-104 Wrocław, ul. Kozia 3/1A;
- Uchwała Nr 217/VII/2017/753 Rej. ZLZ Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu z dnia 08.12.2017 r. o wpisie zakładu do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt - Przychodnia Weterynaryjna NA KOZIEJ dr n.wet. Maciej Szpak, 54-104 Wrocław, ul. Kozia 3/1A;
- Uchwała Nr 218/VII/2017/754 Rej. ZLZ Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu z dnia 08.12.2017 r. o wpisie zakładu do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt - Przychodnia Weterynaryjna VETAN 3 lek. wet. Anna Chodorowska-Skubiszewska, 54-117 Wrocław, ul. Królewiecka 163A.
- Rada podjęła uchwały w sprawie przyjęć na członków DIL-Wet. oraz skreśleń z listy członków DIL-Wet.:
 - a) wpis do rejestru:
 - lek. wet. Karolina Wawrzyniak - dyplom nr 78425 z dnia 17.02.2017 r. UP we Wrocławiu, wpis do ewidencji DIL-Wet. i przyznanie prawa wykonywania zawodu nr 86261, uchw. nr 219;
 - lek. wet. Ewa Karuga-Kuźniewska - dyplom nr 6362 z dnia 26.02.2008 r. Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, numer prawa wykonywania zawodu 80475, przeniesienie ze Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, uchw. nr 220;
 - lek. wet. Anna Woźniak-Biel - dyplom nr 5885 z dnia 08.03.2005 r. Akademii Rolniczej we Wrocławiu, numer prawa wykonywania zawodu 80336, przeniesienie ze Śląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, uchw. nr 221;
 - b) skreślenia z rejestru:
 - lek. wet. Marcela Grzelak - dyplom nr 118017 z dnia 17.02.2015 r. Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, numer prawa wykonywania zawodu 86105, przeniesienie do Izby Warmińsko-Mazurskiej, uchw. nr 222;

- lek. wet. Kamila Mizera-Sowińska - dyplom nr 61908 z dnia 29.02.2012r. Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, numer prawa wykonywania zawodu 85949, przeniesienie do Izby Opolskiej, uchw. nr 223;
 - lek. wet. Paulina Pytel - dyplom nr 70903 z dnia 07.03.2014r. UP we Wrocławiu, numer prawa wykonywania zawodu 86068, przeniesienie do Izby Małopolskiej, uchw. nr 224;
 - lek. wet. Adriana Wawrzyniak - dyplom nr 68170 z dnia 17.02.2013r. Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, numer prawa wykonywania zawodu 86007, przeniesienie na teren Wielkiej Brytanii, uchw. nr 225;
 - lek. wet. Piotr Pawelek - dyplom nr 4475 z dnia 14.04.1988r. Akademii Rolniczej we Wrocławiu, numer prawa wykonywania zawodu 10078, skreślenie z powodu śmierci, uchw. nr 226;
- Informacje dla Rady:
- lek. wet. Marzenna Majewska - przeszła na emeryturę od dnia 01.12.2017 r.
 - dr n.wet. Andrzej Rudy - przeszedł na emeryturę od dnia 01.12.2017 r.
- Rada podjęła uchwały w sprawie wpisu zmian do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt, skreśliła z ewidencji, na podstawie złożonych wniosków oraz rozpatrzyła inne sprawy związane z działalnością zł i ich kontrolą:
 - a) zmiana wpisu do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt:
 - Przychodnia Weterynaryjna Vet Medica lek. wet. Jacek Ptak, 58-200 Dzierżoniów, Os. Tęczowe 20A-5, nr ewidencji 16/02/572/VI/2014/695 Rej. ZLZ - zmiana personelu, uchw. nr 227;
 - Gabinet Weterynaryjny NET CONSULTING Idzikowski Maciej, 52-231 Wrocław, ul. Antoniego Czechowa 36, nr ewidencji 16/01/1042/VI/2016/728 Rej. ZLZ - zmiana kierownika i personelu, uchw. nr 228;
 - Gabinet Weterynaryjny ASKVET dr n.wet. Agnieszka Sikorska-Kopyłowicz, kier. lek. wet. Joanna Wincza, 55-093 Brzezia Łąka, ul. Olchowa 15D, nr ewidencji 16/01/487/VI/2014/686 Rej. ZLZ - zmiana personelu, uchw. nr 229;
 - Gabinet Weterynaryjny Wojciech Pietruszewski, 59-140 Chocianów, ul. Ratuszowa 12/1, nr ewidencji 16/01/95/IV/2005/42 Rej. ZLZ - zmiana personelu, uchw. nr 230;
 - Przychodnia Weterynaryjna ProAnimal lek. wet. Marta Zimna, 52-115 Wrocław, ul. Semaforowa 85/U1, nr ewidencji 16/02/1168/VI/2016/734 Rej. ZLZ - zmiana personelu, uchw. nr 231;
 - Przychodnia Weterynaryjna Marek Włodarczyk, 53-621 Wrocław, ul. Głogowska 2-4, nr ewidencji 16/02/270/III/2004 Rej. ZLZ - zmiana personelu, uchw. nr 232;
 - Przychodnia Weterynaryjna „ERJOT” s.c. Michał Rokosz, Adam Januszkiewicz, 58-530 Kowary, ul. Dworcowa6, nr ewidencji 16/02/489/IV/2005/144 Rej. ZLZ - zmiana siedziby zł i zmiana personelu, uchw. nr 233;
 - b) skreślenie z ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt:
 - Gabinet Weterynaryjny ZWIERZOKRACJA Emilia Siedlaczek, kier. lek. wet. Anita Jasyk-Komar, 53-206 Wrocław, ul. Rymarska 34B, nr ewidencji 16/01/531/VI/2014/689 Rej. ZLZ, zakończenie działalności zł - uchw. nr 234;
 - Gabinet Weterynaryjny lek. wet. Adriana Wawrzyniak, kier. lek. wet. Kamila Bobrek, 55-095 Kamień, ul. Alabastrowa6, nr ewidencji 16/01/531/VI/2014/689 Rej. ZLZ, zakończenie działalności zł - uchw. nr 235;
 - c) zawieszenie działalności zakładów leczniczych dla zwierząt:
 - Gabinet Weterynaryjny ORLIK Katarzyna Goździk, 55-120 Pęgów, ul. Główna 40, nr ewidencji 16/01/851/V/2011/580 Rej. ZLZ, zawieszenie działalności w DIL-Wet. zakończyło się dnia 30.09.2017 r. dalsze zawieszenie działalności zgłoszono 22.11.2017 r.
 - d) przekazanie dokumentów do kontroli zakładów leczniczych dla zwierząt:
 - Przychodnia Weterynaryjna NA KOZIEJ dr n.wet. Maciej Szpak, 54-104 Wrocław, ul. Kozia 3/1A, nr ewidencji 16/02/215/VII/2017/753 Rej. ZLZ wpis z dnia 08.12.2017 r.
 - Przychodnia Weterynaryjna VETAN 3 lek. wet. Anna Chodorowska-Skubiszewska, 54-117 Wrocław, ul. Królewiecka 163A, nr ewidencji 16/02/216/VII/2017/754 Rej. ZLZ wpis z dnia 08.12.2017 r.;
- Do kontroli wyznaczono i dokumenty do kontroli przekazano Dariuszowi Jackowskiemu.
- e) inne informacje dotyczące ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt:
 - Klinika Weterynaryjna SKVet lek. wet. Aleksander Hamala, 54-062 Wrocław, ul. Stabłowicka 109B, nr ewidencji 16/04/1270/VI/2017/740 - stwierdzono na stronie internetowej informację o ograniczonych godzinach funkcjonowania zł (niezgodnie z przepisami o klinikach wet.) - Rada postanowiła wezwać kierownika do usunięcia uchybień lub zmiany kategorii zł.

- Rada podjęła uchwały w sprawie wpisu do rejestru osób uprawnionych do wydawania paszportów dla zwierząt towarzyszących:
 - a) wpis do rejestru paszportowego:
 - lek. wet. Wojciech Tokarczyk - Przychodnia Weterynaryjna Vet Medica lek. wet. Jacek Ptak, 58-200 Dzierżoniów, Os. Tęczowe 20 A-5, nr wpisu 0708/16/2017, uchw. nr 236;
 - lek. wet. Stanisław Dudkowiak - Gabinet Weterynaryjny STAN-VET - lek. wet. Stanisław Dudkowiak, 57-220 Ziębice, ul. Przemysłowa 5, nr wpisu 0709/16/2017, uchw. nr 237;
 - Gabinet Weterynaryjny „DUŻE i MAŁE” lek. wet. Dorota Węglińska, 58-521 Jeżów Sudecki, ul. Długa 8D, nr wpisu 0710/16/2017, uchw. nr 238;
 - lek. wet. Przemysław Rudnik - Gabinet Wet. lek. wet. Przemysław Rudnik, 55-340 Udanin, Udanin 19, nr wpisu 0711/16/2017, uchw. nr 239;
 - b) skreślenie z rejestru paszportowego:
 - lek. wet. Ewa Bocianowska - Przychodnia Weterynaryjna „WETKA” lek. wet. Ewa Bocianowska, 54-608 Wrocław, ul. Marka Hłaski 38A, nr wpisu 0465/16/2012, uchw. nr 240;
 - lek. wet. Sabina Norek - Klinika Weterynaryjna VETCARE GROUP Sp. z o.o. dr n.wet. Dariusz Niedzielski, 51-166 Wrocław, ul. Krzywoustego 105/22, nr wpisu 0681/16/2017, uchw. nr 241;
 - lek. wet. Piotr Pawelek - Przychodnia Weterynaryjna „MANHATTAN” lek. wet. Piotr Pawelek, 59-900 Zgorzelec, ul. Wyspiańskiego 63B, nr wpisu 0129/16/2004, uchw. nr 242;
 - lek. wet. Grzegorz Dziwak - Klinika Weterynaryjna „Kliniczne Centrum Leczenia Małych Zwierząt” Sp. z o.o., kier. lek. wet. Justyna Małkowska-Niedzielska, 53-330 Wrocław, ul. Energetyczna 14, nr wpisu 0437/16/2011, uchw. nr 243.
- Rada rozpatrzyła skierowane do niej wnioski:
 - wniosek Zarządu Funduszu Pomocy Koleżeńskej o zatwierdzenie zapomóg finansowych dla lekarzy weterynarii i ich rodzin, uchw. nr 244;
 - upoważnienie Prezesa i Skarbnika do podpisania polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej (OC) z Towarzystwem Ubezpieczeń i Reasekuracji Allianz S.A. w okresie I.2018 - I.2019, uchw. nr 245;
 - wniosek Skarbnika o podjęcie uchwały w sprawie wprowadzenia zmian do budżetu na 2017 r., uchw. nr 246;
 - Robert Karczmarczyk poinformował o kosztach związanych z budową nowej strony internetowej i konieczności ich uwzględnienia w budżecie;
 - Andrzej Woźnica złożył wniosek o skonsultowanie pod względem prawnym nowych przepisów dotyczących ochrony danych osobowych - odpowiedź przygotowuje mec. Piotr Rodziewicz;
 - wniosek Skarbnika o umorzenie wszczętych przez Radę w dniu 06.04.2017 r. postępowań zmierzających do podjęcia uchwał o utracie prawa wykonywania zawodu przez 2 lekarzy weterynarii, którzy nie uiszczali składki członkowskiej przez okres dłuższy niż 1 rok, a po wezwaniu spłacili całość zaległości - uchwały 247-248;
 - wniosek Skarbnika o umorzenie wszczętych przez Radę w dniu 16.11.2017 r. postępowań zmierzających do podjęcia uchwał o utracie prawa wykonywania zawodu przez 10 lekarzy weterynarii, którzy nie uiszczali składki członkowskiej przez okres dłuższy niż 1 rok, a po wezwaniu spłacili część zaległości - uchwały 249-257.
- Informacje o działalności Prezesa i Prezydium:
 - odpowiedź Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej na prośbę Brzeskiego Towarzystwa Miłośników Zwierząt o opinię w sprawie opieki pooperacyjnej nad psami i kotami - referował Prezes,
 - propozycja zorganizowania spotkania przedstawicieli innych samorządów Dolnego Śląska. DIL-Wet. deleguje 3 osoby: przedstawiciela prywatnej praktyki, inspekcji weterynaryjnej i uczelni. Zostaną wysłane zaproszenia do Izby Lekarskiej, Izby Aptekarskiej i Izby Pielęgniarek i Położnych;
 - pismo przygotowane przez mec. Piotra Rodziewicza skierowano do jednego z lek. wet. w sprawie zwrotu druków paszportów dla innego lek. wet. - referowała Wiesława Bober Przewodnicząca Sądu VI kadencji;
 - Robert Karczmarczyk został wyznaczony do zorganizowania spotkania z Arturem Różyckim i Krzysztofem Bulzackim.
- Sprawy różne.
 - Prośba Prezesa KRL-W o wniesienie uwag i przygotowanie projektów zmian do Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii - do dnia 31.12.2017 r.
 - Robert Karczmarczyk poinformował o terminie kolejnych Mistrzostw Polskiej Lekarzy Weterynarii w Narciarstwie Alpejskim - 10 marca 2018 r. w Białce Tatrzańskiej, organizowanych wspólnie z Izłą Małopolską.
 - Prezes odczytał pismo dr. Romana Bochdalka informujące o Jego rezygnacji z członka Zespołu Redakcyjnego Biuletynu DIL-Wet. oraz podziękowania za współpracę.
 - Jan Dorobek zaproponował aby na następnym posiedzeniu Rada zgłosiła do Kapituły Medalu im. Prof. Jana Zwierzchowskiego - kandydata do tego Medalu.
 - Bogusław Czerski złożył wniosek o przygotowanie nowych wzorów protokołów kontroli zakładów leczniczych dla zwierząt na bazie protokołów przysłanych z Krajowej Izby oraz zorganizowanie szkolenia na temat sposobu przeprowadzania takich kontroli - projekty protokołów kontroli przygotowuje Komisja prawno-regulaminowa na następne posiedzenie Rady.
 - Rada ustaliła termin Zjazdu Sprawozdawczego za 2017 rok na dzień 22 kwietnia w 2018 r.
- Ustalono termin kolejnego posiedzenia Rady DIL-Wet. na dzień 01.02.2018 r. o godz. 17:00.
- Szczegółowy zapis przebiegu posiedzenia Rady na nośniku cyfrowym jest dostępny do odsłuchania w biurze Izby.

Sporządziła:
Teresa Rogowska

Informacje Inspekcji Weterynaryjnej

Sekcja Krajowa Pracowników Weterynarii
ul. Januszowicka 48, 50-983 Wrocław
tel. 71 367 70 16

Wrocław, dnia 30 stycznia 2018r.

Nr R.S.K.3/2018

**Pan
Krzysztof Jurgiel
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi**

Szanowny Panie Ministrze

Mając na uwadze wzrastającą desperację poddawanych ciągle pauperyzacji pracowników zatrudnionych w Inspekcji Weterynaryjnej, Sekcja Krajowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii, w sytuacji wzrastającego zagrożenia pogorszenia się stanu epizootycznego kraju powodowanego szerzeniem się afrykańskiego pomoru świń i możliwości nawrotu wysoce zjadliwej grypy ptaków oraz stałego wzrostu wykonywanych zadań Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie bezpieczeństwa żywności, apeluje o ratowanie dotychczas sprawnego jej funkcjonowania.

Aktualnie stwierdzone braki kadrowe w strukturach Inspekcji Weterynaryjnej oraz trudności w obsadzaniu coraz większej liczby wolnych stanowisk pracy wymagają podwyższenia wynagrodzeń, gdyż realizacja zadań wymaga zaangażowania wyspecjalizowanych kadr, zarówno lekarsko-weterynaryjnych, jak innych specjalności wspomagających działania inspekcyjne, których coraz bardziej brakuje.

Sekcja Krajowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii, reprezentująca lekarzy weterynarii oraz innych pracowników merytorycznych związanych z nadzorem weterynaryjnym i badaniami laboratoryjnymi, jak i administracyjnymi, w wystąpieniach do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wielokrotnie zwracała uwagę na istotny dla zapewnienia sprawnego działania Inspekcji Weterynaryjnej problem odpowiedniego wynagradzania.

Występowaliśmy już w ramach funkcjonowania Sekcji Krajowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii, jak i reprezentującego środowiska weterynaryjne Porozumienia Wielkopolskiego.

Uregulowania prawne, które od 2009r. pozbawiły pracowników Inspekcji Weterynaryjnej regulacji płacowych, powodują stałe ich ubożenie.

Zgodnie z ustawą z dnia 23 grudnia 1999r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw kwoty bazowe były waloryzowane o średnioroczny wskaźnik wzrostu wynagrodzeń tylko do roku 2008, natomiast w następnych latach kwota bazowa nie ulegała zmianie, pozostając do chwili obecnej na tym samym poziomie.

Szanowny Panie Ministrze, aktualne wynagrodzenia wykwalifikowanych pracowników weterynarii, przy niezmiennej kwocie bazowej, wynoszącej w 2018r. 1873.84 zł., nie zawsze osiągały wysokość 3 tysięcy złotych, co nie może konkurować z możliwościami zarobkowania w sektorze prywatnym.

Minimalne wynagrodzenie w 2009r. wynosiło 1.276,00zł, a obowiązujące od stycznia 2018r. wynosi 2.100,00zł.

Przeciętne wynagrodzenie w 2009r. wynosiło 3.102,96zł, w 2016r. osiągnęło wysokość 4.047,21zł, a w trzecim kwartale 2017r. 4.255,00zł.

Powoduje to również trudności w zatrudnieniu młodej kadry, która w wyniku porównań możliwości zarobkowych szybko rezygnuje na etapie wdrożenia się do pracy w Inspekcji.

Jak już wcześniej pisaliśmy, inwestycje poczynione na permanentne szkolenia pracowników, którzy osiągnęły wysoki stopień specjalizacji i nabytego w wieloletniej pracy doświadczenia, nie powinny być marnowane przez rezygnację z zatrudnienia w Inspekcji Weterynaryjnej ze względów płacowych.

Uwzględniając powyższe apelujemy do Pana Ministra o podjęcie zdecydowanych działań w sprawie podwyżek płac warunkujących utrzymanie niezbędne, do wykonywania zadań, stanu zatrudnienia doświadczonych kadry Inspekcji Weterynaryjnej, jak też stworzenia właściwych warunków płacowych do zatrudniania młodych lekarzy weterynarii i merytorycznych pracowników.

Tylko sprawne funkcjonowanie Inspekcji Weterynaryjnej oraz skuteczne wdrażanie aktualizowanych przepisów w zakresie zapewnienia zdrowia zwierząt, jak i szeroko rozumianego bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego, jest niezbędnym warunkiem utrzymania wysokiej pozycji Polski w obrocie produktami rolnymi i żywnością pochodzenia zwierzęcego, zarówno na rynkach Unii Europejskiej, jak i krajów trzecich.

Z poważaniem
**PRZEWODNICZĄCY
RADY SEKCJI KRAJOWEJ
Pracowników Weterynarii
N.S.Z.Z. „SOLIDARNOŚĆ”**

Lech Rybarczyk

Do wiadomości:

- Główny Lekarz Weterynarii,
- Krajowy Sekretariat Rolnictwa NSZZ „Solidarność”,
- Krajowa Izba Lekarsko Weterynaryjna.

Dolnośląska Izba Lekarsko-Weterynaryjna

50-344 Wrocław, ul. Sopocka 21/2

tel./fax 71 322 03 45

e-mail: biuro@dilwet.pl, www.dilwet.pl

dn. 05.03.2018r.

sygn. DIL-W/0240/1/18

**Sz. Pan
Paweł Hreniak
Wojewoda Dolnośląski
pl. Powstańców Warszawy 1,
50-153 Wrocław**

Szanowny Panie Wojewodo

Nawiązując do spotkania Pana Wojewody z Dolnośląskim Wojewódzkim Lekarzem Weterynarii, Przedwodniczącym Rady Sekcji Krajowej Pracowników Weterynarii NSZZ Solidarność oraz Prezesem Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej reprezentujących lekarzy weterynarii Dolnego Śląska pracujących w Inspekcji Weterynaryjnej oraz wykonujących jej zlecenia, które odbyło się 28.02.2018r. chciałbym jeszcze raz podziękować za jego zorganizowanie oraz za jasno wyrażone zrozumienie i wolę współpracy. Mam nadzieję, że uda się poprawić sytuację lekarzy weterynarii pracujących w Inspekcji. Katastrofalna sytuacja placowa doprowadziła do konieczności rozwiązywania stosunku pracy przez wielu lekarzy weterynarii i szukania zatrudnienia poza Inspekcją. Brakuje także chętnych na ogłaszane oferty pracy, co skutkuje bardzo dużą ilością wakatów. Cały czas utrzymuje się trend pogłębiający tę sytuację. Prowadzi to do realnego zagrożenia zdrowia publicznego. Praca lekarzy inspekcyjnych polega między innymi na zapobieganiu rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych zwierząt (między innymi ASF, ptasia grypa i wiele innych). Niedobory kadrowe skutkują zwiększeniem obciążeń dla tych, którzy pozostali, co może prowadzić do zmniejszenia efektywności i możliwości rozprzestrzeniania się chorób, co z kolei przekłada się na potencjalne straty dla budżetu państwa sięgające miliardów złotych. Narastająca frustracja skłoniła niemal wszystkich pracowników Inspekcji Weterynaryjnej (95%) ze wszystkich powiatów Dolnego Śląska do złożenia wniosków o podwyżki wynagrodzeń.

W związku z powyższym prosimy o uwzględnienie istniejących zagrożeń dla zdrowia publicznego i produkcji zwierzęcej oraz postulujemy przeznaczenie większych środków na wynagrodzenia osobowe dla pracowników Inspekcji Weterynaryjnej. Chciałbym podkreślić, że mimo głębokich niedoborów kadrowych Inspekcja utrzymuje wysokie standardy kontroli przestrzegania wymagań prawa krajowego i unijnego w zakresie weterynarii, co pozwala producentom krajowym na rekordowo wysoki poziom sprzedaży produktów pochodzenia zwierzęcego na rynki całego świata. Ponadto jesteśmy krajem uznanym za wolny

od chorób zakaźnych, takich jak: gruźlica, brucelozą i enzootyczna białaczka bydła, których obecność wykluczałaby eksport zwierząt i produktów zwierzęcych.

Mam nadzieję, że wspólnie szybko uda się rozwiązać tę kryzysową sytuację.

Z wyrazami szacunku

PREZES

Rady Dolnośląskiej Izby

Lekarsko-Weterynaryjnej

dr n. wet. Wojciech Hildebrand

Srednie zarobki w Polsce w grudniu 2017 r. wg. branż*

	Ogółem	4973,73 zł
	Górnictwo	13056,11 zł
	IT, komunikacja	8000,28 zł
	Nauka i technika	7050,73 zł
	Rynek nieruchomości	5600,26 zł
	Przemysł (ogółem)	5122,45 zł
	Budownictwo	4866,12 zł
	Handel	4494,18 zł
	Transport	4491,40 zł
	Gastronomia, hotelarstwo	3390,23 zł
	Administracja, sprzątanie	3379,47 zł

* Dane GUS; kwoty wyrażone w brutto

INSPEKCJA WETERYNARYJNA
DOLNOŚLĄSKI WOJEWÓDZKI LEKARZ WETERYNARII
Wrocław, dnia 2 marca 2018r.

Pan
Paweł Hreniak
Wojewoda Dolnośląski

Nasz znak
WIWks.2110.1.2018

Nawiązując do spotkania w dniu 28 lutego 2018r. uprzejmie informuję, że w ostatnim czasie do Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynarii we Wrocławiu wpłynęły wnioski o podwyżkę wynagrodzeń pracowników, przekazane przez wszystkich 26 powiatowych lekarzy weterynarii woj. dolnośląskiego, a także indywidualne wnioski pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynarii - w łącznej liczbie 280.

W argumentacji wspomnianych wniosków o niemal jednobrzmiącej treści ich sygnatariusze wskazywali przede wszystkim na bardzo ważne zadania jakie Inspekcja Weterynaryjna realizuje w zakresie ochrony zdrowia publicznego, w tym sprawowanie nadzoru nad gospodarstwami utrzymującymi zwierzęta i zakładami produkującymi produkty pochodzenia zwierzęcego takimi jak rzeźnie, zakłady mięsne rozbioru czy przetwórstwa lub mleczarnie, zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, prowadzenie kontroli zwierząt i produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego w handlu wewnątrzunijnym, a także w obrocie z krajami trzecimi. Podkreślono również, że zasadniczym celem działania Inspekcji Weterynaryjnej jest zapewnienie bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych państw członkowskich Unii Europejskiej, z uwagi na swobodną wymianę handlową wewnątrz Wspólnoty, a także bezpieczeństwo epizootyczne, w tym zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt jak np. grypy ptaków czy afrykańskiego pomoru świń (ASF), które w ostatnim czasie spowodowały znaczne straty ekonomiczne. Wskazywano również, że wykonywanie zadań Inspekcji Weterynaryjnej jest możliwe jedynie przez wysoce wyspecjalizowanych pracowników, których wiedza merytoryczna musi być stale poszerzana w toku m.in. studiów specjalizacyjnych oraz bardzo wielu szkoleń i innych form samokształcenia. Zauważono także, że od wstąpienia Polski do Unii Europejskiej nastąpił lawinowy wzrost zadań wykonywanych przez Inspekcję Weterynaryjną, który ocenia się na ponad 50% (dane Głównego Lekarza Weterynarii), a od tego czasu nie wzmocniono tej służby w zakresie odpowiedniej liczby dodatkowych etatów oraz zwiększenia wynagrodzeń, w sposób adekwatny do wzrostu realizowanych zadań. Powoduje to konieczność powierzenia obowiązków o różnym stopniu specjalizacji i zakresie wiedzy merytorycznej tym samym osobom, które niekiedy nie

są w stanie wykonać tak dużej liczby zadań. Skutkiem takiego stanu rzeczy są coraz częstsze przypadki rezygnacji z pracy, zwłaszcza lekarzy weterynarii oraz znikomego zainteresowania absolwentów studiów lekarsko-weterynaryjnych pracą w Inspekcji Weterynaryjnej.

Zdaniem wnioskodawców jedynym sposobem poprawienia sytuacji i wyjścia z aktualnego stanu skutkującego spadkiem motywacji i wydajności pracowników jest zwiększenie funduszu wynagrodzeń na tyle skutecznie, aby utrzymać w zatrudnieniu najbardziej doświadczoną kadrę pracowników oraz przeciwstawić się coraz bardziej konkurencyjnemu, lepiej opłacanemu rynkowi pracy. Dokonana we wnioskach krótka analiza finansowa dowodzi, że tzw. kwota bazowa, która jest podstawą do naliczania wynagrodzeń w służbie cywilnej nie zmieniła się od 2008r. i kształtuje się na poziomie 1873,84 zł brutto, a minimalne wynagrodzenie za pracę w 2008r. wynosiło 1126 złotych brutto. Wartość procentowa kwoty bazowej wynosiła zatem wówczas 166,41% minimalnego wynagrodzenia. W 2018r. kwota wynagrodzenia minimalnego wzrosła do 2100 złotych brutto, a kwota bazowa pozostała na tym samym poziomie, co w 2008r. i nadal wynosi 1873,84 złotych. W stosunku do aktualnego minimalnego wynagrodzenia stanowi to 89,23%, co daje spadek realnej wartości nabywczej o 77,18% dla każdego pracownika służby cywilnej.

W świetle obowiązujących regulacji prawnych, a w szczególności zapisów rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2009r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (Dz.U. Nr 211, poz. 1630), które w 2016r. zostało zastąpione przez rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2016r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (Dz.U. z 2016r. poz. 125), istnieje możliwość regulacji indywidualnych wynagrodzeń, bez konieczności zmiany wspomnianej wyżej kwoty bazowej. Tabele mnożników kwot bazowych dla poszczególnych grup stanowisk mają tzw. widelki, umożliwiające określenie wynagrodzeń na różnicowanym poziomie - nawet bez konieczności nowelizacji ww. rozporządzenia - jeśli pracownik nie otrzymuje wynagrodzenia w maksymalnej dopuszczalnej wysokości. Dlatego też kierownicy jednostek budżetowych powinni mieć możliwość zmiany wynagrodzeń indywidualnych, mieszcząc się w ustalonych widelkach mnożnikowych, ale aby wykorzystać tę możliwość niezbędne jest zwiększenie środków przeznaczonych na płace. Wśród proponowanych rozwiązań finansowych o związanych z nimi oczekiwaniami wskazuje się na kwotę 1200zł netto na jeden etat, dającą gwarancję

bieżącego uspokojenia niekorzystnej sytuacji oraz rekompensaty utraty realnej wartości wynagrodzeń od roku 2009 r. Jako konieczność podkreśla się potrzebę systemowego, a zarazem motywującego uregulowania płac w przyszłości.

Ponadto powiatowi lekarze weterynarii woj. dolnośląskiego, równoległe do wniosków o podwyższenie wynagrodzeń, wobec nałożenia nowych zadań związanych m.in. z nadzorem nad rolniczym handlem detalicznym a także kontrolą wszystkich gospodarstw utrzymujących świnię (16281 - wg danych ARiMR) w kontekście spełnienia przez nie wymogów bioasekuracji, zawnioskowali o przydzielenie dodatkowo 32 etatów (w tym 24 etatów w ramach korpusu służby cywilnej).

Szanowny Panie Wojewodo, przedstawione powyżej problemy i ograniczenia, mają rzeczywiste uzasadnienie w obecnym stanie faktycznym Inspekcji Weterynaryjnej na Dolnym Śląsku. Według stanu na dzień 31 grudnia 2017 r. ogólne zatrudnienie wyniosło 334 osoby w tym 168 lekarzy weterynarii. W 14 spośród 26 powiatowych inspektoratów weterynarii występują nieobsadzone stanowiska pracy, w łącznej liczbie 16. Skuteczność prowadzonych naborów osiąga wskaźnik zaledwie ok. 41% (87 naborów z tego 36 naborów ze skutkiem pozytywnym). Ponadto w minionym roku aż w 31 przypadkach rozwiązano umowę o pracę na wniosek pracownika, z uwagi na niskie płace lub odejścia na emeryturę.

Struktura wieku poszczególnych pracowników Inspekcji to kolejny poważny problem. W perspektywie roku 2019 aż 61 osób nabędzie lub już nabyło praw emerytalnych, a w tej liczbie 17 osób pełni obecnie funkcje organów Inspekcji lub ich zastępców. W kontekście opisanej powyżej sytuacji finansowej a także skali trudności i odpowiedzialności wynikającej z pełnienia obowiązków na tych stanowiskach, znalezienie ich następców będzie bardzo trudne.

Niepokojącym zjawiskiem jest także duża fluktuacja kadr, zwłaszcza wśród młodych lekarzy weterynarii. Właściwe wykonywanie obowiązków inspektora weterynaryjnego, oprócz przygotowania merytorycznego, wymaga również specyficznych cech charakterologicznych, a zwłaszcza odporności na stres, dyspozycyjności, konsekwencji oraz umiejętności komunikowania się. Z tych też powodów, jak również z uwagi na niskie zarobki znaczna część młodych lekarzy weterynarii szybko zniechęca się do pracy w Inspekcji i najczęściej przechodzi do sektora prywatnego.

Dodatkowym problemem utrudniającym wykonanie zadań Inspekcji Weterynaryjnej jest coraz bardziej odczuwalny brak lekarzy wolnej praktyki, którzy w trybie art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej mogą wykonywać niektóre czynności urzędowe z wyznaczenia udzielonego przez powiatowego lekarza weterynarii. Stale zmniejszająca się liczba czynnych zawodowo lekarzy weterynarii, jak również niskie wynagrodzenia za czynności zlecone, powodują niejednokrotnie konieczność wykonywania ich przez etatowych pracowników Inspekcji, co jeszcze bardziej

generuje trudności i uniemożliwia terminową realizację zadań.

Szanowny Panie Wojewodo, w celu uniknięcia zagrożenia wykonywania przez Inspekcję Weterynaryjną ustawowych zadań z zakresu ochrony zdrowia publicznego przedstawiam aktualną sytuację w dolnośląskiej Inspekcji Weterynaryjnej.

Kierując się troską i odpowiedzialnością za jej prawidłowe działanie, zwracam się do Pana, jako organu będącego dysponentem części 85 budżetu państwa, o podjęcie stosownych działań w celu poprawy sytuacji finansowej Inspekcji zapewnianiącej jej sprawne funkcjonowanie.

Dolnośląski Wojewódzki Lekarz Weterynarii
Dzisiaj Król

Do wiadomości:

1. Główny Lekarz Weterynarii
2. Dolnośląska Izba Lekarsko-Weterynaryjna
3. Sekcja Krajowa Pracowników Wet. NSZZ „Solidarność”

Z życia Uczelni

Posiedzenia Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP we Wrocławiu

12.12.2017

Podjęto uchwały:

- w sprawie skierowania lek. wet. Anastasiji Kopylovej na egzaminy w związku z nostryfikacją dyplomu lekarza weterynarii wydanego przez Sumski Narodowy Uniwersytet Rolniczy (Ukraina);
- w sprawie skierowania lek. wet. Marii Shumskiej na egzaminy w związku z nostryfikacją dyplomu lekarza weterynarii wydanego przez Lwowski Narodowy Uniwersytet Medycyny Weterynaryjnej i Biotechnologii im. S. Z. Grzyckiego (Ukraina);
- w sprawie skierowania lek. wet. Dmytro Bilousa na egzaminy w związku z nostryfikacją dyplomu lekarza weterynarii wydanego przez Białocerkiewski Narodowy Uniwersytet Rolniczy (Ukraina);
- w sprawie zatwierdzenia warunków zaliczania egzaminów wskazanych przez Radę Wydziału w postępowaniu nostryfikacji dyplomu uczelni zagranicznej, wynikających z różnic w programie studiów, efektach kształcenia lub czasie trwania studiów;

- w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora dr hab. Agnieszce Noszczyk-Nowak, zatrudnionej na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze Chorób Wewnętrznych z Kliniką Koni, Psów i Kotów oraz wyboru Komisji Wydziałowej;
- w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie i dyscyplinie nauk weterynaryjnych dr Magdalenie Koziorowskiej-Gilun (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie) na podstawie cyklu 4 publikacji z lat 2013-2017 pod wspólnym tytułem: „Charakterystyka systemów antyoksydacyjnych układu rozrodczego samców żubra (*Bison bonasus*, Linnaeus 1758), sarny (*Capreolus capreolus*) i jelenia szlachetnego (*Cervus elaphus L*)”;
- w sprawie nadania stopnia doktora nauk weterynaryjnych lek. wet. Marcie Krawiec-Maj na podstawie rozprawy doktorskiej nt.: „Znaczenie ptaków wolnożyjących jako rezerwuaru drobnoustrojów z rodzaju *Salmonella* oraz *Chlamydia*”, wykonanej pod opieką naukową promotora prof. dr. hab. Aliny Wieliczko oraz promotora pomocniczego dr. Macieja Kuczковского;
- w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego lek. wet. Anny Kuziemskiej-Raczyńskiej, zatwierdzenia tematu i tytułu pracy doktorskiej, wyboru promotora dr. hab. Alberta Czernskiego, wyboru Komisji doktorskiej i Komisji egzaminacyjnej;
- w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego lek. wet. Oldze Rodak, zatwierdzenia tematu i tytułu pracy doktorskiej, wyboru promotora prof. dr. hab. Wojciecha Niżańskiego i promotora pomocniczej dr n. biol. Agnieszki Partyki, wyboru Komisji doktorskiej i Komisji egzaminacyjnej;
- w sprawie powołania komisji rekrutacyjnej do naboru na studia stacjonarne w języku angielskim na kierunku „weterynaria” w roku akad. 2018/2019;
- w sprawie uzupełnienia składu Wydziałowej Komisji ds. klinicznych;
- w sprawie powołania Koordynatorów programu ERASMUS;
- w sprawie powołania Zespołu ds. planów i rozkładów zajęć na kierunku „weterynaria”;
- w sprawie przyjęcia sprawozdania Wydziałowej Komisji ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia za rok. akad. 2016/2017.

20.01.2018

Podjęto uchwały:

- w sprawie zatrudnienia dr Izabeli Janus na stanowisku adiunkta w Katedrze Patologii;
- w sprawie zaopiniowania wniosku o nadanie nagrody Prezesa Rady Ministrów dr Marcie Płonek;
- w sprawie zaopiniowania wniosku o nadanie Tytułu „Profesor Honorowy Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu” prof. dr. hab. Volodymyrowi Stybelowi, rektorowi Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu Medycyny Weterynaryjnej i Biotechnologii im. S.Z. Grzyckiego (Ukraina);
- w sprawie umorzenia postępowania o nadanie tytułu profesora dr. hab. Ireneuszowi Calkosińskiemu;

- w sprawie wyboru 10 kandydatów na recenzentów w postępowaniu o nadanie tytułu profesora dr hab. Agnieszce Noszczyk-Nowak, zatrudnionej na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze Chorób Wewnętrznych z Kliniką Koni, Psów i Kotów;
- w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie i dyscyplinie nauk weterynaryjnych dr Kamili Glińskiej-Suchockiej na podstawie cyklu 4 ublikacji z lat 2015-2017 pod wspólnym tytułem: „Zastosowanie nowoczesnych, nieinwazyjnych metod w diagnostyce chorób wątroby u zwierząt”;
- w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie i dyscyplinie nauk weterynaryjnych dr Małgorzacie Pozor (University of Florida, Gainesville, USA) na podstawie cyklu 6 publikacji z lat 2004-2016 pod wspólnym tytułem: „Badania nad wybranymi metodami diagnostyki oraz regulacji funkcji jąder u ogierów”;
- w sprawie wyboru recenzentów rozprawy doktorskiej lek. wet. Magdaleny Brzozowskiej nt. Diagnostyka chorób jamy nosowej oraz zatok przynosowych u psów i kotów z wykorzystaniem nowoczesnych technik obrazowania wykonanej pod opieką promotora dr. hab. Zdzisława Kielbowicza, prof. nadzw.;
- w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego lek. wet. Barbary Szczepankiewicz, zatwierdzenia tematu i tytułu pracy doktorskiej, wyboru promotora prof. dr. hab. Urszuli Paślawskiej, wyboru Komisji doktorskiej i Komisji egzaminacyjnej;
- w sprawie zmian w Komisji doktorskiej i Komisji egzaminacyjnej w przewodzie doktorskim lek. wet. Marty Gotowieckiej.

20.02.2018

Podjęto uchwały:

- w sprawie zatrudnienia dr Jolanty Bujok na stanowisku adiunkta w Katedrze Biostruktury i Fizjologii Zwierząt;
- w sprawie zaopiniowania wniosku o przyznanie stypendium naukowego Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnych młodych naukowców dr Ewie Wałęckiej-Zacharskiej;
- w sprawie zaopiniowania wniosku o przyznanie Medalu „Za zasługi dla Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu” prof. dr. Antoniemu Gamocie, emerytowanemu profesorowi Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu Medycyny Weterynaryjnej i Biotechnologii im. S.Z. Grzyckiego (Ukraina).
- w sprawie zaopiniowania wniosku o przyznanie Medalu „Za zasługi dla UP we Wrocławiu” Prof. dr. hab. Vasyłowi Stefanykowi z Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu Medycyny Weterynaryjnej i Biotechnologii im. S.Z. Grzyckiego (Ukraina);
- w sprawie wszczęcia na podstawie wniosku lek. wet. Mykoly Chebanova procedury nostryfikacji dyplomu lekarza weterynarii wydanego przez Ługański Narodowy Uniwersytet Rolniczy (Ukraina) oraz wyboru komisji do oceny dokumentów nostryfikacyjnych;
- w sprawie pozostawienia bez rozpoznania wniosku o nostryfikację dyplomu lekarza wet. wydanego przez

Grodzieński Państwowy Uniwersytet Rolniczy (Białorus) dla Fiodora Pożarskiego w związku z nie złożeniem przez wnioskodawcę dokumentów wskazanych przez Radę Wydziału;

- w sprawie odmowy uznania dyplomu lekarza weterynarii wydanego przez Narodowy Uniwersytet Bioróżnorodności i Zasobów Naturalnych w Kijowie (Ukraina) dla Aleksija Melnyka w związku z nie zaliczeniem przez wnioskodawcę egzaminu wskazanego przez Radę Wydziału;
- w sprawie odmowy uznania dyplomu lekarza weterynarii wydanego przez Narodowy Uniwersytet Bioróżnorodności i Zasobów Naturalnych w Kijowie (Ukraina) dla Piotra Siwca w związku z nie zaliczeniem przez wnioskodawcę egzaminu wskazanego przez Radę Wydziału;
- w sprawie skierowania na egzaminy lek. wet. Kosti Antypanowa w związku z nostryfikacją dyplomu, wydanego przez Połtawską Państwową Akademię Rolniczą (Ukraina);
- w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie i dyscyplinie nauk wet. dr. Marcinowi Jankowskiemu na podstawie cyklu 4 prac z lat 2015-2017 pod wspólnym tytułem: „Zastosowanie i ocena przydatności inwazyjnych i nieinwazyjnych metod wykrywania zakażenia drobnoustrojami z rodzaju *Helicobacter* u psów z zapaleniem i wrzodami żołądka”;
- w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego lek. wet. Bartłomieja M. Jaśkowskiego, zatwierdzenia tematu i tytułu pracy doktorskiej, wyboru promotora prof. dr. hab. Wojciecha Niżańskiego oraz promotora pomocniczej dr n.wet. Katarzyny Piotrowskiej-Tomali, Instytut Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności PAN w Olsztynie, wyboru Komisji doktorskiej i Komisji egzaminacyjnej;
- w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego lek. wet. Sylwii Krakowiak, zatwierdzenia tematu i tytułu pracy doktorskiej, wyboru promotora prof. dr. hab. Jacka Bani oraz promotora pomocniczej dr inż. Ewy Waleckiej-Zacharskiej, wyboru Komisji doktorskiej i Komisji egzaminacyjnej;
- w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego lek. wet. Krzysztofa Chmielowca, zatwierdzenia tematu i tytułu pracy doktorskiej, wyboru promotora dr. hab. Marcina Tatary z Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie oraz promotora pomocniczej dr n.wet. Iwony Łuszczewskiej-Sierakowskiej z Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, wyboru Komisji doktorskiej i Komisji egzaminacyjnej;
- w sprawie zatwierdzeniu limitów przyjęć na studia doktoranckie oraz na studia stacjonarne, niestacjonarne i studia English Division w roku akademickim 2018/2019;
- w sprawie zatwierdzenia zasad rekrutacji na studia w roku 2019/2020;
- w sprawie wyboru komisji rekrutacyjnych;
- w sprawie wyboru Pełnomocnika dziekana ds. praktyk klinicznych;
- w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie tytułu „Profesor honorowy Uniwersytetu Przyrodniczego

we Wrocławiu” dla prof. dr. hab. Wolodymyra Stybela, Rektora Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu Medycyny Weterynaryjnej i Biotechnologii im. Stefana Grzyckiego oraz wyboru prof. dr. hab. Stanisława Winiarczyka na recenzenta dorobku Kandydata (uchwała głosowana kurenda).

Rada Wydziału została poinformowana o tym, że w dniu 29 stycznia 2018r. Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Andrzej Duda podpisał decyzje o nadaniu tytułów profesorskich dr. hab. Zdzisławowi Kiełbowiczowi oraz dr. hab. Rolandowi Kozdrowskiemu.

Na podstawie protokołu z posiedzenia Rady Wydziału:

mgr Bożena Doszyr

BADANIA MAŁPY, OPERACJA LEMURA - NIETYPOWI PACJENCI WETERYNARII

W ostatnich dniach do klinik Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UPWr trafili egzotyczni pacjenci - małpa z uszkodzeniami czaszki i lemur z niedowładem kończyn, który przeszedł udaną operację rdzenia kręgowego.

1 grudnia 2017r.

Na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu zwierzęta egzotyczne były od wielu już lat jednym z ważnych tematów badań naukowych, prowadzonych głównie w Katedrze Epizootologii z Kliniką Ptaków i Zwierząt Egzotycznych. Teraz, kiedy od przynajmniej dwóch dekad w Polsce panuje „moda” na trzymanie w domach różnego rodzaju zwierząt egzotycznych, ta wiedza okazuje się niezbędna także w codziennej praktyce weterynaryjnej.

Przypadek lemura Juliana

8-letni Julian jest mieszkańcem ZOO Safari w Borysewie. To tylko jeden z ogrodów zoologicznych, z którym współpracują specjaliści z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu - stałymi pacjentami wrocławskiej weterynarii są między innymi hodowane w Borysewie bardzo rzadkie białe lwy.

Fot. Tomasz Lewandowski

Fot. Tomasz Lewandowski

Kiedy więc opiekun tamtejszych zwierząt, dr Łukasz Rawicki zauważył, że jeden z lemurów, Julian, przestał chodzić i ma wyraźny niedowład kończyn, natychmiast skontaktował się z dr. Marcinem Wrzoskiem, neurologiem z Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UPWr.

Julian najpierw przeszedł badanie w jednej z trzech najnowocześniejszych w Europie pracowni rezonansu magnetycznego (uczelniane kliniki weterynaryjne dysponują sprzętem jakiego mogą im pozazdrościć inne szpitale, nie tylko te dla zwierząt), podczas którego okazało się, że lemurowi wypadł dysk. Leczenie farmakologiczne nie przyniosło rezultatów, więc przy kolejnej wizycie przeprowadzone zostały dodatkowe specjalistyczne badania, m.in. elektromiografia, czyli badanie neurologiczne pozwalające na wykrycie chorób mięśni i nerwów. Później dr Wrzosek przeprowadził udaną operację rdzenia kręgowego, która powinna przywrócić lemurowi sprawność łap.

Małpi niemowlak uratowany

O dramatycznych zdarzeniach związanych z trzymaniem w domach egzotycznych zwierząt najczęściej na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu wie zapewne dr Tomasz Piasecki, bo to do niego trafiają niemal każdego dnia pelzający, skaczący, fruwający nietypowi pacjenci.

W ostatnich czasie dr Piasecki miał na wizycie kontrolnej na przykład małpie niemowlę. Kapucynka czubata, która do specjalistów z UPWr przyjechała

Fot. archiwum UPWr

z Kołobrzegu, ma dopiero miesiąc. Trzy tygodnie temu trafiła do dr. Piaseckiego z uszkodzeniami płatów czołowych i skroniowych mózgu oraz połamanymi kośćmi czaszki. Ugryzła ją matka. - To się zdarza, na skutek jakiegoś bodźca, na przykład silnego stresu - wyjaśnia dr Piasecki.

Badania kontrolne (w tym szczegółowe neurologiczne wykonane przez dr. Wrzoska) wykazały, że terapia prowadzona przez dr Piaseckiego przyniosła efekty. Kapucynka jest w dobrym stanie, zachowuje się jak przystało na miesięcznego niemowlaka, a za kolejny miesiąc, podczas kolejnej wizyty kontrolnej lekarze sprawdzą badaniem rezonansowym, czy nie ma jakichś ukrytych powikłań po odniesionych urazach.

jc

Źródło: <http://www.glos.up.wroc.pl>

Akty i porady prawne

WYKAZ AKTÓW PRAWNYCH DOTYCZĄCYCH WETERYNARII OPUBLIKOWANYCH W OKRESIE OD LIPCA 2017 DO GRUDNIA 2017

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 5 lipca 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie środków podejmowanych w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. z 6 lipca 2017 r., poz. 1332).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 4 lipca 2017 r. w sprawie sposobu prowadzenia dokumentacji związanej ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. z 19 lipca 2017 r., poz. 1388).

USTAWA z dnia 20 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. z 9 sierpnia 2017 r., poz. 1521).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 4 sierpnia 2017 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy obsłudze zwierząt gospodarskich (Dz.U. z 5 września 2017 r., poz. 1692).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 18 sierpnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wprowadzenia programu zwalczania wścieklizny (Dz.U. z 8 września 2017 r., poz. 1716).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 4 sierpnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia programu zwalczania zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy/otretu bydła oraz wirusowej biegunki bydła i choroby błon śluzowych w wybranych stadach bydła (Dz.U. z 8 września 2017 r., poz. 1722).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 15 września 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie środków podejmowanych w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. z 26 września 2017 r., poz. 1779).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 22 września 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia obszarów objętych nakazami, zakazami lub ograniczeniami oraz innymi środkami kontroli lub ochronnymi ustanowionymi w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń, na których są położone gospodarstwa rolne, w których są utrzymywane świny (Dz.U. z 27 września 2017 r., poz. 1792).

USTAWA z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 4 października 2017 r., poz. 1840).

USTAWA z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. z 6 października 2017 r., poz. 1855).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 8 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia obszarów objętych nakazami, zakazami lub ograniczeniami oraz innymi środkami kontroli lub ochronnymi ustanowionymi w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń, na których są położone gospodarstwa rolne, w których są utrzymywane świny (Dz.U. z 10 listopada 2017 r., poz. 2088).

USTAWA z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz.U. z 20 listopada 2017 r., poz. 1132).

USTAWA z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz.U. z 30 listopada 2017 r., poz. 2211).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 24 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wprowadzenia „Krajowego programu zwalczania niektórych serotypów *Salmonella* w stadach niosek gatunku kura (*Gallus gallus*)” na 2017 r. (Dz.U. z 1 grudnia 2017 r., poz. 2227).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rekompensat za nieprzerwane neutrzymanie świń w gospodarstwie (Dz.U. z 15 grudnia 2017 r., poz. 2353).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające roz-

porządzenie w sprawie wykazu przejść granicznych, na których może być dokonywana kontrola graniczna pasz i pasz leczniczych (Dz.U. z 20 grudnia 2017 r., poz. 2382).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie terytorialnego zakresu działania oraz siedzib powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii (Dz.U. z 21 grudnia 2017 r., poz. 2392).

J. Borowiec

dr Piotr Rodziewicz
Adwokat

KILKA UWAG PRAKTYCZNYCH O OCHRONIE DANYCH OSOBOWYCH Z PERSPEKTYWY PODMIOTÓW PROWADZĄCYCH ZAKŁADY LECZNICZE DLA ZWIERZĄT

I

Zagadnienia wstępne

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (dalej jako „**u.o.d.o.**”) będzie stosowana w odniesieniu do osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej prowadzących zakład leczniczy dla zwierząt. Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 2 pkt 2) u.o.d.o., u.o.d.o. stosuje się do osób fizycznych i osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych, które mają siedzibę albo miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo w państwie trzecim, o ile przetwarzają dane osobowe przy wykorzystaniu środków technicznych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W art. 7 pkt 2) u.o.d.o. wskazano, że przez przetwarzanie danych rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych.

Mając powyższe na uwadze, należy wskazać, że zgodnie z przepisem art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (dalej zwana „**u.z.l.z.**”) zakład leczniczy dla zwierząt prowadzi dokumentację świadczonych usług weterynaryjnych określoną odrębnymi przepisami oraz zapewnia jej ochronę i poufność. Odrębnym przepisem, o którym mowa w cytowanym przepisie u.z.l.z., jest przepis art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (dalej zwana „**u.o.z.z.**”), w myśl którego lekarze weterynarii są obowiązani do prowa-

dzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej z wykonywanych zabiegów leczniczych i profilaktycznych oraz stosowanych produktów leczniczych i pasz leczniczych. Należy przy tym dodać, że zakres i sposób prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt został określony w drodze aktu wykonawczego, wydanego na podstawie przepisu art. 53 ust. 4 u.o.z.z., którym jest Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 września 2011 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej i ewidencji leczenia zwierząt oraz wzorów tej dokumentacji i ewidencji. Zgodnie z § 7 pkt 5) wskazanego rozporządzenia, książka leczenia zwierząt zawiera imię, nazwisko i adres albo nazwę, siedzibę i adres posiadacza zwierzęcia. Tym samym, dokumentacja lekarsko-weterynaryjna, którą jest zobowiązany prowadzić i przechowywać zakład leczniczy dla zwierząt zawiera dane osobowe posiadacza zwierzęcia. Zgodnie natomiast z art. 7 pkt 1) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (dalej jako „u.o.d.o.”), przez zbiór danych rozumie się każdy posiadający strukturę zestaw danych o charakterze osobowym, dostępnych według określonych kryteriów, niezależnie od tego, czy zestaw ten jest rozproszony lub podzielony funkcjonalnie. Mając powyższe na uwadze, dokumentacja lekarsko-weterynaryjna w części zawierającej dane osobowe posiadacza zwierzęcia stanowi element zbioru danych osobowych. Ponadto zbiory danych zazwyczaj są tworzone w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt na potrzeby wystawienia klientom zakładu leczniczego dla zwierząt faktur VAT dokumentujących świadczone usługi weterynaryjne, z uwagi na obowiązujące przepisy prawa podatkowego. Podkreślić również należy, że podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt przetwarza dane swych pracowników i współpracowników (prowadzący akta osobowe pracowników).

Innymi zbiorami danych jakie może gromadzić zakład leczniczy dla zwierząt jest zbiór dotyczący posiadaczy zwierząt dla których został wystawiony paszport. Zgodnie z art. 24 ea ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych lekarz weterynarii gromadzi i przekazuje okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej następujące dane osobowe posiadacza zwierzęcia, któremu został wystawiony paszport: imię i nazwisko, miejsce zamieszkania, adres, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej. Podobnie w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt są przetwarzane dane osobowe gromadzone w rejestrze posiadaczy psów zaszczepionych przeciwko wściekliźnie. Zgodnie bowiem z załącznikiem nr 1 do Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2004 r. w sprawie wzoru i szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru psów zaszczepionych przeciwko wściekliźnie oraz wzoru zaświadczenia o szczepieniu psa przeciwko wściekliźnie, w rejestrze gromadzi się dane o imieniu, nazwisku i miejscu zamieszkania posiadacza psa.

Dokonując częściowego podsumowania należy wskazać, że w ramach działalności zakładu leczniczego

dla zwierząt są przetwarzane dane osobowe tworzące zbiory danych. Oznacza to, że podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt jest administratorem danych w rozumieniu art. 7 pkt 4) u.o.d.o. W związku z powyższym, na wskazanym podmiocie spoczywa szereg obowiązków wynikających m.in. z art. 26 u.o.d.o., art. 36 u.o.d.o. i wielu innych.

II

Obowiązek rejestracji zbioru danych

Jednym z obowiązków administratora danych jest wynikający z przepisu art. 40 u.o.d.o. obowiązek rejestracji zbioru danych. W myśl wskazanego przepisu administrator danych jest obowiązany zgłosić zbiór danych do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, z zastrzeżeniem art. 43 u.o.d.o., który zawiera katalog zbiorów danych zwolnionych z obowiązku rejestracji. Udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy konkretny podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt jest zobowiązany do rejestracji zbioru danych wymaga ustalenia, czy przetwarza on zbiór danych i jakiego rodzaju jest to zbiór. Odnosząc się do prowadzonych wyżej rozważań w zakresie rodzajów zbiorów danych, jakie zazwyczaj są przetwarzane przez zakład leczniczy dla zwierząt, należy zauważyć, że może być to zbiór danych posiadaczy zwierząt zawarty w dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej, zbiór danych kontrahentów na potrzeby wystawienia faktury VAT, zbiór danych pracowników i współpracowników zakładu leczniczego dla zwierząt, zbiór danych w ramach rejestru psów, które zostały zaszczepione przeciwko wściekliźnie oraz zbiór danych posiadaczy zwierząt dla których został wystawiony paszport. Odnosząc powyższe do przepisu art. 43 u.o.d.o. należy zauważyć, że w myśl pkt 4) wskazanego przepisu administratorzy danych są zwolnieni z obowiązku rejestracji danych przetwarzanych w związku z zatrudnieniem u nich, świadczeniem im usług na podstawie umów cywilnoprawnych, a także dotyczących osób u nich zrzeszonych lub uczących się, a także zgodnie z pkt 8) danych przetwarzanych wyłącznie w celu wystawienia faktury, rachunku lub prowadzenia sprawozdawczości finansowej. Wobec tego, w zakresie wskazanych zbiorów danych na zakładzie leczniczym dla zwierząt nie będzie spoczywał obowiązek rejestracji (meldunkowy) zbioru danych. Wątpliwości budzi natomiast kwestia zbioru danych zawartych w dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej, zbioru danych zawartych w rejestrze psów zaszczepionych przeciwko wściekliźnie oraz zbioru danych posiadaczy zwierząt dla których zostały wystawione paszporty. Zgodnie bowiem z art. 43 pkt 5) u.o.d.o. z obowiązku rejestracji zwolnieni są administratorzy danych dotyczących osób korzystających z ich usług medycznych, obsługi notarialnej, adwokackiej, radcy prawnego, rzecznika patentowego, doradcy podatkowego lub biegłego rewidenta. W ramach wskazanego przepisu nie wskazano na dane osób korzystających z usług weterynaryjnych, tym samym należy przyjąć, że jeśli podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt dysponuje zbiorem danych osób korzystających z usług

weterynaryjnych, np. dane zawarte w dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej, dane posiadaczy psów zaszczerpionych przeciwnie wściekłości, dane posiadaczy zwierząt dla których został wystawiony paszport, to jest on zobowiązany do zgłoszenia go do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Danych Osobowych. Należy jednak zastrzec, że dotyczy to sytuacji, w której dane przetwarzane są w zbiorach, które są prowadzone z wykorzystaniem systemów informatycznych. Jeśli natomiast dane są przetwarzane w zbiorze, który nie jest prowadzony z wykorzystaniem systemów informatycznych, to brak jest obowiązku rejestracji takiego zbioru, co wynika z art. 43 pkt 12) u.o.d.o.

Na koniec należy wskazać, że każdy podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt powinien przeprowadzić szczegółową analizę, czy i jakie zbiory danych przetwarza oraz poczynić kroki zmierzające do rejestracji zbiorów danych w zakresie, których istnieje taki obowiązek. Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z przepisem art. 53 u.o.d.o. za niezgłoszenie do rejestracji zbioru danych grozi odpowiedzialność karna.

III

Czy zakład leczniczy może domagać się okazania dokumentu tożsamości posiadacza zwierzęcia

Szereg przepisów przewiduje uprawnienie do żądania okazania dokumentu potwierdzającego tożsamość lub określone dane osobowe. Tytułem przykładu można wskazać, na przepis art. 59b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, w myśl którego przy dokonywaniu płatności z użyciem karty płatniczej identyfikującej osobę upoważnioną do jej używania, osoba korzystająca z tej karty jest obowiązana do okazania akceptantowi, na jego żądanie, dokumentu potwierdzającego jej tożsamość. Innym przykładem może być przepis art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zgodnie z którym, w przypadku wątpliwości, co do pełnoletniości nabywcy sprzedający lub podający napoje alkoholowe uprawniony jest do żądania okazania dokumentu stwierdzającego wiek nabywcy. Brak jest jednak ogólnego przepisu, który upoważniałby podmiot sprzedający określone towary lub świadczący określone usługi do żądania okazania dokumentu tożsamości.

Niemniej jednak należy pamiętać, że usługa weterynaryjna jest świadczona posiadaczowi zwierzęcia na podstawie umowy cywilnoprawnej, która stanowi rodzaj umowy o świadczenie usług, do której na podstawie przepisu art. 750 k.c. będą miały odpowiednie zastosowanie przepisy o umowie zlecenia. Jednym z przejawów zasady swobody umów wyrażonej w art. 3531 k.c. jest możliwość swobodnego wyboru kontrahenta, z którym zostanie zawarta umowa. Innymi słowy zakład leczniczy dla zwierząt może zdecydować, czy będzie świadczył lub też nie usługi weterynaryjne na rzecz określonego kontrahenta. Umowa o świadczenie usług weterynaryjnych zazwyczaj jest zawierana przez zakład leczniczy dla zwierząt w formie ustnej lub *per facta concludentia*. Podmiot prowadzący

zakład leczniczy dla zwierząt może jednak uzależnić przystąpienie do świadczenia usług weterynaryjnych (zawarcie umowy) od podania danych osobowych przez posiadacza zwierzęcia, które pozwolą na wykonanie zawartej umowy, czyli ewentualne dochodzenie należności z tytułu wynagrodzenia za świadczone usługi od posiadacza zwierzęcia. Ponadto zakład leczniczy dla zwierząt może uzależnić przystąpienie do świadczenia usług od okazania dokumentu potwierdzającego dane podane przez posiadacza zwierzęcia. Oczywiście podmiotowi prowadzącemu zakład leczniczy dla zwierząt nie wolno kserować lub skanować dokumentu tożsamości. W istocie posiadacz zwierzęcia będzie miał wybór, mianowicie może skorzystać z usług zakładu leczniczego dla zwierząt po dobrowolnym podaniu swoich danych umożliwiających wystawienie rachunku lub faktury VAT i dobrowolnym okazaniu dokumentu potwierdzającego lub nie podać wskazanych danych i nie okazać dokumentu potwierdzającego podane dane, co spowoduje, że zakład leczniczy dla zwierząt nie zawrze z nim umowy o świadczenie usług weterynaryjnych. Ponadto, jak wskazano wyżej, podanie prawidłowych danych posiadacza zwierzęcia jest konieczne w celu poprawnego sporządzenia przez lekarza weterynarii dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej, co tym bardziej uzasadnia możliwość uzależnienia zawarcia umowy o świadczenie usług weterynaryjnych od podania niezbędnych danych posiadacza zwierzęcia. Podsumowując, brak jest szczególnego uregulowania upoważniającego zakład leczniczy dla zwierząt do żądania okazania dokumentu stwierdzającego tożsamość posiadacza zwierzęcia. Niemniej jednak, w przypadku, gdy posiadacz nie chce dobrowolnie okazać dokumentu tożsamości w celu zweryfikowania podanych przez niego danych koniecznych na potrzeby świadczenia usług weterynaryjnych zakład leczniczy dla zwierząt może odmówić zawarcia umowy o świadczenie usług wet.

IV

Czy zakład leczniczy dla zwierząt może przetwarzać nr PESEL posiadacza zwierzęcia

Zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt. 3) u.o.d.o. administrator danych przetwarzający dane powinien dolażyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane. Zakład leczniczy dla zwierząt zazwyczaj przetwarza dane osobowe klientów w celu świadczenia usług weterynaryjnych, tym samym podstawą przetwarzania danych jest art. 23 ust. 1 pkt 3) u.o.d.o., zgodnie z którym przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą. Ponadto podstawą do przetwarzania nr PESEL przez zakład leczniczy dla zwierząt jest również art. 23 ust. 1 pkt 5) u.o.d.o., zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne, jeśli jest to niezbędne dla

wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Za prawnie usprawiedliwiony cel, uważa się natomiast dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. W związku z powyższym, w zakresie przetwarzania nr PESEL przez zakłady lecznicze dla zwierząt pojawia się pytanie, czy jest to adekwatne z punktu widzenia celu dla jakiego dane osobowe klientów są gromadzone. W związku wskazanymi wyżej celami w jakich dane są gromadzone w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt oraz brzmienia przepisów kodeksu postępowania cywilnego, które przewidują konieczność wskazania w pozwie zmierzającym do dochodzenia roszczeń nr PESEL, wydaje się, że adekwatnym jest gromadzenie i przetwarzanie tej danej osobowej przez zakład leczniczy dla zwierząt, na wypadek gdyby klient nie uiścił należnego wynagrodzenia za świadczone usługi weterynaryjne (nie wykonał zawartej umowy). Zauważmy, że zgodnie z art. 50532 §2 pkt 1) k.p.c. pozew powinien zawierać również numer PESEL lub NIP pozwanego będącego osobą fizyczną, jeżeli jest on obowiązany do jego posiadania lub posiada go nie mając takiego obowiązku. W związku z powyższym, jeśli zakład leczniczy dla zwierząt nie będzie przetwarzał nr PESEL swoich kontrahentów, to utrudnione może być dochodzenie przez zakłady lecznicze roszczeń o zapłatę wynagrodzenia wynikających z umów o świadczenie usług weterynaryjnych. Dlatego też należy przyjąć, że przetwarzanie przez zakład leczniczy dla zwierząt nr PESEL posiadaczy zwierząt jest uzasadnione i adekwatne z punktu widzenia celu w jakim dane te są przetwarzane, a mianowicie świadczenia usług weterynaryjnych oraz wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratora danych.

V

Czy zakład leczniczy dla zwierząt zobowiązany jest do uzyskania zgody na przetwarzanie danych osobowych posiadaczy zwierząt

O zgodnym z prawem przetwarzania danych osobowych możemy mówić, gdy jest spełniony, co najmniej jeden z pięciu warunków przetwarzania danych określonych w art. 23 ust. 1 u.o.d.o. Wobec powyższego, jeśli zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 3) u.o.d.o., wykorzystywanie danych osobowych uzasadnia konieczność realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą jest jej stroną, lub gdy jest to konieczne do podjęcia koniecznych działań przed zawarciem takiej umowy, to dodatkowe żądanie zgody na przetwarzanie danych w celu realizacji umowy, jest zbędne. Jeśli zakład leczniczy dla zwierząt gromadzi dane swojego klienta (posiadacza zwierzęcia) i ma zamiar wykorzystywać je jedynie do celu realizacji umowy (świadczenia usług weterynaryjnych), którą z nim zawiera, to nie powinien zwracać się o zgodę na przetwarzanie danych. Jeśli natomiast zakład leczniczy dla zwierząt zamierza wykorzystywać dane swoich klientów (posiadaczy zwierząt) w innym celu niż do realizacji lub wykonania zawartej

umowy, nie spełniając przy tym żadnego z warunków przetwarzania danych określonych w art. 23 ust. 1 pkt 2-5) u.o.d.o., to dopiero wówczas powinien uzyskać zgodę osoby, której dane mają być przetwarzane. Należy przy tym zauważyć, że w przypadku zakładu leczniczego dla zwierząt może istnieć jeszcze inna przesłanka przetwarzania danych osobowych, aniżeli wskazana w art. 23 ust. 1 pkt 3) u.o.d.o. Zauważmy bowiem, że przepisy szczególne nakładają na zakłady lecznicze obowiązek zamieszczenia w dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej, czy też rejestrze psów zaszczepionych przeciwko wścieklicznie danych posiadaczy zwierząt, tym samym podstawą przetwarzania tych danych może być również przepis art. 23 ust. 1 pkt 2) u.o.d.o., zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

Mając powyższe na uwadze, gromadzenie danych osobowych posiadaczy zwierząt na potrzeby świadczenia usług weterynaryjnych nie wymaga ich pisemnej zgody, ponieważ podstawa do przetwarzania danych osobowych wynika, w tym przypadku, bezpośrednio z przepisów u.o.d.o.

VI

Czy zakład leczniczy dla zwierząt może udostępnić dane osobowe klienta firmie windykacyjnej lub profesjonalnemu pełnomocnikowi w celu dochodzenia swoich należności

Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 5) u.o.d.o. przetwarzanie danych osobowych, w tym ich udostępnianie, jest dopuszczalne, jeśli jest niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. W myśl natomiast art. 23 ust. 4 pkt 2) u.o.d.o., za prawnie usprawiedliwiony cel uważa się dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej przez administratora danych działalności gospodarczej, przetwarzanie danych w takim przypadku jest prawnie dopuszczalne. Ponadto należy wskazać, że administrator danych może powierzyć przetwarzanie danych osobowych podmiotowi trzeciemu, w tym zajmującemu się windykacją wierzycielności, w drodze umowy zawartej na piśmie na podstawie art. 31 u.o.d.o. Koniecznymi elementami tej umowy jest określenie celu, w jakim podmiot, któremu powierzono przetwarzanie danych może je przetwarzać oraz zakresu powierzonych do przetwarzania danych. Podmiot ten może bowiem przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. Powierzenie przetwarzania danych na podstawie umowy, o której stanowi art. 31 u.o.d.o., w określonym w niej celu, jest działaniem prawnie dopuszczalnym i nie stanowi nieuprawnionego udostępnienia danych przez ich administratora innemu podmiotowi - tak zob. Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 14 września 2010 r., znak DOLiS/DEC-1103/10.

Należy wskazać, że udostępnienie danych osobowych ustanowionemu pełnomocnikowi, na podstawie

art. 95 k.c. oraz art. 86 k.p.c., w celu realizacji przez niego wynikającego z pełnomocnictwa upoważnienia nie narusza przepisów u.o.d.o. Działanie takie znajduje bowiem podstawę prawną w przesłance przetwarzania danych osobowych wskazanej w art. 23 ust. 1 pkt 5) u.o.d.o., w myśl którego przetwarzanie danych osobowych, w tym ich udostępnianie, jest dopuszczalne, jeśli jest niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Za prawnie uzasadniony cel, jak wskazano wyżej, uważa się dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej przez administratora danych działalności gospodarczej. Należy przy tym pamiętać, że istota pełnomocnictwa sprowadza się do upoważnienia przez mocodawcę w drodze jednostronnej czynności prawnej, określonej osoby do dokonania w imieniu i na rzecz mocodawcy czynności prawnej z osobą trzecią w zakresie udzielonego upoważnienia. Natomiast istotą pełnomocnictwa procesowego jest upoważnienie określonej osoby do dokonania w imieniu i ze skutkiem prawnym dla mocodawcy czynności procesowych. W przypadku udzielenia pełnomocnictwa profesjonalnemu pełnomocnikowi, zakład leczniczy dla zwierząt udostępnia dane osobowe swojego kontrahenta w celu dochodzenia na drodze sądowej przysługujących mu roszczeń, czyli realizacji przysługujących mu uprawnień.

Reasumując, zarówno powierzenie danych firmie windykacyjnej w drodze umowy, o której mowa w art. 31 u.o.d.o., jak i przekazanie danych osobowych profesjonalnemu pełnomocnikowi w celu dochodzenia przez niego roszczeń przed sądem (realizacji uprawnień i prawnie usprawiedliwionych celów przez administratora danych) stanowi zgodnie z prawem udostępnienie danych osobowych.

INFORMACJA DOTYCZĄCA ZMIANY PRZEPISÓW W ZAKRESIE OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH

Z dniem 25.05.2018 r. rozpoczyna się stosowanie przepisów Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) - dalej jako: „**RODO**”. RODO wprowadza nowe zasady związane z ochroną danych osobowych. Przepisy RODO są istotne zarówno z punktu widzenia Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej (dalej jako: „**DIL-Wet.**”), jak i lekarzy weterynarii prowadzących zakłady lecznicze dla zwierząt.

Zgodnie z art. 4 pkt 1) RODO, „dane osobowe” oznaczają informacje o zidentyfikowanej lub możliwej

do zidentyfikowania osobie fizycznej („osobie, której dane dotyczą”); możliwa do zidentyfikowania osoba fizyczna to osoba, którą można bezpośrednio lub pośrednio zidentyfikować, w szczególności na podstawie identyfikatora takiego jak imię i nazwisko, numer identyfikacyjny, dane o lokalizacji, identyfikator internetowy lub jeden bądź kilka szczególnych czynników określających fizyczną, fizjologiczną, genetyczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną tożsamość osoby fizycznej.

Danymi osobowymi, które są przetwarzane przez DIL-Wet. są m.in. dane dotyczące członków DIL-Wet., dane o uiszczanych przez nich składkach, a także dane dotyczące rejestru paszportowego, rejestru zakładów leczniczych dla zwierząt. Należy bowiem zauważyć, że w każdym z wskazanych rejestrów DIL-Wet. przetwarza dane możliwych do zidentyfikowania osób fizycznych. Jeśli chodzi o lekarzy weterynarii prowadzących zakłady lecznicze dla zwierząt, to w ramach działalności zakładów przetwarzają oni różne kategorie danych na potrzeby różnych celów. Tytułem przykładu można wskazać, na dane osobowe posiadaczy zwierząt przetwarzane w dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej, dane pracowników zatrudnionych w ramach zakładów leczniczych dla zwierząt, dane kontrahentów na potrzeby wystawienia faktur VAT lub rachunków itp.

RODO likwiduje obowiązek rejestracji zbiorów danych, natomiast podstawowe zasady w zakresie przetwarzania danych osobowych zostały uregulowane w art. 5 RODO. Zgodnie ze wskazanym przepisem dane osobowe powinny być przetwarzane zgodnie z prawem (tj. w oparciu o jedną z podstaw wynikających z art. 6 RODO), w sposób rzetelny i przejrzysty, dane osobowe powinny być przetwarzane w celu dla którego zostały zebrane, zgodnie z zasadą minimalizacji danych, polegającą na zakazie przetwarzania danych ponad potrzebę wynikającą z danego celu przetwarzania. Administrator danych powinien zapewnić prawidłowość ich przetwarzania, ograniczyć do niezbędnego minimum czas ich przetwarzania, zapewnić ich integralność oraz poufność. Na podmiocie, który pozyskuje dane osobowe do przetwarzania ciąży również szereg obowiązków informacyjnych wynikających z art. 13 i art. 14 RODO. Ponadto administrator danych powinien zapewnić osobie której dane dotyczą możliwość realizacji jej praw wynikających z przepisów RODO, jak chociażby prawa do bycia zapomnianym.

W związku rozpoczęciem stosowania RODO zasadnym jest przeprowadzenie przez wszystkie podmioty przetwarzające dane osobowe audytu, który pozwoli określić, czy dany podmiot przetwarza dane osobowe zgodnie z przepisami RODO. Pozwoli to uniknąć ewentualnych sankcji prawnych za niezgodne z przepisami RODO przetwarzanie danych osobowych.

Za nieprzestrzeganie przepisów RODO grożą wysokie kary administracyjne o charakterze finansowym. Zgodnie z przepisami RODO za naruszenie przepisów może zostać nałożona kara pieniężna w wysokości do 10.000.000 EUR, a w przypadku przedsiębiorstwa - w wysokości do 2% jego całko-

witego rocznego światowego obrotu z poprzedniego roku obrotowego, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa.

dr Piotr Rodziewicz
Adwokat

dr Piotr Rodziewicz
Adwokat

REKLAMA USŁUG WETERYNARYJNYCH

I

Zakres dopuszczalnej informacji o zakładach leczniczych dla zwierząt

Zgodnie z przepisem art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz.U. 2004 Nr 11, poz. 95 z zm.), zakład leczniczy dla zwierząt może podawać do wiadomości publicznej informacje o zakresie i rodzajach świadczonych usług weterynaryjnych, godzinach otwarcia zakładu leczniczego dla zwierząt oraz adresie zakładu leczniczego dla zwierząt. Forma i treść tych informacji nie mogą nosić cech reklamy. W ramach wskazanej wyżej ustawy, w przepisie art. 29 ust. 2 złączono zawarte upoważnienie dla Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej do określenia zasad podawania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w przepisie art. 29 ust. 1 złącz. W wykonaniu wskazanego upoważnienia została przyjęta uchwała nr 116/2008/IV Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 12 grudnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad podawania do publicznej wiadomości informacji o zakresie i rodzajach świadczonych usług weterynaryjnych, godzinach otwarcia oraz adresie zakładu leczniczego dla zwierząt. W myśl powyższej uchwały, informacja publiczna może zawierać następujące dane:

1. rodzaj zakładu zgodnie z wpisem do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt;
2. nazwę zakładu;
3. adres siedziby zakładu;
4. adres e-mail;
5. nazwę własnej strony internetowej www;
6. numery telefonów;
7. godziny przyjęć;
8. określenie zakresu świadczenia usług w stosunku do niektórych gatunków zwierząt, układów, narządów lub ich rodzajów;
9. nazwiska lekarzy weterynarii wykonujących usługi z ewentualnym podaniem:
 - a. stopnia lub tytułu naukowego w dziedzinie nauk weterynaryjnych;
 - b. tytułu posiadanej specjalizacji. Tytuł specjalizacji powinien być zgodny z nazwą określoną w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z 28 listopada 1994 r. w sprawie

- trybu i szczegółowych zasad uzyskiwania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii (Dz.U. Nr 131, poz. 667, z zm.),
- c. innych kwalifikacji po uzgodnieniu z właściwą okręgową radą lekarsko-weterynaryjną (np. posiadanie kwalifikacji uzyskanych zagranicą).

Wskazana wyżej informacja, zgodnie z brzmieniem uchwały, absolutnie nie może nosić cech reklamy, a także zawierać informacji cenowych. Ponadto uchwała określa szczegółowo warunki techniczne, jakie muszą spełniać tablice z informacjami o zakładzie leczniczym dla zwierząt oraz ogłoszenia prasowe zawierające takie informacje. Kwestia oznaczenia zakładów leczniczych dla zwierząt stanowi również przedmiot regulacji uchwały nr 80/2004 /III Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 11 maja 2004 r. w sprawie oznaczania zakładów leczniczych dla zwierząt.

Ponadto zgodnie z §5 uchwała nr 116/2008/IV Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 12 grudnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad podawania do publicznej wiadomości informacji o zakresie i rodzajach świadczonych usług weterynaryjnych, godzinach otwarcia oraz adresie zakładu leczniczego dla zwierząt niedozwolona jest wszelka aktywna forma informowania, która w istocie nosi cechy reklamy, i tak zabronione jest:

1. rozdawania ulotek, wizytówek, broszur lub innych materiałów reklamowych poza siedzibą zakładu leczniczego dla zwierząt;
2. wysyłania ogłoszeń pocztą, internetowych i SMS-owych;
3. artykułów na zamówienie w mediach;
4. artykułów sponsorowanych w mediach;
5. plakatów z wyjątkiem ogłoszeń o obowiązkowych szczepieniach,
6. informacji wielkoformatowej przekraczającej 4 metry kwadratowe,
7. informacji na samochodach, autobusach lub innych środkach komunikacji z wyjątkiem samochodu używanego przez zakład leczniczy dla zwierząt, właściciela i kierownika tego zakładu;
8. tworzenia w celach reklamowania usług: prezentacji, filmów z przeprowadzanych zabiegów, stosowanego leczenia, dostępnych powszechnie (np. strony internetowej);
9. umieszczania informacji na przystankach komunikacji publicznej.

Poza wskazaną aktywnością mogącą nosić cechy reklamy zakazane jest również zamawianie lub sponsorowanie audycji i publikacji w mediach na temat zakładu leczniczego dla zwierząt.

Wskazane regulacje odnoszą się do świadczenia usług weterynaryjnych w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt, poza nimi należy mieć również na uwadze przepis art. 7 Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii, zgodnie z którym lekarz weterynarii nie używa i nie zezwala na używanie swojego nazwiska i tytułu zawodowego do reklamowania towarów i usług, należy przyjąć że wskazany zakaz nie wprowadza rozróżnienia usług jakich ma on dotyczyć, tym samym odnosi się on

również do usług weterynaryjnych. Ponadto zgodnie z przepisem art. 46 Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii w sytuacjach dotyczących spraw zawodowych nieprzewidywanych w Kodeksie etyki lekarz weterynarii obowiązany jest postępować zgodnie z uchwałami samorządu lekarzy weterynarii, tym samym przepis ten nakazuje stosowanie się lekarzowi weterynarii do postanowień uchwał samorządu zawodowego, w tym do tych dotyczących dozwolonej informacji o świadczonych usługach weterynaryjnych w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt.

Przechodząc do samego pojęcia reklamy należy zauważyć, że w ramach systemu prawnego brak jest jednej uniwersalnej definicji reklamy, choć termin ten pojawia się w szeregu aktów normatywnych.

Zgodnie z jedną z definicji zawartą w przepisie art. 4 pkt 17) ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. 2011 Nr 43, poz. 226 t.j. z zm.) reklamą jest przekaz handlowy, pochodzący od podmiotu publicznego lub prywatnego, w związku z jego działalnością gospodarczą lub zawodową, zmierzający do promocji sprzedaży lub odpłatnego korzystania z towarów lub usług; reklamą jest także autopromocja. Zgodnie natomiast z art. 2 ust. 1 Dyrektywy Rady nr 84/450 EWG z dnia 10 września 1984 r. w sprawie ujednoczenia przepisów prawnych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących reklamy wprowadzającej w błąd „reklama” oznacza przedstawienie w jakiegokolwiek formie w ramach działalności handlowej, gospodarczej, rzemieślniczej lub wykonywania wolnych zawodów w celu wspierania zbytu towarów lub usług, w tym nieruchomości, praw i zobowiązań.

Mając powyższe na uwadze, należy dojść do wniosku, że wszelka forma przekazu zmierzające do promocji świadczonych usług weterynaryjnych, niemieszcząca się w regulach podawania do publicznej wiadomości informacji o zlz, wynikających z ustawy o zlz oraz właściwej uchwały Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, stanowi niedopuszczalną reklamę usług weterynaryjnych. Podkreślenia wymaga, że nie ma znaczenia medium, za pomocą którego taki przekaz jest kierowany, w związku z powyższym również kierowanie wskazanego przekazu za pomocą Internetu, w tym portali społecznościowych, portali aukcyjnych itp. Nosić będzie znamiona reklamy, która zgodnie z przytoczonymi regulacjami jest zakazana.

II

Konsekwencje naruszenia zakazu reklamy usług weterynaryjnych

Konsekwencje naruszenia zakazu reklamy usług weterynaryjnych można rozważać na dwóch płaszczyznach, po pierwsze odpowiedzialności zawodowej lekarza weterynarii, po drugie odpowiedzialności wykroczeniowej.

Zgodnie z przepisem art. 45 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz.U. 2014, poz. 1509 t.j.) członkowie samorządu lekarsko-weterynaryjnego podlegają odpowiedzialności zawodowej przed sądami

lekarsko-weterynaryjnymi za postępowanie sprzeczne z zasadami etyki i deontologii weterynaryjnej oraz za naruszenie przepisów o wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii. Zgodnie z przepisem art. 46 Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii, lekarz weterynarii jest zobligowany do stosowania się do uchwał samorządu zawodowego. W związku z powyższym w przypadku naruszenia przepisów ustawy o zlz lub wskazanej wyżej uchwały samorządu zawodowego dotyczącej informowania o działalności zakładu leczniczego dla zwierząt lub postanowienia zawartego w kodeksie etyki lekarz weterynarii może ponosić odpowiedzialność zawodową przed sądem lekarsko-weterynaryjnym. W tym kontekście warto zwrócić uwagę na przepis §7 uchwały nr 116/2008/IV Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 12 grudnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad podawania do publicznej wiadomości informacji o zakresie i rodzajach świadczonych usług weterynaryjnych, godzinach otwarcia oraz adresie zakładu leczniczego dla zwierząt, zgodnie z którym za realizację postanowień uchwały odpowiedzialny jest kierownik zakładu leczniczego dla zwierząt, którym zawsze musi być lekarz weterynarii. W związku z powyższym nawet wówczas, gdy podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt nie będzie lekarzem weterynarii, to odpowiedzialnym za przestrzeganie przepisów dotyczących informowania o działalności zakładu leczniczego dla zwierząt będzie kierownik zakładu leczniczego dla zwierząt.

Poza odpowiedzialnością zawodową za naruszenie zakazu dotyczącego reklamy zakładu leczniczego dla zwierząt grozi również odpowiedzialność wykroczeniowa. Podstawy odpowiedzialności za wykroczenie zostały uregulowane w ustawie z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz.U. 2013, poz. 482 j.t. z zm.). Zgodnie natomiast z przepisem art. 147a §2 wskazanej ustawy, kto podaje do wiadomości publicznej informacje o zakresie i rodzajach udzielanych świadczeń zdrowotnych lub usług z zakresu medycyny weterynaryjnej mające formę i treść reklamy podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Odpowiedzialność za wskazane wykroczenie może ponosić zarówno lekarz weterynarii pełniący funkcje kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt, a także w takim zakładzie zatrudniony, jak i osoba prowadząca zakład leczniczy dla zwierząt nie będąca lekarzem weterynarii. Należy podkreślić, że ewentualna odpowiedzialność wykroczeniowa lekarza weterynarii jest niezależna od odpowiedzialności zawodowej.

Konkluzje:

1. reklama usług weterynaryjnych jest zakazana;
2. dopuszczalne jest podawanie informacji o zakładach leczniczych dla zwierząt i świadczonych w nich usługach w formie i o treści ściślej wskazanej w ustawie o zlz oraz uchwale nr 116/2008/IV Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 12 grudnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad podawania do publicznej wiadomości informacji o zakresie i rodzajach świadczonych usług weterynaryjnych,

- godzinach otwarcia oraz adresie zakładu leczniczego dla zwierząt;
3. lekarzowi weterynarii naruszającemu zakaz reklamy usług weterynaryjnych grozi odpowiedzialność zawodowa przed sądami lekarsko-weterynaryjnymi oraz odpowiedzialność za popełnione wykroczenie;
 4. osobie prowadzącej zakład leczniczy dla zwierząt niebędącej lekarzem weterynarii za naruszenie zakazu reklamy usług weterynaryjnych grozi odpowiedzialność za wykroczenie.

Kronika wydarzeń

SPOTKANIE WIGILIJNE KOŁA SENIORÓW LEKARZY WETERYNARII w dniu 4 grudnia 2017r.

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia w siedzibie Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu spotkali się seniorzy lekarze wet. aby tradycyjnie podzielić się opłatkiem i złożyć życzenia świąteczne.

Przybyłych seniorów oraz gościa - Wiceprezesa Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej dr. Jana Dorobka, w serdecznych słowach powitał Prezes DIL-Wet. - dr Wojciech Hildebrand.

Dzień czwarty grudnia to święto Barbórki. Z tej okazji Pani Profesor Barbarze Tomaszewskiej, członkini Koła Seniorów, Prezes dr Wojciech Hildebrand i lek. wet. Bohdan Wojtal wręczyli solenizantce kwiaty i złożyli najserdeczniejsze życzenia z okazji imienin. Odśpiewano tradycyjne sto lat. Pani Profesor podziękowała za życzenia i pamięć.

Zebrany seniorom życzenia świąteczne złożyli Prezes - dr Wojciech Hildebrand, Prezes Koła Seniorów - lek. wet. Bohdan Wojtal oraz Honorowy Prezes Koła Seniorów - dr Józef Szyńkarczuk, życząc długich lat życia w zdrowiu, pogody ducha, dobrego samopoczucia i spędzenia Świąt w milej i serdecznej atmosferze rodzinnej. Następnie przystąpiono do indywidualnego składania życzeń i łamania się opłatkiem.

Długoletni opiekun naszego Koła - dr Jan Dorobek, którego za empatię i pomoc w działalności Koła zważyliśmy „nasz

ojciec”, w związku z przejściem na emeryturę, zgłosił chęć wstąpienia do Koła Seniorów. Powitaliśmy go entuzjastycznie w naszym gronie symboliczną czerwoną różą i odśpiewaliśmy 100 lat.

Dalsza część spotkania upłynęła w miłej i serdecznej atmosferze wśród wspomnień, rozmów o dniach dzisiejszych i śpiewaniu kołed do dźwięku akordeonu, na którym grał nasz nieoceniony kolega - dr Jan Springer - za co gorąco mu dziękujemy.

Uczestnicy spotkania serdecznie dziękują p. Joannie Kwiecińskiej i p. Teresie Rogowskiej, paniom z biura Izby DIL-Wet., za przygotowanie i pomoc w organizacji spotkania wigilijnego.

Lek. wet. Bohdan Wojtal
Prezes Koła Seniorów

UROCZYSTOŚĆ WRĘCZENIA DYPLOMÓW PRAWA WYKONYWANIA ZAWODU ORAZ SPOTKANIE WIGILIJNO - NOWOROCZNE

Dnia 14 grudnia 2017r. w pałacu w Pawłowicach Rada DIL-Wet. zorganizowała uroczyste wręczenie Dyplomów lekarzom weterynarii, którym w 2017r. nadano prawo wykonywania zawodu oraz coroczne spotkanie wigilijno - noworoczne z udziałem nowo przyrzeczonych do zawodu oraz zaproszonych gości.

Prezes Rady DIL-Wet. - dr Wojciech Hildebrand - powitał przybyłych na spotkanie adeptów naszego zawodu, gości, którymi byli: Maciej Gogulski - wiceprezes Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, Marzeńska Goliczka - wiceprzewodnicząca Rady Dolnośląskiej Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych, Roman Piątkowski - wicedyrektor Dolnośląskiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego, płk. Dariusz Jackowski - zastępca Komendanta Wojskowego Ośrodka Medycyny Prewencyjnej we Wrocławiu, Julian Jakubiak - zastępca Dolnośląskiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii, Bohdan Wojtal - prezes Koła Seniorów Lekarzy Weterynarii, Leokadia Wojtal - Przewodnicząca Rady Fundacji „Pro Medici Veterinarii”, powiatowi lekarze weterynarii z Bolesławca, Jeleniej Góry, Kamiennej Góry, Lubania, Lwówka Śląskiego, Oławy, Wałbrzycha, Ząbkowic Śląskich, Zgorzelca i Złotoryi, a także członkowie Rady i innych organów naszej Izby.

Zwracając się do wstępujących do Samorządu lekarzy weterynarii Prezes Hildebrand złożył im gratulacje z okazji ukończenia studiów, uzyskania dyplomu zawodowego lekarza weterynarii i prawa wykonywania zawodu. Życzył też osiągnięcia sukcesów zawodowych, satysfakcji z wykonywania tego pięknego zawodu oraz zachęcał do zaangażowania się w działalność samorządową w Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej. Prezes podkreślił, że Izba jest samorządem, naszym zawodowym domem i to my sami sobie ten nasz dom urządzamy.

Wiceprezes Rady - dr Robert Karczmarczyk - zwrócił uwagę na problemy etyczne wykonywania zawodu m.in. nieuczciwą konkurencję na rynku usług lekarsko-weterynaryjnych, zagrożenia związane z informatyzacją, np. niezgodne z przepisami reklamy, czy też anonimowe obmawianie i krytykowanie innych kolegów na forach internetowych. Wskazał, że problemy etyczne zawodu, w tym uwagi dotyczące nieetycznych zachowań, należy kierować do właściwych organów Izby. Zachęcał do zapoznania się i stosowania zasad etycznego postępowania zawartych w Kodeksie Etyki Lekarza Weterynarii, którego egzemplarz każdy otrzymał wraz z dyplomem.

Po wystąpieniach gospodarzy uroczystości prezes Hildebrand i wiceprezes Karczmarczyk wręczyli młodym Koleżankom i Kolegom Dyplomy prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz Kodeksy Etyki, składając przy tym indywidualne gratulacje i życzenia.

Po ceremonii wręczenia dyplomów wystąpił z godzinnym koncertem zespół muzyczny „Carpeta Jazz Brothers”. W pierwszej części koncertu śpiewane były popularne utwory w języku angielskim, ale też po polsku piosenka Dudusia Matuszkiewicza i Agnieszki Osieckiej pt. „Miłość złe humory ma”. W drugiej części koncertu muzycy zaprezentowali świąteczne utwory w tzw. klimatach świątecznych oraz koledy, w tym jedną polską „Gdy Śliczna Panna ...”. Występ zakończyli popularną piosenką „Dzwoneczki” (Jingle Bells). Koncert został nagrodzony gromkimi brawami, ale

to jeszcze nie był koniec śpiewania. Hitem wieczoru był występ prezesa dr. Wojciecha Hildebranda, który przy akompaniamencie jazzmanów zaśpiewał piosenkę „Merry Christmas”, zaskakując wszystkich talentem wokalnym.

Spotkanie wigilijno-noworoczne rozpoczął prezes Hildebrand krótkim podsumowaniem działalności Samorządu w mijającym roku i zadaniami na rok 2018. Złożył podziękowanie wszystkim, którzy w 2017 r. działali aktywnie na rzecz naszej Izby i zawodu. Wszystkim lekarzom weterynarii naszej Izby, Ich rodzinom i zaproszonym Gościom złożył od siebie oraz Rady DIL-Wet. życzenia z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku. Następnie głos zabrała Pani Marzena Golicka - wiceprzewodnicząca Rady Dolnośląskiej Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych, która złożyła gratulacje i życzenia adeptom sztuki weterynaryjnej oraz życzenia świąteczno-noworoczne wszystkim obecnym na spotkaniu. Kolejnym mówcą był dr Maciej Gogulski, który w imieniu prezesa Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej - Jacka Łukaszewicza i swoim podziękował działaczom naszej Izby oraz Izby Krajowej za zaangażowanie w pracy naszej korporacji zawodowej oraz złożył życzenia z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku. Kolega Bohdan Wojtal złożył wszystkim najlepsze życzenia od Seniorów zaznaczając, że nasi seniorzy wspierają się nawzajem, ale też starają się wspierać innych w potrzebie. Zwracając się do najmłodszych lekarzy weterynarii powiedział „nie-

ście wysoko przez życie sztandar weterynarii” i życzył Im sukcesów w zawodzie. Po tym złożył gratulacje prezesowi Hildebrandowi za występ na scenie. Z kolei płk. Dariusz Jackowski po złożeniu życzeń świąteczno-noworocznych i gratulacjach Adeptom, zachęcał Ich do pracy w Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej w ramach WOMP. W imieniu lekarzy weterynarii, którzy w roku 2017 otrzymali prawo wykonywania zawodu i zostali członkami Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej głos zabrał kol. Piotr Frydrychowski - Wicestarosta absolwentów wrocławskiego Wydziału Med. Wet. w roku 2017. Zapewnił, że będą Oni godnie reprezentowali i wykonywali zawód lekarza weterynarii, po czym złożył wszystkim obecnym życzenia świąteczno-noworoczne.

Po części oficjalnej uczestnicy spotkania łamali się oplatkiem i składali sobie indywidualnie życzenia, a następnie częstowali się potrawami wigilijnymi. (J.D.)

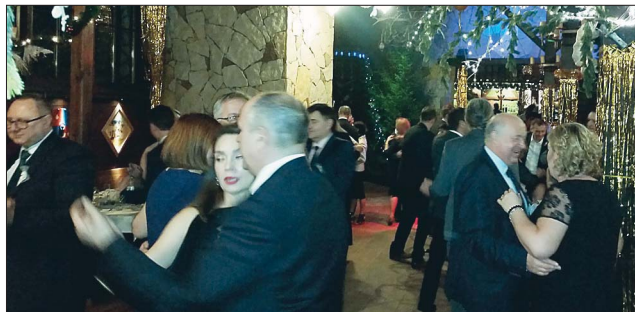
IX DOLNOŚLĄSKI BAL KARNAWAŁOWY LEKARZY WETERYNARI

Karnawał to miła tradycja, czas ten przepełniony jest hucznymi zabawami oraz kolorowymi wydarzeniami. Nie mogło zabraknąć więc i w tym roku balu specjalnie zorganizowanego dla lekarzy weterynarii i ich przyjaciół. 02.02.2018r. odbył się IX Dolnośląski Bal

Karnawałowy. W tym roku w Restauracji Letniej we wrocławskim Zoo bawiło się 130 osób. Każda z par została powitana symboliczną, czerwoną różą przez plk. lek. wet. Dariusza Jackowskiego, który powitał także uroczystie wszystkich gości w imieniu Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej i zaprosił do wspólnej zabawy. Kol. lek. wet. Małgorzata Sitnik otworzyła bal odczytując list od nieobecnego (usprawiedliwionego) Prezesa Rady DIL-Wet dr. Wojciecha Hildebranda.

Piękny wystrój, wyśmienite jedzenie oraz porywająca do tańca muzyka była zapewne udanej zabawą przez całą noc. Już przy pierwszym utworze parkiet cały wypełnił się tańczącymi parami i tak pozostało, już z małymi przerwami na niespodziewane atrakcje, do samego rana. Imprezę uświetnił, zintegrował i porwał uczestników do wspólnej zabawy niebanalny i niestandardowy koncert bębnowy Piotra Gospodarczuka ze Szkoły Rytmu we Wrocławiu, z którym współtworzyliśmy wspaniałą utwór muzyczny.

Jak wiadomo, najbardziej widowiskowe są karnawały w Rio de Janeiro oraz karnawał wenecki, ale nasz bal dorównywał tym najbardziej znanym nie tylko za sprawą gorących rytmów, atmosfery i organizacji, ale również za sprawą wspólnie bawiących się gości. Namiastką Wenecji była natomiast licytacja oryginalnej weneckiej maski, wykonanej przez Kol. lek. wet. Ewę Ratyni-Sahaj ze Strzelina, która też wykonała przepiękne kotyliony dla każdego uczestnika balu. Być może bal maskowy byłby rzeczywiście dobrym pomysłem na przyszłość? Kolejną niespodzianką było losowanie nagród, gdzie szczęśliwcy mogli uzupełnić zasoby napojów wysokokowych z wyższej półki. Wspólne zaśpiewanie Nakazanej Piosenki wprowadziło biesiadny nastrój i przywróciło wspomnienia czasów studenckich. To nie był jednak

koniec atrakcji. O północy wystąpił dla publiczności Zbigniew Korpowski, który zachwyił głosem i muzyką akordeonową. W przeszłości panowało przekonanie, że im wyższe będą skoki, tym wyżej będzie rodziło zboże. Między innymi dlatego karnawał jest tak ściśle związany z tańcami. Spoglądając więc na miniony bal, bieżyąc rok powinien być bardzo urodzajnym.

Dwadzieścia złotych z opłaty za wstęp każdego uczestnika zostało przekazane na rzecz Fundacji „Pro Medici Veterynarii”. Na konto Fundacji przekazana zostanie ostatecznie kwota 3130 zł, która pochodzi z biletów i licytacji.

Do zobaczenia za rok!

*Eliza Piaskowska
Agnieszka Noszczyk-Nowak*

SPOTKANIE NOWOROCZNE KOŁA SENIORÓW LEKARZY WETERYNARII w dniu 06.02.2018r.

Z okazji rozpoczęcia Nowego Roku 2018, w siedzibie Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej we Wrocławiu, spotkali się członkowie Koła Seniorów. Przybyłych na spotkanie powitał Prezes DIL-Wet. dr Wojciech Hildebrand oraz Prezes Koła Seniorów lek. wet. Bohdan Wojtal życząc pomyślności, długich lat życia w zdrowiu, dobrego samopoczucia i wielu spotkań w przyjaznej i sympatycznej atmosferze. Kol. dr Józef Szyrkarczuk - Honorowy Prezes Koła Seniorów - złożył życzenia wszystkiego najlepszego, dużo zdrowia i wielu łask bożych w nadchodzącym Nowym Roku.

Prezes Koła Seniorów Kol. lek. wet. Bohdan Wojtal przekazał życzenia dla zebranych Koleżanek i Kolegów od dr Krystyny Wislockiej, prof. Barbary Tomaszewskiej, dr. Kazimierza Łosieczki, dr. Romana Bochdalka, dr. Zbigniewa Janasa, dr. Teresy Fronczek, dr. Rudolfa Fronczka. Koleżanki i Koledzy nie mogli wziąć udziału w spotkaniu ze względów zdrowotnych.

Po wzniesieniu toastów szampanem za pomyślność w Nowym Roku 2018, odśpiewano 100 lat przy akompaniamencie akordeonu, na którym grał nasz nieoceniony Kol. dr Jan Springer. Po tym przystąpiono do indywidualnych rozmów przy kawie, herbacie oraz słuchaniu muzyki i śpiewaniu przy dźwiękach akordeonu. Spotkanie upłynęło w miłej i serdecznej atmosferze.

Seniorzy serdecznie dziękują pracownikom Biura DIL-Wet. p. Joannie Kwicirskiej i p. Teresie Rogowskiej za przygotowanie spotkania i serdeczny stosunek do Seniorów.

Prezes Koła Seniorów
lek. wet. Bohdan Wojtal

HARMONOGRAM Spotkań członków Koła Seniorów Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w 2018r.

6 lutego	- Noworoczne,
27 marca	- Wielkanocne,
5 czerwca	- Jubileuszowe,
2 października	- z okazji Dnia Seniora,
4 grudnia	- Oplatkowo-Wigilijne

Harmonogram spotkań umieszczony jest również na stronie internetowej DIL- Wet.

Prezes Koła Seniorów
lek. wet. Bohdan Wojtal

KONFERENCJA „WALENTYNKI KARDIOLOGICZNE”

Walentynki - święto miłości i zakochanych - obchodzone w Europie już za czasów średniowiecza. Jak wiadomo symbolem miłości jest serce, w związku z troską o jego zdrowie w sobotę 17.02.2018r. odbyły się w Ponadregionalnym Rolniczym Centrum Kongresowym w Pawłowicach „Walentynki Kardiologiczne”.

Organizatorami Konferencji byli: Wrocławski Oddział Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych; Sekcja Kardiologiczna Polskiego Stowarzyszenia Lekarzy Weterynarii Małych Zwierząt; Katedra Chorób Wewnętrznych z Kliniką Koni, Psów i Kotów UP Wrocław; Dolnośląska Izba Lekarsko Weterynaryjna oraz Firma Vetoquinol.

Ponad siedemdziesięciu uczestników na wstępie powitała Przewodnicząca Komitetu Naukowego prof. Urszula Paślawska oraz Kierownik Katedry Chorób Wewnętrznych z Kliniką Koni, Psów i Kotów dr hab. Jarosław Popiel prof. UPWr. Następnie prof. Jean Louis Pouchelon, wybitny francuski specjalista z zakresu kardiologii psów i kotów, emerytowany profesor Państwowej Wyższej Szkoły Weterynarii w Alfort przeprowadził wykład o genetycznych i wrodzonych chorobach serca u psów i kotów. Pan Profesor obiecał żartobliwie, że w dwóch słowach opowie, co zapamiętać na wstępie aby ci, którzy zasną w trakcie nie byli poszkodowani i zapamiętali najważniejsze. Nie sposób jednak było zasnąć na tak porywającym wykładzie i choć sam Pan Profesor nie był pewien czy sprosta wszystkim komplementom, to jednak mogliśmy wszyscy razem ostatecznie stwierdzić, że wygłoszony wykład przerósł nasze oczekiwania i jak sam o sobie prof. Jean Louis Pouchelon powiedział, „jest niesamowitym facetem” i charyzmatycznym wykładowcą. Do tego nie sposób było nie zauważyć znakomitego tłumaczenia symultanicznego z języka francuskiego, co zapewniało ciągły kontakt z prowadzącym.

Następnie własne doświadczenia związane z lekiem Up Card przedstawił Dr Jeff Blair. Wykład pod tytułem „Typowe objawy choroby serca wcale nie takie typowe” przeprowadzony przez dr Magdalenę Garncarz z SGGW był typowym zbiorem doświadczeń i rad,

które otrzymali uczestnicy. Pani Doktor opowiadała o przypadkach i sytuacjach, w których było jej trudno i o tym jak uczyła się na własnych błędach, których być może dzięki temu wykładowi nie będziemy musieli popełnić. Prof. Urszula Paślawska i dr Agnieszka Kurosad z UPWr. przedstawiły wyniki badań klinicznych na temat wpływu składu diety na stan kliniczny pacjentów z przewlekłą niewydolnością serca. Pani Profesor porównała organizm do góry lodowej, dieta to część, która znajduje się pod powierzchnią, ale ma wpływ na to, jak będzie odpowiadał na leczenie organizmu w stanie patologii. Dietoterapia ma utrzymać stan równowagi i sprawić, aby zwierzę czuło się lepiej i żyło dłużej. Dr Agnieszka Kurosad odpowiedziała na nurtujące pytanie, a mianowicie czego oczekiwać od diety kardiologicznej i czy naprawdę jest ona konieczna? Dr hab. Agnieszka Noszczyk-Nowak prof. UPWr. podzieliła się doświadczeniem klinicznym z iniekcyjnymi lekami inotropowo dodatnimi oraz tym, co James Bond ma wspólnego z kardiologią i powyższym tematem poza tym, że łamie serca? Dla tych, którzy bardzo ciekawo wykład opuścili, odpowiedź czeka w filmie Casino Royal. Kolejny wykład na temat wartości referencyjnych parametrów kardiologicznych u wybranych ras psów w Polsce prof. Urszuli Paślawskiej oraz dr Magdaleny Garnarcz odpowiedziały na pytanie: co słycać u jamników, whippetów i owczarków nizinnych dosłownie i w przenośni. Dr Alicja Cepiel z UPWr. przedstawiła wpływ enrofloksacynu i pradofloksacynu na krzywą EKG oraz udowodniła słuchaczom, że jest możliwe proarytmiczne działanie potencjalnych substancji leczniczych u psów i kotów. Na zakończenie lek. wet. Marcin Michałek oraz lek. wet. Barbara Szczepankiewicz wygłosili wykład o nadciśnieniu tętniczym u psów i kotów, praktycznym podejściu do jego pomiarów oraz dobrej praktyce lekarskiej w tym temacie.

Przerwy kawowe za smacznym cateringiem sprzyjały dyskusjom między wykładami.

Świętowanie w ten sposób Walentynek jest dobrym pomysłem i zyskuje coraz więcej zwolenników. Najważniejszy w tego typu spotkaniach jest fakt, że można nie tylko poszerzyć swoją wiedzę o najnowsze informacje z literatury światowej, ale przede wszystkim o podejście praktyczne wybitnych specjalistów i praktyków. Wysoki poziom konferencji potwierdziła Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna przyznając każdemu z uczestników konferencji 25 punktów edukacyjnych.

Sponsorami wydarzenia były firmy Vetoquinol, Boehringer Ingelheim, Dechra, Pupil, Elanco oraz Dolnośląska Izba Lekarsko-Weterynaryjna, którym Komitet Organizacyjny serdecznie dziękuje.

Do zobaczenia za rok!

*Dr hab. Agnieszka Noszczyk-Nowak
prof. UPWr.*

Problemy społeczno-zawodowe

ŁAPAĆ LISKA!

Pewnego dnia jadąc do pracy, zobaczyłam na wielkim skrzyżowaniu, w samym środku ruchliwej dzielnicy, w sercu Woluwe Saint Pierre miotającego się między pędzącymi samochodami przerażonego lisa. Z trudem wyhamował tuż przed maską mego auta i popędził w przeciwnym kierunku. Mam nadzieję, że udało mu się ująć z życiem. Wyglądał na zupełnie zdezorientowanego w złowrogiej dżungli miasta.

Bruksela posiada dużo wielkich, zielonych przestrzeni, choć na pierwszy rzut oka tego nie widać. Dlatego bynajmniej nie zdziwił mnie widok lisa w mieście. Gdy moje oczy na sekundę spotkały się z przerażonym wzrokiem zwierzęcia, zdałam sobie sprawę, że już kiedyś widziałam takie żółtobure dzikie ślepkę...

Przypomniała mi się pewna „lisa” historia z Polski...

W tamtejszym, podlaskim domu, nie jesteśmy częstymi gośćmi, dlatego też nasza posesja stanowiła swego czasu azyl dla wszelkiej maści psich i kocich przybłęd. Zwłaszcza ciężarne suczki z upodobaniem rodziły tam swoje młode, w zaciszu starej piwniczki lub pod rozwalającą się wiekową bryczką, dopóki się całkowicie nie rozpadła. Wtedy przeniosły salę porodową dwa kroki dalej. Tam, gdzie w sąsiedztwie naszego domu, znajduje się stara, podtrzymująca się przed upadkiem resztką spróchniałych desek, stodoła.

Bo trzeba dodać, że my, ku zniesmaczeniu miejscowej ludności, zbudowaliśmy swój dom nie w ustalonym porządku, po bożemu, przy drodze, ale w głębi podwórza, z dala od ciekawskich oczu. Tam, gdzie u „normalnych” ludzi stoją chlewy i stodoły. Długo nie chciano nam tego odstępstwa od reguły wybaczyć.

Ale to dobre miejsce. Miejsce, w którym wielokrotnie zgodnie z cyklem przyrody rodziło się życie... A właściwie, wiele skundlonych żyć, na które nie śmiała się podnieść ludzka ręka.

Niekwestionowanym, samozwańczym królem podwórza był mały, drobny piesek, na którego miejscowi wołali Kajtek. Był on solą w oku wielu „czyszcicieli” środowiska. Nie mogli mu wybaczyć, zwłaszcza ci, którzy chcieli go zabić, że był od nich szybszy. Urągał im w nos swoją psią inteligencją, nie ufając za grosz, kiedy rzucono mu na przynętę jedzenie.

Połamane żebra i przetrącone łapy raz na zawsze przekonały go, że człowiek, to niestabilnie emocjonalnie stworzenie, co dziś rzuca chlebem, a jutro kamieniem.

Mimo, że to był mój dom, moje podwórko i otoczenie - byłam intruzem w ich świecie. Intruzem, który swoim przyjazdem zachwiał ich codziennymi rytuałami i poczuciem bezpieczeństwa.

Widząc nieufność Kajtka i jego dystans wobec mnie, nie próbowałam go na siłę obłaskawić. Moja zasada wobec ludzi i zwierząt brzmi: przyjaźń nie może być wynikiem przemocy, nawet w dobrze pojętej sprawie. Jednak jego zapadnięte boki raniły mój wzrok i nie dawały spokoju. Na wieczór wystawiałam miskę pełną smakowitego jedzenia i wołałam jego imię. Przybiegał od razu, choć nigdy nie zbliżył się na wyciągnięcie ręki. Wystające żebra świadczyły o tym, że raczej mu się z dobrobytu nie przelewa. Tym bardziej zaskakujące było jego dziwne zachowanie. Trącał jedzenie noskiem, udawał że je, jakby nie chcąc mi zrobić przykrości, a jednocześnie rozglądał się niecierpliwie dookoła. Najwyraźniej grał na zwłokę.

„O co chodzi?” - zachodziłam w głowę. - „Coś mi tu nie gra. Ale nie będzie mnie mały, czarny piesek za nos wodził” - pomyślałam i następnym razem zostawiłam miskę, a sama udałam się do domu i dyskretnie z kuchennego okna spoglądałam na podwórko. Jak tylko zniknęłam za drzwiami, na sygnał, którym było krótkie szczeknięcie Kajtka, pojawiła się Ona. Sunęła bezszelestnie, kocimi miękkimi ruchami, obserwując bacznie otoczenie. Zatrzymywała się co parę kroków i skanowała wzrokiem okoliczne rzaki. Zastygłam za zasłonką... To „coś” było smukłym, wychudzonym stworzeniem z bardzo długim tułowiem i ogonem. Głowa zdecydowanie lisia, choć wydawało mi się to absurdalne. Żywy, zwierzęcy szkielet na nieprawdopodobnie chudej szyi miał starą, poprzecieraną, czerwoną obrózkę. Mimo nędznego wyglądu, była w jej postawie jakaś godność, nieokielzność, siła. Wzbudziła mój niezrozumiały dla mnie samej zachwyty. Nie mogłam od niej oderwać wzroku. Długie nabrzmiałe piersi dobitnie świadczyły, że to karmiąca matka. Pso-lisica, jak ją w myślach ochrzciliśmy, zbliżyła się do miski i zaczęła polykać w naprędcie kawałki pożywnego mięsa. Kajtek tkwił obok, co chwila przetykając slinkę i obliczając się łakomie. Gdy jego towarzysząca zaspokoiliła głód i oddaliła się w stronę starej stodoły, on ze smakiem wylizal pozostałe resztki.

Od tej pory wystawiałam dwie miski, mniejszą dla Kajtka, a drugą dla jego dzikiej koleżanki.

Pewnego razu podpatrzyłam też, jak Kajtek, ukryta w zielsku dróżką, nosi do stodoły zdobyczne kawałki jedzenia.

Było późne lato, a ja oddawałam się blogiemu nic nierobieniu. Postanowiłam zbliżyć się jakoś do lisiej sukki głównie po to, by móc ją oswoić i uratować ją i jej małe. Wiedziałam, że nie będzie to łatwe, jeśli w ogóle możliwe. Reagowała na najmniejszy ruch, uciekała sposzona i tego dnia już nie wracała.

Mam czas” - uspakajałam siebie. - „Wezmę ją cierpliwością.” Ale nie była to prawda. Czasu było niewiele i każdy dzień przybliżał mnie do wyjazdu. Lato powoli dogorywało, zaraz po nim miała dokonać żywota jesień. A później nastąpić sroga zima. A to oznaczało niepewny los szczeniąt...

Tymczasem pieski rosły, a ich szczenięce kłótnie i zabawy niósły się echem wieczorną porą po rosie. Coraz trudniej było utrzymać ich obecność w tajemnicy. I myślę, że troska o ich bezpieczeństwo coraz

bardziej spędzała sen z powiek ich opiekunom. Z lisicą zaprzyjaźniłam się (choć to określenie jest mocno na wyrost) na tyle, że codziennie czekała już przyczajona pod zbutwiałą bryczką na swoją porcję jedzenia. Codziennie stawiałam miskę 10 centymetrów bliżej i bliżej schodów... Każde z tych dziesięciu centymetrów miało ogromne znaczenie.

Podczas gdy ona posilała się, ja tkwiłam nieruchomo na schodach, nie śmiać mrugnąć powieką. Nasze codzienne wieczorne spotkania stały się rytuałem. Dla moich sąsiadów z pewnością był to dziwny i niecodzienny widok.

Późnym letnim wieczorem, siedząca na schodach w poświacie księżycy nieruchoma postać kobiety i w odległości dwóch metrów od niej pożywająca się, już bez pośpiechu jak niegdyś, dzika suka. Tak... Udało mi się zdobyć jej zaufanie na dystans dwóch metrów, nie więcej... To ona ustaliła granice, a ja z pokorą je zaakceptowałam. Zwierzę, co chwila odrywało głowę od miski i długo przenikliwe na mnie patrzyło... W księżycowym blasku przeszywało mnie spojrzenie dwojga czujnych, żółtych oczu, a ciało moje przenikał dreszcz.

Rodziła się między nami, delikatna jak jedwab, nić porozumienia. Bałam się, by jej nierozważnie nie zniszczyć. Doszło do tego, że nie uciekała już po zaspokojeniu głodu, ale kładła się naprzeciwko i leżała, patrząc na mnie, a ja na nią. Tak trwałyśmy w milczącym bezruchu godzinę, a nawet dwie... Aż ją przywołały skomleniem szczeniąt, a mnie (niekoniecznie skomleniem) mąż.

Powiecie: Wariatka! I będziecie mieli rację. Ale ja uwielbiałam te nasze spotkania! Mogłabym tak trwać do rana. Jakbym przenosiła się w inny wymiar rzeczywistości...

Lecz czas działał na naszą niekorzyść... Uznałam, że jest go niewiele, a psiaki-lisiaki na tyle duże, że powinien zobaczyć, co z nimi. Gdy matka wybrała się, jak co dzień na łowy, ja uzbrojona w miski, suchą karmę i kawałki chudego mięsa przedarłam się przez zielsko do stodoły. Na jej środku wśród starych desek i resztek słomy baraszkowało nieświadomych zagrożenia, pięcioro tustych puchatych maluchów. Jak wszystkie, szczęśliwe dzieci na świecie nie czuły jeszcze smaku zła. Z dziecięcą naiwnością i ufnością, stawiając niepewne kroki, przyszły zaciekawione do moich rąk. Ze smakiem zjadały karmę, przepychały się między sobą, gryzły i obślinały moje palce. To było uroczę! Tak bardzo, że kompletnie zapomniałam o bożym świecie! Gdy zdałam sobie sprawę, że za chwilę może wrócić ich matka ruszyłam w popłochu do wyjścia. Było za późno. Drogę zagradzała mi suka. Bojowa postawa: nachylony w moją stronę łeb, skoncentrowane spojrzenie i obnażone kły oraz złowrogi pomruk. Nie zdradzały przyjaznych zamiarów. Jakby nasze wcześniejsze covieczorne spotkania nie miały w tej chwili najmniejszego znaczenia. Serce podeszło mi do gardła, a ciało odmówiło posłuszeństwa. Znów patrzyła mi w oczy, jak co wieczór, tym razem z bliska, ale to był zimny, bezlitosny wzrok zabójcy. Niepokój o dzieci był jednak większy, niż chęć rzucenia się na mnie, bo wykonała gest, który nazywam opuszczeniem broni i odstąpieniem od wykonania wyroku. Rzuciła mi krótkie spojrzenie, coś na kształt: „Spadaj

stad!" i czmychnęła do stodoły, a ja zrobiłam dokładnie to samo, tylko w przeciwnym kierunku. Zatrzymałam się dopiero na swoim ganku. Suka szybko sprawdziła, że z dziećmi wszystko w porządku i ponownie wybiegła ze stodoły w moją stronę. Wyczułam jej spojrzenie na swoich plecach. Odwróciłam się powoli. Nie zapomnę jej wzroku. Do dziś widzę go w snach. Był niezwykle sugestywny i wyrażał zdumienie, niedowierzenie i... wdzięczność. Żółto-brązowe oczy wpatrywały się we mnie z mieszaniną ulgi i matczynej troski o potomstwo. Zdawały się szukać motywów mego zachowania i odpowiedzi na jedno pytanie: „Dlaczego to dla mnie robisz?” Sprawiała wrażenie, jakby po rasie ludzkiej nie spodziewała się jakichkolwiek dobrych odruchów i moje zachowanie burzyło jej stereotyp myślenia na nasz temat. Zdecydowanie do tej pory człowiek nie kojarzył jej się dobrze.

Jeszcze dwa tygodnie dokarmiałam lisico-sukę i jej dzieci na jej zasadach. Byłam blisko na tyle, na ile mi pozwoliła. Nigdy nie przesunęła bliżej granicy zażyłości, niż owe dwa metry...

Zbliżało się nieuchronnie to, co musiało nastąpić, a na co nie miałam wpływu. Liście na drzewach żółkły i opadały, świat niepostrzeżenie zubożył paletę barw, wieczory chłodniały, a opustoszałe pola świadczyły o nadchodzącej zimie. Ptaki dawno odleciały i nie budził mnie już ich śpiew. Suka coraz częściej i dłużej patrzyła wieczorami w nasze okna. Jej wzrok wyrażał bezgraniczny smutek i jakąś egzystencjonalną samotność. Czułam smak nieuchronnego pożegnania i serce mi płakało z bezsilności. Intuicja podpowiadała mi, że decyzja została podjęta. Wiedziałam, że nie mogę siłą narzucić dzielnemu zwierzęciu swojej ludzkiej przyjaźni. Nazajutrz wyjechałam, bo praca już się o mnie beztłonie upominała. Zobowiązałam syna, który jeszcze został kilka dni u babci, aby donosił psiakom dyskretnie jedzenie. Wiedziałam, że mogę na niego liczyć.

W kilka dni po moim wyjeździe lisica pod osłoną księżycy wyprowadziła swoje małe do lasu. Zabrała tylko trójkę szczeniąt. Szły za matką równym rządkiem brudzą wzdłuż pola. Widziała jej sąsiadka, wracająca wieczorem z lasu. Suka profilaktycznie rzuciła się na kobietę, ale ta obroniła się kijem. Lisica nie podjęła walki, prawdopodobnie chciała tylko nastraszyć człowieka. Nie wiem, dlaczego zostawiła dwoje dzieci. Może wiedziała, że nie będzie w stanie wyżywić całej piątki, a może dlatego, że jedno ze szczeniąt zaklinowało się między deskami i nie mogła go wydostać... A może wiedziała, że tej dwójce nie pozwolimy umrzeć... Nie wiem i nigdy nie dowiem się czy to był pies, czy lis, skąd ta obrózka na szyi... Tak wiele znaków zapytania...

Sni mi się czasami, że stoi i patrzy mi w oczy z daleka, milcząc, ze smutkiem, a jednocześnie ulgą... Budzę się w nocy i wymadlam dla niej łaskawy los, o ile w ogóle jeszcze żyje. Ciekawe, czy czuje, że dwójka jej dzieci ma się dobrze, chyba zwierzęta nie mają abstrakcyjnego myślenia i pamięci o ciągłości rodu... Tym lepiej dla nich.

Ot i cała lisia historia...

Agnieszka Korzeniewska
Bruksela 2018

Zagadnienia zawodowe

*dr hab. Agnieszka Noszczyk-Nowak,
prof. UPWr.*

DOŚWIADCZENIA KLINICZNE Z INIEKCYJNYMI LEKAMI INOTROPOWO-DODATNIMI

Leki inotropowo-dodatnie, czyli leki zwiększające siłę skurczu mięśnia sercowego, są stosowane od dawna w terapii niewydolności serca, zwłaszcza w przypadku zaostrzenia objawów choroby. Wśród leków mających zdolność zwiększania siły skurczu mięśnia sercowego znajdują się substancje z wielu grup (tab. 1). Niektóre z nich mają jedynie formę iniekcyjną, inne zarówno iniekcyjną jak i doustną, pozwalającą na kontynuację terapii po ustabilizowaniu stanu pacjenta.

Najstarszym lekiem o działaniu inotropowo-dodatnim jest digoksyna. Ten glikozyd naporstnicy hamuje działanie ATP-azy sodowo-potasowej błony komórkowej kardiomiocyta powodując tym samym akumulację sodu wewnątrz komórki. Sód następnie jest wymieniany na wapń z kompartymentu pozakomórkowego poprzez wymiennik sodowo-wapniowy. Wzrost dostępności wapnia ułatwia interakcję z kompleksem troponin i zwiększa siłę skurczu. Należy pamiętać, że dawkowanie digoksyny powinno być ustalone na podstawie beztłuszczowej masy ciała lub przeliczone na powierzchnię ciała zwierzęcia. Należy pamiętać, że w przypadku podania dożylnego digoksyny, może ona spowodować obrzęczenie się naczyń. Digoksyna jest lekiem o słabym działaniu inotropowo-dodatnim, dodatkowo zwalnia przewodzenie w węzle przedsionkowo-komorowym oraz pobudza nerw błędny, stąd rzadko jest wykorzystywana w leczeniu kardiogennej obrzęku płuc. Forma dożylna jest znacznie częściej używana w terapii nadkomorowych zaburzeń rytmu serca.

Kolejną grupą leków wykazujących działanie inotropowo-dodatnie są katecholaminy. W leczeniu ostrej, zaawansowanej niewydolności serca używane są: noradrenalina, dopamina, dobutamina oraz izoproterenol.

Dopamina jest syntetycznym odpowiednikiem naturalnej aminy katecholowej, prekursora norepinefryny. Działa zarówno w ośrodkowym, jak i obwodowym układzie nerwowym: pobudza presynaptyczne i postsynaptyczne receptory dopaminergiczne (DA1, DA2) oraz receptory adrenergiczne. Dopamina, podobnie jak epinefryna i norepinefryna, działa poprzez aktywację cykazy adenylowej i zwiększenie stężenia cAMP w komórce. Efekt leczniczy dopaminy zależy od

Tabela 1. Leki o działaniu inotropowo-dodatnim

Lek i preparat	Dawkowanie u psów	Działania niepożądane i uwagi
Digoksyna	0,0025 mg/kg bolus dożylny co 1h (dawka całkowita do 0,01 mg/kg)	Hipokaliemia nasila działanie proarytmiczne. Podczas szybkiego podawania drogą dożylną może nastąpić silne obkurczenie się naczyń
Dopamina	2-8 µg/kg/min. i.v.	Podawać w roztworze 5% glukozy pod kontrolą kardiomonitora. Bardzo silne działanie arytmogenne
Dobutamina	2-20 µg/kg/min. i.v.	Podawać w roztworze 5% glukozy pod kontrolą kardiomonitora. Szybkość wlewu nie powinna przekraczać 1 ml/kg/h z uwagi na ryzyko przeciążenia objętościowego. Silne działanie arytmogenne
Noradrenalina	0,02-0,2 mg/kg 1-10 µg/kg/min. i.v.	Do leczenia wstrząsu kardiogenego, gdy ciśnienie skurczowe utrzymuje się poniżej 90 mm HG mimo stosowanie leków inotropowo-dodatnich i płynoterapii
Pimobendan	0,15 mg/kg i.v. w bolusie	Możliwe działanie hipotensyjne. Umiarkowane działanie chronotropowe.

zastosowanej dawki. W małych dawkach, 0,5-2 µg/kg mc./min, dopamina rozszerza naczynia nerkowe i trzewne. Zwiększa przepływ nerkowy i przesączanie kłębuszkowe, a także wydalanie moczu i utratę sodu. Stosowanie małych dawek dopaminy pozostaje niemal bez wpływu na serce. W zakresie dawek średnich: 2-10 µg/kg mc./min, dopamina stymuluje zarówno receptory α-adrenergiczne, jak i beta-1 w sercu zwiększając kurczliwość mięśnia sercowego, objętość wyrzutową i pojemność minutową serca. Przyspiesza także częstość akcji serca. Powoduje wzrost ciśnienia tętniczego, zwłaszcza skurczowego - zwiększa amplitudę ciśnienia, poprawia przepływ wieńcowy. W dawkach większych niż 10 µg/kg mc./min zaczyna przeważać działanie obkurczające naczynia krwionośne.

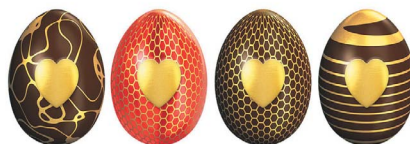
Dobutamina jest syntetyczną aminą katecholową stymulująca receptory β1-adrenergiczne. Nie ma wpływu na uwalnianie endogennej noradrenaliny. Wykazuje silne działanie inotropowo-dodatnie, słabsze od dopaminy działanie chronotropowe i arytmogenne (ułatwia przewodnictwo przedsionkowo-komorowe). Zwiększa kurczliwość mięśnia sercowego, zwiększa rzut serca i indeks sercowy z minimalnym wpływem na częstość akcji serca, zmniejsza obciążenie następcze, zmniejsza ciśnienie napełniania lewej komory, zmniejsza płucny opór naczyniowy - zwiększa przepływ płucny, zwiększa przepływ wieńcowy (wtórnie do spadku oporu przepływu w naczyniach wieńcowych). Zwiększa przepływ nerkowy proporcjonalnie do poprawy rzutu serca. Nie zwiększa oporu obwodowego (w niektórych sytuacjach klinicznych może występować jego zmniejszenie). Nie wykazuje działania na receptory dopaminergiczne, nie rozszerza naczyń nerkowych i kręgowych, wykazuje słabsze działanie na receptory β2- i α-adrenergiczne. Początek działania leku występuje po 1-2 min od rozpoczęcia wlewu.

Izoproterenol jest używany u psów z ciężką niewydolnością serca i towarzyszącą objawową bradykardią, a noradrenalina (norepinefryna) jest lekiem używanym w terapii wstrząsu kardiogenego i resuscytacji krążeniowo-oddechowej.

Pimobendan jest jedyną substancją z grupy selektywnych inhibitorów fosfodiesterazy-3 (PDE3) zarejestrowaną do stosowania u zwierząt. Mechanizm działania leków z tej grupy polega na selektywnym hamowaniu izoenzymu fosfodiesterazy cyklicznego AMP. W wyniku zahamowania hydrolizy cAMP zwiększa się jego stężenie w mięśniu sercowym i błonie mięśniowej naczyń. Zwiększone stężenie cAMP zwiększa dostępność zjonizowanego wapnia w kardiomiocytach i przyspiesza jego wewnątrzkomórkowe przemieszczenia w czasie skurczu, jak też zmniejsza dostępność wapnia w komórkach mięśni gładkich naczyń i powoduje ich rozkurcz. Skutkuje to zwiększeniem objętości wyrzutowej serca poprzez działanie inotropowoodatnie, jak również bezpośrednie działanie rozszerzające naczynia. W badaniach przeprowadzonych u ludzi stwierdzono, że u pacjentów z ostrą zastoinową niewydolnością krążenia po dożylnym podaniu substancji z grupy PDE3 szybko zwiększa się objętość wyrzutową i pojemność minutową serca. Leki z grupy PDE3 działają bezpośrednio na mięśnie gładkie naczyń krwionośnych, zmniejszając obwodowy opór naczyniowy, a także zwiększając przepływ przez płucny układ naczyń włosowatych, prowadząc do zmniejszenia ciśnienia w krążeniu płucnym. Zastosowanie iniekcyjnej formy pimobendanu w leczeniu ostrego, kardiogenego obrzęku płuc stanowi bezpieczną i skuteczną alternatywę dla dobutaminy.

Piśmiennictwo u autorki

Źródło: Konferencja „Walentynki Kardiologiczne”; Wrocław, 17.02.2018

Xavier Lévy, DVM, ECAR dipl.
CRECS - Canine Semen Bank, Isle Jourdain (32600, France)
Email: vetreproduction@gmail.com

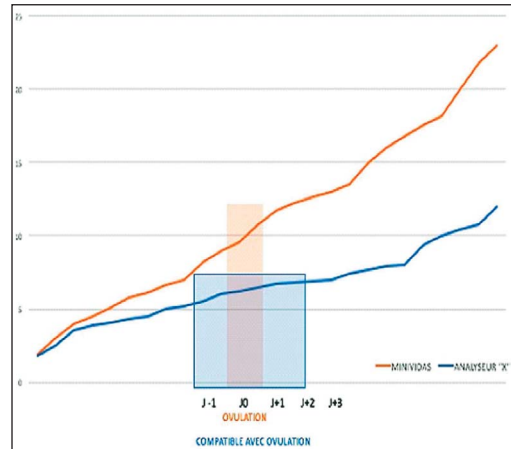
INTERPRETACJA WYNIKÓW OZNACZENIA HORMONÓW - JAK PORADZIĆ SOBIE W PRAKTYCE Z ANALIZĄ STĘŻENIA PROGESTERONU

Metoda badania: istotny czynnik

Interpretacja wyników stężenia progesteronu uzależniona jest od metody badania. W codziennej praktyce można korzystać z dostępnych na rynku komercyjnych zestawów do badania stężenia progesteronu, działających na zasadzie testu ELISA. Są to testy półilościowe, które pozwalają jedynie na oszacowanie poziomu stężenia progesteronu w surowicy krwi psa. Niemniej jednak niektóre półilościowe testy (K9 Proges-check, Premate test i Minireader) lub mogą prowadzić do błędnego wyznaczenia dnia owulacji. Wynika to z fałszywie dodatnich lub fałszywie ujemnych wyników (ograniczona czułość testu ELISA) lub zbyt dużej rozbieżności między obserwowanym kolorem a jego interpretacją (Target Canine Ovulation - brak pola kontrolnego). Z naszych doświadczeń wynika, że półilościowe testy mogą zostać użyte w przypadku: powtarzanych kryć naturalnych, natomiast należy ich unikać w przypadku inseminacji z użyciem chłodzonego/mrożonego/słabej jakości nasienia; a także do wykrycia obniżenia się stężenia progesteronu jako oznaki zbliżającego się porodu. Obecnie badania ilościowe z dokładnym pomiarem stężenia progesteronu (P4), dostępne są w wielu weterynaryjnych laboratoriach diagnostycznych oraz

w klinikach (technologia elektrochemiluminescencyjna). Badanie ilościowe ma tę zaletę, że jest bardziej precyzyjne i pozwala lekarzowi weterynarii ograniczyć do minimum liczbę wizyt potrzebnych do wyznaczenia dnia owulacji. Niemniej jednak ilościowe badania wymagają znajomości całej krzywej wzrostu stężenia P4, jaka występuje w okolicach owulacji, dioestrus i porodu. To bardzo ważne by wiedzieć, jaką krzywą charakteryzuje się każde urządzenie automatyczne używane w codziennej praktyce (zob. ryc.2).

Ryc. 2. Wpływ rodzaju urządzenia do badania stężenia progesteronu i precyzyjność w wyznaczaniu optymalnego terminu krycia.

Jak zinterpretować krzywą wzrostu progesteronu w trakcie ciecarki

Podstawą interpretacji badań P4 jest krzywa wzrostu stężenia (nachylenie krzywej), a nie jedynie otrzymywane wartości. Wynika to z dużej zmienności osobniczej w osiąganym stężeniu progesteronu we krwi podczas owulacji, a także odchyleniami wyników pomiędzy komercyjnymi testami oraz w trakcie przeprowadzania samego testu (jest to istotne w każdym automatycznym urządzeniu do pomiaru P4, co skutkuje wahaniami wyników przy niskich wartościach progesteronu). U suk

	Wartość podstawowa (wartości stężenia oraz ich odchylenia bez znaczenia)	Wyrzut/pik LH ng/ml *	Owulacja ng/ml	24 godziny po owulacji ng/ml
AIA 360™ Tosoh© Elecys™ Roche©	< 2	2 - 4	5 - 10	10 - 20
Speadreader™ Virbac® Minireader™ Minitube©	< 2	2 - 5	4 - 10	
Minividas™ Biomérieux©	< 3	3 - 6	10 - 15	18 - 25

Ryc. 1. Interpretacja stężenia progesteronu podczas rui właściwej u suk
*1 ng/mL = 1 pg/L = 3.18 nmol/l

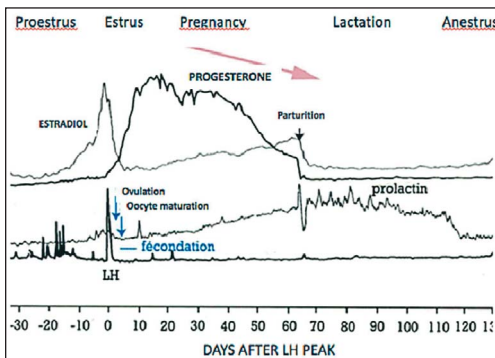
obserwujemy przedowulacyjną luteinizację pęcherzyków jajnikowych (początek wyrzutu LH). Opóźnienie pomiędzy wyrzutem LH a owulacją wynosi 2-4 dni, natomiast między owulacją a optymalnym terminem krycia kolejne 2-4 dni. Ponadto u 2/3 suk owulacja występuje między 10. a 15. dniem cieczki. Zatem pierwsze pobranie krwi do badania powinno nastąpić między 5. a 8. dniem cieczki, a następnie co 3-4 dni, jeśli stężenie jest na poziomie podstawowym, a od momentu wykrycia wylewu LH codziennie. Średnio potrzeba trzech do czterech pobrań do określenia optymalnego terminu krycia czy inseminacji.

Uwaga: Wzrost stężenia P4 nie wyklucza obecności torbieni jajnika, które mogą prowadzić do niepłodności. Należy wykonać badanie ultrasonograficzne i/lub pomiar stężenia estrogenów w przypadku podejrzenia torbieni pęcherzykowej (niepłodność, wydłużenie fazy oestrus). Przypadek kliniczny torbieni jajnika wymaga szczegółowej interpretacji wyników stężenia estrogenów w trakcie cieczki. Stężenie estrogenów powinno mieć wartość podstawową w czasie owulacji (<60 pmol/l). Badanie musi zostać przeprowadzone w laboratorium weterynaryjnym: różnice gatunkowe mogą prowadzić do uzyskania wyników fałszywie - pozytywne u psów, jeżeli badanie przeprowadzane jest z użyciem odczynników czy aparatury przeznaczonej dla innych gatunków zwierząt lub ludzi.

Jak interpretować wyniki stężenia progesteronu w czasie ciąży

Po owulacji ciałko żółte rozwija się na jajniku w pękniętym pęcherzyku jajnikowym, co pozwala na syntezę i wydzielanie progesteronu w czasie ciąży przez populację komórek ziarnistych. Maksymalne stężenie progesteronu osiągnięte jest między 10 a 20 dniem po owulacji. W tym czasie wartości progesteronu różnią się pomiędzy poszczególnymi sukami. Niemniej jednak w tym okresie (10-25 dni po owulacji) P4 musi mieścić się w granicach od 25 ng/ml do ponad 80 ng/ml. Dla właściwej interpretacji istotne są: dobowe wahania stężenia - poranne pomiary stężenia są ponad 20% wyższe niż wieczorne, zatem pobranie krwi powinno być wykonywane zawsze o tej samej porze dnia; wartość niższa od 20 ng/ml może być związana z obniżoną płodnością oraz wyższym ryzykiem niedoczynności ciałka żółtego oraz poronienia; spadek poziomu P4 w pierwszych 30 dniach ciąży należy uznać za niefizjologiczny; P4 musi być mierzone zawsze w tym samym urządzeniu podczas całego cyklu badań (jak dotąd dostępne są tylko AIA, Elecsys i MiniVidas). Po 30 dniach od owulacji stężenie progesteronu zaczyna stopniowo się obniżać, co trwa przez 5-6 tygodni. Krzywa stężenia progesteronu suki ciężarnej jest podobna do krzywej uzyskiwanej u suk niepokrytych, czy suk poddanych hysterektomii w trakcie cieczki. Stężenie progesteronu powinno pozostać wyższe od 15 ng/ml przez pierwsze 45 dni ciąży, a powyżej 10 ng/ml do 55 dnia ciąży.

Faza ciałka żółtego u ciężarnej suki kończy się nagle (średnio 60-62 dni po owulacji) jako jeden z elementów rozpoczynającego się porodu, podczas gdy u niez-

Ryc. 3.: Profil hormonalny w czasie cyklu płciowego u suki ciężarnej

płodnych suk ciałko żółte ulega stopniowej regresji, często 10 do 30 dni dłużej niż obserwuje się to u suk w ciąży. Nagły spadek P4 w przeciągu 24 godz. przed spodziewanym porodem jest prawidłowy: <2 ng/ml (AIA, Elecsys, Speadreader), <3-4 ng/ml (Minividas). Gdy P4 jest >5 ng/ml (AIA, Elecsys, Speadreader) lub >10 ng/ml (Minividas) to suka nie oszczeni się w ciągu następnych 24 godzin (ważne przy planowanym cesarskim cięciu). Krzywa progesteronu w ostatnich dniach ciąży często przyjmuje kształt zębów piły i waha się między 5 a 15 ng/ml.

Źródło: XIII Kongres „Problemy w rozrodzie małych zwierząt: płodność, ciąża, noworodek”; Wrocław, 14-15.10.2017

George Mantziaras, DVM, PhD
Hellenic Airforce Med. Dir. General Staff,
Private Practitioner EchoVet
Email: gmantziaras@yahoo.com

ULTRASONOGRAFICZNE MONITOROWANIE OWULACJI, ROZWOJU PŁODU I BIOMETRII PŁODOWEJ

Wstęp

Ultrasonografia uważana jest za najważniejszą metodę obrazowania w położnictwie i ginekologii, zarówno w medycynie człowieka jak i zwierząt. W praktyce klinicznej małych zwierząt nastąpił wzrost zainteresowania

ultrasonografią, jest to bowiem metoda bezbolesna, nieinwazyjna, niejonizująca, a także bezpieczna dla suk lub kotek, dla płodów i operatora. Dzięki temu stała się powszechnie stosowana. Poza tym umiejętności lekarzy weterynarii wciąż rosną, badanie to nie wymaga sedacji oraz właściciel może bezpiecznie w nim uczestniczyć. Obrazowanie dopplerowskie umożliwia lekarzom weterynarii ocenę przepływu krwi oraz żywotności zarodków i płodów. Inne metody obrazowania nie mają diagnostycznego znaczenia, wymagają one sedacji (rtg, tomografia komputerowa - CT, rezonans magnetyczny - MRI), wykorzystują promienie jonizujące (rtg, CT) oraz są bardzo drogie (CT, MRI).

Dla zobrazowania macicy i jajników u nieciążącej suki i kotki odpowiednio są głowice micro-convex lub liniowe o zmiennej częstotliwości, w zależności od wielkości zwierzęcia oraz obrazowanego organu. Badanie jajników za pomocą głowicy liniowej przy pomocy wyższych częstotliwości (10-12 MHz) dostarcza lekarzowi obrazu w wysokiej rozdzielczości, podczas gdy obrazowanie późniejszej ciąży przy pomocy głowicy micro-convex przy niższej częstotliwości (5-8 MHz) jest konieczne, ponieważ zapewnia kompromis pomiędzy wystarczającą penetracją a odpowiednią rozdzielczością obrazu.

Monitorowanie owulacji

Monitorowanie spontanicznej owulacji ma znaczenie kliniczne i jest zalecane u suk, gdyż pozwala na:

- wyznaczenie optymalnego terminu krycia (krycie naturalne, inseminacja nasieniem świeżym, chłodzonym lub mrożonym)
- określenie terminu porodu
- zaplanowanie cięcia cesarskiego w przypadku ciąży przynoszonej.

Kotki mają owulację indukowaną, więc ultrasonograficzne monitorowanie owulacji ma ograniczoną wartość kliniczną.

Badanie jajników wykonuje się w pozycji grzbietowej, brzusznej lub na zwierzęciu stojącym. Sierść powinna być wygolona, a akustyczny żel do USG powinien być nałożony w okolicy nerek po obu stronach. Jajniki są zlokalizowane blisko ściany brzucha, tylnie i często bocznie od doogonowego bieguna nerki po tej samej stronie. Nerki używane są jako anatomiczne punkty odniesienia dla identyfikacji jajników. W niektórych przypadkach nie udaje się zobrazować jajników ze względu na gaz zgromadzony w jelitach lub z powodu tłuszczu.

Jajniki są owalnego kształtu, osiągają do 2 cm długości u suk oraz 1 cm u kotek. Ich ultrasonograficzny obraz zmienia się podczas cyklu. Powinno wykonywać się kilka kolejnych badań w celu wykrycia owulacji.

Podczas anestroestr i wczesnego proestroestr jajniki są małe (mniejsze niż 1,5x1,0x0,8 cm), o owalnym kształcie, gładkim konturze i jednolitej echogeniczności, pęcherzyki lub ciała żółte nie są widoczne lub są nieobecne. W proestroestr jajniki powiększają się i małe, wypełnione płynem, bezechowe pęcherzyki (1-2 mm średnicy) stają się widoczne. Pęcherzyki powiększają się w czasie (mogą mieć do 11 mm), mają wyraźną ścianę

i bezechowy płynny środek z dystalnym wzmocnieniem. Maksymalna wielkość pęcherzyków jest zazwyczaj osiągalna dzień po piklu LH, dzień przed owulacją. W miarę jak rośnie wielkość i liczba pęcherzyków, powierzchnia jajnika staje się nieregularna i nierówna. W dniu owulacji bezechowe, wypełnione płynem pęcherzyki zmieniają się w hiperechogeniczne ciała krwiste. Mała ilość płynu może zostać okazjonalnie wykryta w okolicy jajnika. Luteinizacja pęcherzyków zachodzi przed owulacją, a pęcherzyki nie zapadają się po owulacji, sprawiając tym trudności w odróżnieniu przedowulacyjnych pęcherzyków i/lub ciałek żółtych. Ciała żółte są jamiste podczas wczesnego diestroestr i około 6 dnia po owulacji wracają do okrągłego kształtu i mogą być mylnie zdiagnozowane jako przedowulacyjne pęcherzyki. Podczas diestroestr jajniki są duże, zrazikowe, z nierównomiernym konturem. Wypełnione płynem ciała żółte stopniowo zmniejszają się, zwiększa się natomiast ich echogeniczność.

Dokładność wyznaczania terminu owulacji u suk wzrasta, gdy lekarz weterynarii korzysta z kombinacji różnych technik takich jak: cytologia, oznaczenie poziomu progesteronu oraz waginioskopia.

Główną wadą w wyznaczaniu momentu owulacji przy użyciu USG jest konieczność codziennego badania oraz posiadania pewnego doświadczenia ze strony lekarza wykonującego badanie.

Rozwój płodu - biometria płodowa

Monitorowanie rozwoju płodu jest niezastąpione w celu zapobiegania śmiertelności płodowej w przypadku komplikacji porodowych, a także pozwala zdiagnozować przenoszoną ciążę. Potwierdzenie stresu płodowego jest dobrym wyznacznikiem, że cesarskie cięcie powinno być przeprowadzone niezwłocznie. Poza tym wyznaczenie terminu porodu u suk i kotek jest bardzo ważne zarówno dla lekarzy, jak i hodowców, w szczególności by rozpoznać czy suka lub kotka rozpoczęła poród przedwcześnie, czy ciąża jest przedłużona lub w przypadku, gdy planowane jest cięcie cesarskie.

U psów rozpoczęcie rui, krycie, data inseminacji nie mogą być wykorzystane do wyznaczania daty porodu, nie są one bowiem tak precyzyjne jak u innych gatunków zwierząt.

Długość ciąży mierzona jest u psów od dnia piklu LH, u kotek natomiast od dnia krycia.

Używane są różne metody wyznaczania czasu trwania ciąży przy użyciu USG i możemy je podzielić na dwie grupy:

1. Ustalenie terminu owulacji, jak opisano powyżej. U psów poród następuje około 63+/-1 dzień po owulacji. Niemniej jednak w codziennej praktyce weterynaryjnej wyznaczenie momentu owulacji może być niepraktyczne, ze względu na konieczność codziennego przeprowadzenia badania, i przez to nie jest wykonywane. Jednak nawet w takich przypadkach pozostaje potrzeba oszacowania terminu porodu.

2. Pojawienie się struktur płodowych i pozapłodowych. Przewidywanie wieku płodu poprzez odnotowanie pierwszego pojawienia się struktur płodowych

i pozapłodowych odpowiednich dla danego momentu ciąży może być dokładniejsze niż pomiary, ale jest technicznie trudniejsze. Metoda ta nie zawsze wykorzystywana jest w praktyce, ponieważ badanie USG musi być przeprowadzone kilka razy.

Ilość dni od piknu LH i wygląd struktur płodu u suk przedstawiono w tabeli poniżej (England i wsp. 1990, Yeager i wsp. 1992, Concannon 2000, Levstein-Volanski 2008, Lopate 2008):

Pęcherz płodowy:	dzień 18-21
Zarodek:	dzień 22-25
Bicie serca:	dzień 23-25
Pęcherzyk żółtkowy, U-kształt:	dzień 25-28
Pęcherzyk żółtkowy, rurowy:	dzień 27-31
Zarodek dwubiegunowy:	dzień 27
Łożyisko:	dzień 26-27
Szkielet:	dzień 29-33
Zawiazki kończyn:	dzień 31-32
Ruchy płodu:	dzień 32-34
Żołądek:	dzień 29-33
Pęcherz moczowy:	dzień 31-35
Pęcherzyk między- i kresomózgowia:	dzień 29-33
Wyraźny brzuch/klatka piersiowa:	dzień 34-36
Różnica echogenności wątroby/płuc:	dzień 35-38
Nerki:	dzień 41-43
Wątroba hyperechogeniczna w stosunku do narządów jamy brzusznej:	dzień 39-47
Komory serca:	dzień 40
Jelita:	dzień 57-63
Persyaltyka jelit:	dzień 62-64

Liczba dni od krycia i wygląd struktur płodu u kotek przedstawiono w tabeli poniżej (Zambelli i wsp. 2002a, Zambelli i Prati 2006, Davidson i Baker 2009):

Pęcherz płodowy:	dzień 10-11
Zarodek:	dzień 14-15
Bicie serca:	dzień 16-17
Zarodek, C-kształtny:	dzień 17
Zawiazki kończyn:	dzień 18
Pęcherzyk żółtkowy, rurowy:	dzień 25-40
Płuca hiperechogeniczne w stosunku do wątroby:	dzień 30
DPTV:	dzień 30
Pęcherz moczowy:	dzień 30
Żołądek:	dzień 30
Nerki:	dzień 39
Jelita:	dzień 40
Ruchy płodu:	dzień 33
Oczy:	dzień 35
Komory serca:	dzień 50
Kora nerek i rdzeń:	dzień 50
Soczewka:	dzień 50
Błona śluzowa jelit:	dzień 54

Pomiary struktur płodowych i pozapłodowych

Udowodniono, że ultrasonograficzne pomiary płodu i struktur pozapłodowych to powszechna i dokładna metoda wyznaczenia terminu porodu podczas ciąży, nawet w przypadkach, gdy data owulacji jest nieznana. Specjalne wzory są używane w zależności od parametrów USG, gatunku, a w przypadku psów również wielkości suki.

Najczęściej mierzonymi parametrami są: oś ciemieniowo-siedzeniowa (ang. crown-rump length, CRL); średnica dwuciemieniowa (ang. biparietal diameter,

BPD), średnica ciała płodu (ang. body diameter, BD); pęcherzyk kresomózgowo-międzywymózgowy (deep portion of telencephalic vesicle, DPTV).

Kilka wzorów do obliczania wieku ciążowego (ang. gestational age, GA) zostało opublikowanych w literaturze i krótko przedstawiono je poniżej:

SUKA

Struktury płodu:

CRL suki średnich ras:

$GA = (3 \times CRL) + 27$ (Nyland & Matoon 2002)

$GA = 24,64 + 4,54 \times \text{cm} - 0,24 \times \text{cm}^2$

(Yeager et al 1992)

BPD, suki średnich ras:

$GA = (15 \times HD) + 20$ (Nyland & Matoon 2002)

$GA = 21,08 + 14,88 \times \text{cm} - 0,11 \times \text{cm}^2$

(Yeager et al 1992)

DPB = (mm - 29,18) / 0,7 (Luvoni & Grioni 2000)

BPD, suki małych ras:

$DPB = 63,2 - (24,7 + 1,54 \times \text{mm})$ Maltese

(Son et al 2001)

$DPB = 63,4 - (23,89 + 1,63 \times \text{mm})$ Yorkshire

(Son et al 2001)

$DPB = (\text{mm} - 25,11) / 0,61$ (Luvoni & Grioni 2000)

BD, suki średnich ras:

$GA = (7 \times BD) + 29$ (Nyland & Matoon 2002)

$GA = 22,89 + 12,75 \times \text{cm} - 1,17 \times \text{cm}^2$

(Yeager et al 1992)

BD + BPD:

$GA = (6 \times BPD) + (3 \times BD) + 30$

(Nyland & Matoon 2002)

$DPB = 34,27 - 5,89 \times BPD (\text{cm}) - 2,77 \times BD (\text{cm})$

(England et al 1990)

DPTV, suki małych ras:

$DBP = (\text{mm} - 10,11) / 0,24$

(Beccaglia & Luvoni 2006)

DPTV, suki średnich ras:

$DBP = (\text{mm} - 14,15) / 0,4$

(Beccaglia & Luvoni 2006, Beccaglia et al 2008b)

DPTV, suki dużych ras:

$DBP = (\text{mm} - 10,27) / 0,24$

(Beccaglia & Luvoni 2006, Beccaglia et al 2008b)

Struktury pozapłodowe:

ICC, suki małych ras:

$DBP = (\text{mm} - 68,88) / 1,53$ (Luvoni & Grioni 2000).

$DBP = 65 \pm 2 - GA$

$DBP = 63,2 - (18,58 + 0,71 \times \text{mm})$ Maltese

(Son et al 2001). $DBP = 65 \pm 2 - GA$

$DBP = 63,4 - (18,92 + 0,65 \times \text{mm})$ Yorkshire

(Son et al 2001). $DBP = 65 \pm 2 - GA$

ICC, suki średnich ras:

$GA = 19,66 + 6,27 \times (\text{cm})$ (Yeager et al 1992).

$DBP = 65 \pm 2 - GA$

$GA = (6 \times \text{cm}) + 20$ (Nyland & Matoon 2002).

$DBP = 65 \pm 2 - GA$

$DBP = (\text{mm} - 82,13) / 1,8$ (Luvoni & Grioni 2000)

ODU, suki małych ras:

$DBP = (\text{mm} - 85,17) / 1,83$ (Luvoni & Grioni 2000)

ODU, suki średnich ras:

$GA = 17,39 + 4,98 \times \text{cm}$ (Yeager et al 1992).

$DBP = 65 \pm 2 - GA$

$DBP = (\text{mm} - 80,78) / 1,57$ (Luvoni & Grioni 2000)

KOTKA

Struktury pozapłodowe, przed 40 dniem ciąży:

$GA = 2,0087 \times x - 31,43$. x = długość zarodka/płodu od czaski do kości ogonowej w 17 - 30 dniu w mm (Zambelli et al 2002b)

GA = 1,602 x - 12,13. x = OUD in mm
(Zambelli et al 2002b)

GA = 1,368 x - 11,566. x = ICC in mm
(Zambelli et al 2002b)

Obliczanie długości trwania ciąży u kotek, po 40 dniu:

GA = 25 x BPD + 3. DBP = 61 - GA.
(Nyland & Matoon 2002, Davidson & Baker 2009)

GA = 11 x BD + 21. DBP = 61 - GA.
(Nyland & Matoon 2002, Davidson & Baker 2009)

DBP = BPD (mm) - 23,39 / 0,47 days
(Beccaglia et al 2008 a)

BPD = DPTV (mm) - 10,74 / 0,22 days
(Beccaglia et al 2008 a)

BD(mm) = 0,405656e0,0372141*t,
t=[log(BD/0,405656)] / 0,0372141
(Zambelli et al 2004)

BPD(mm) = 0,483873e0,02756*t,
t=[log(BPD/0,483873)] / 0,02756
(Zambelli et al 2004)

GD(mm)=0,115113e0,0388901*t,
t=[log(GD/0,115113)] / 0,0388901
(Zambelli et al 2004)

Użyte skróty :

- BD = body diameter - średnica ciała płodu
BPD = biparietal diameter - średnica dwuciemieniowa
CRL = crown-rump length - oś ciemieniowo-siedzeniowa
DPTV = deep portion of telencephalic vesicle
- pęcherzyk kresomózgowo-międzymózgowy
GA = gestational age - długość ciąży
GD = gastric diameter - średnica żołądka
ICC = inner chorionic cavity
- wewnętrzna średnica jamy kosmówkowej
OUD = outer uterus diameter - zewnętrzna średnica macicy w miejscu implantacji
DBP = days before parturition - dni do porodu

Źródło: XIII Kongres „Problemy w rozrodzie małych zwierząt: płodność, ciąża, noworodek”; Wrocław, 14-15.10.2017

Xavier Lévy, DVM, ECAR dipl.
Canine Semen Bank - Center of Carnivores Reproduction
- Isle Jourdain, 32600 France
Email: vetreproduction@gmail.com

ZNIECZULENIA W CESARSKIM CIĘCIU I W PEDIATRII

Odpowiednie znieczulenie jest kluczowe podczas zabiegu cięcia cesarskiego, ma wpływ na obniżenie śmiertelności matki i potomstwa oraz ograniczenie konieczności resuscytacji noworodków i przyspieszenie

rekonwalescencji samicy. Podczas operacji występują dwa kolejno następujące po sobie i ząbajające się elementy: znieczulenie zastosowane u matki oraz resuscytacja noworodków. Stąd złożoność działań anestetycznych oraz waga odpowiedniej organizacji pracy. Trzy główne elementy mogą powodować komplikacje w przebiegu znieczulenia:

- Wszystkie leki używane w czasie znieczulenia oddziałują na organizm, a niektóre z nich mogą być szkodliwe dla płodów. Na przykład silne działanie zwężające naczynia krwionośne wywoływane przez alfa2 agonistów prowadzi do znacznego ograniczenia ukrwienia macicy. Gdy ktoś zmuszony jest używać tylko tych środków, musi liczyć się ze znacznym stresem płodowym.
- Wszystkie środki oddziałujące na układ nerwowy matki przechodzą również przez barierę łożyskową, więc znieczulenie samicy nie mające wpływu na płody stanowi trudne wyzwanie. Zbyt duża dawka leków anestetycznych może prowadzić do wydobycia płodów w stanie głębokiego znieczulenia, co oznacza wystąpienie poważnych zaburzeń krążeniowo-oddechowych oraz konieczność przeprowadzenia intensywnej resuscytacji.
- Ze względu na niedojrzałość większości głównych układów noworodka, należy brać pod uwagę działanie pre- i postanestetyczne podawanych środków. Leki takie jak ketamina powodują przedłużone depresyjne działanie na organizm noworodka.

W tej sytuacji docenia się najprostsze metody i ich skuteczność w tak skomplikowanych przypadkach i zaleca się stosowanie leków o krótkim czasie działania (lub posiadających antagonistów) oraz takich, których działanie na płód jest ograniczone.

1. Premedykacja, krok 1: Zmniejszenie stresu oraz hipoksji. Bardzo istotny krok

Przygotowanie suki do zabiegu w spokojnych warunkach zmniejsza konieczność używania środków do sedacji. Jedną osobą (może to być właściciel) powinna uspokajać leżącą na boku matkę, w czasie gdy obsługa goli okolice linii białej (do granicy sutków) oraz czyści skórę do zabiegu. Tlenoterapia jest zalecana tylko wtedy, kiedy nie powoduje ekscytacji u suki (często). Chirurg przygotowuje narzędzia oraz nici chirurgiczne. Jeśli suka jest bardzo pobudzona (rzadkie przypadki), sedacja może być potrzebna. Należy unikać acepromazyny (długo działa na matkę oraz na płody). Diazepam również wykazuje bardzo silne działanie, nie ma zbyt wielu danych dotyczących jego wpływu na noworodki. Może być on przydatny, jeżeli posiadamy preparat antagonistyczny, który podamy noworodkom (Flumazenil, 0,01 mg/kg). Właściwośći uspokajające α 2-agonistów (ksylazyna lub medetomidyna) wydają się interesujące. Leki te powodują znaczne zwężenie naczyń krwionośnych. W niskich dawkach (5-10 mikrogram/kg IM) są użyteczne w indukcji znieczulenia, ich działanie musi natomiast zostać wyeliminowane (antipamezol) jak najszybciej u suki (po indukcji) lub

u płodów (kropla podjęzykowo). Opioidy wydają się być dobrze tolerowane przez płody, jednak dostępnych danych literaturowych jest niewiele.

W celu ograniczenia ryzyka zarzucania treści pokarmowej w czasie zabiegu operacyjnego (znacznego w wysokiej ciąży), zaleca się podanie środków przeciwymiotnych o właściwościach prokinetycznych (metoklopramid) przed indukcją znieczulenia. U ras brachycefalicznych zaleca się, by suka była na czczo przed zabiegiem przez 12 godzin, a wcześniej powinna być karmiona karmą wilgotną. Stół operacyjny powinien być przechylony 10 do 15 stopni (głowa w górę), co zmniejszy ucisk macicy na przeponę. Suka powinna być ułożona w pozycji lekko bocznej, co odciąży żyłę główną oraz naczynia nerkowe. By zmniejszyć wpływ rozszerzenia naczyń krwionośnych podczas dalszych faz znieczulenia, stosowana jest płynoterapia z użyciem roztworu Ringera 5-10 ml/kg/min.

2. Znieczulenie: indukcja oraz podtrzymanie do czasu wydobycia płodów

Wybór środków znieczulających użytych w fazie indukcji ma kluczowe znaczenie. Muszą one działać szybko i krótkotrwanie oraz podlegać szybkiemu metabolizowaniu w organizmie matki i płodów. Propofol oraz alfaksalon są środkami z wyboru podczas indukcji znieczulenia w czasie cesarskiego cięcia. Drugi wymieniony zmniejsza odruch polykania, ułatwiając „atraumatyczną” intubację, może być również podany domięśniowo u nie dających się dotknąć kotek.

Dawki wymagane do osiągnięcia zadowalającego poziomu znieczulenia to 3 mg/kg i 4 mg/kg odpowiednio dla alfaksalonu i propofolu. W podaniu dożylnym bardzo ważne jest podawanie środka znieczulającego powoli (powyżej 40 sekund) w celu utrzymania najniższej wymaganej do narkozy dawki oraz w ograniczeniu ryzyka bezdechu. Należy szybko wykonać intubację w celu ograniczenia ryzyka zachłyśnięcia treścią pokarmową. Jeśli u samicy zakładanie kateteru dożylnego powoduje stres lub jest niemożliwe do wykonania, wskazana jest indukcja wziewna przy pomocy maski (Izofluran/O₂). Według autora ta metoda jest bardzo skuteczna u nerwowych kotek. Należy jednak mieć na uwadze możliwe komplikacje w tej fazie, takie jak: zwężenie dróg oddechowych, zarzucanie treści pokarmowej, wymioty oraz skurcz krtani. Należy jak najszybciej założyć dożylne. Zazwyczaj rozszerzenie naczyń krwionośnych ułatwia umieszczenie kateteru w żyłę. Kiedy stan pełnej narkozy zostanie osiągnięty, po przeprowadzeniu intubacji, chirurg może zadbać o analgezję poprzez ostrzykanie okolicy linii białej lidokainą (1-2mg/kg). To działanie ma na celu zmniejszenie bólu oraz pooperacyjnego stanu zapalnego okolicy cięcia. Nie należy przekraczać dawki lidokainy 8 mg/kg/dzień. Przed wydobyciem płodów pełne znieczulenie powinno być utrzymywane przy użyciu najniższych możliwych dawek środków znieczulających.

W przypadku połączenia wziewnego O₂/izo-sewofluran, frakcja środka znieczulającego nie powinna przekraczać 2%. W przypadku braku wziewnych an-

stetyków, bolusy środków znieczulających powinny być utrzymane na najniższym możliwym poziomie. W tym kontekście alfaksalon ma przewagę nad propofolem: nie wykazuje efektu kumulacyjnego, w mniejszym stopniu oddziałuje na ciśnienie krwi i naczynia krwionośne.

3. Zniesienie bólu

Ból spowodowany intubacją, zabiegiem chirurgicznym (pooperacyjne skurcze macicy) jest istotnym czynnikiem odgrywającym rolę w przed i pooperacyjnej śmiertelności, zmniejszeniu produkcji mleka, możliwym odrzuceniu noworodków, a nawet kanibalizmie (głównie u kotów). Propofol, alfaksalon oraz izofluran nie mają właściwości analgetycznych. Indukcja znieczulenia przy pomocy alfaksalonu zmniejsza skurcz krtani, w konsekwencji ograniczając ból wywołany intubacją (który może prowadzić do hipertensji oraz wtórnej tachykardii). Niemniej jednak lidokaina w sprayu podana do krtani przed intubacją jest nadal zalecana. Ostrzykanie linii cięcia lidokainą zmniejsza ból oraz zapalenie tkanek. Takie działanie może ograniczyć potrzebę użycia środków znieczulających oraz zapewnić zwierzęciu komfort wybudzania, co jest bardzo ważne w procesie akceptacji miotu. Buprenorfina, częściowy agonista receptorów mi, jest najczęściej zalecanym opiatem do wywołania efektu analgezji w cesarskim cięciu. Jej działanie jest silniejsze i dłuższe niż działanie morfiny (>8 godzin), nie wykazuje sedacyjnych i pokarmowych efektów ubocznych tej drugiej. Buprenorfina działa po 30-45 min od podania. Zalecane jest jej podanie dożylne lub domięśniowe przed goleniem samicy.

Podanie może być powtarzane w zależności od stopnia dyskomfortu zaobserwowanego u samicy w ciągu 8-24 h po zabiegu, ale rzadko jest to konieczne. Pomimo tego, że środek ten przechodzi barierę łożyskową oraz w niskim stężeniu znajduje się w mleku, nie opisano negatywnego wpływu na noworodki w medycynie ludzkiej ani w weterynaryjnej (dane własne autora). Kobietom uzależnionym podaje się w czasie ciąży buprenorfinę (Subutex® [H]) bez negatywnego wpływu na późniejsze zdrowie dziecka. Niektórzy autorzy zalecają podanie NLPZ na końcu zabiegu operacyjnego (i być może w ciągu kilku kolejnych dni) w celu obniżenia poziomu bólu oraz zwiększenia produkcji mleka oraz jakości opieki nad miotem. NLPZ przechodzą do mleka w bardzo niskim stężeniu (<5%), więc ryzyko neurotoksycznego wpływu na organizm noworodka jest ograniczone.

4. Znieczulenie w pediatrii

Wrodzone anomalie oraz urazy (uszkodzenia skóry...) mogą być leczone w pierwszym tygodniu życia na drodze interwencji chirurgicznej. Znieczulenie sześcioletni jest łatwe i bezpieczne, jeśli są brane pod uwagę specyficzne potrzeby noworodków oraz pacjentów pediatrycznych.

4.1 Informacje dotyczące fizjologii

Pomiędzy 6. a 12. tygodniem życia wiele funkcji organizmu nie jest jeszcze w pełni wykształcona, co ma

ogromny wpływ na działanie środków znieczulających oraz wybudzanie się po zabiegu.

Układ sercowo-naczyniowy. W czasie narodzin autonomiczne unerwienie serca oraz unaczynienie nie są jeszcze kompletne. Zdolność odpowiedzi na stres krążeniowy jest więc ograniczona. Noworodki na hipoksję reagują bradykardią lub nie reagują wcale. Po czterech dniach szczenięta i kocięta mają już prawidłowo funkcjonujące receptory, dzięki czemu ich odpowiedź na niedotlenienie jest identyczna, jak odpowiedź organizmu dorosłego. Pojemność wyrzutowa serca jest zależna głównie od tętna i jest wyższa, w odniesieniu do masy ciała, niż u zwierzęcia dorosłego. Tkanka serca noworodka jest mniej kurczliwa, więc zdolność kompensacji przedsionkowej jest ograniczona. W wyniku tych czynników objętość wyrzutowa serca jest stała i zwiększenie obciążenia wstępnego oraz następczego jest źle tolerowane. Dorosły organizm może zwiększyć pojemność wyrzutową o 300%, a noworodek jedynie o 30%. Ciśnienie krwi u noworodków i pacjentów pediatrycznych jest niższe niż ciśnienie krwi organizmu dorosłego.

Serce młodego organizmu posiada dojrzałe unerwienie przywspółczulne, ale niedojrzałe współczulne. Wiele środków znieczulających pobudza układ przywspółczulny i może prowadzić do wystąpienia znacznej bradykardii (<150 uderzeń serca na minutę). Dodatkowo, szczenięta i kocięta mają niedojrzały odruch z baroreceptorów, są więc niezdolne do skutecznego wyrównywania hipotensji: są w mniejszym stopniu zdolne do wyrównania ciśnienia krwi nawet przy niewielkiej jej utracie w czasie operacji (5-10 ml/kg).

Układ oddechowy. Układ oddechowy bardzo młodych zwierząt jest mniej wydolny niż u osobników dorosłych, a ich zapotrzebowanie na tlen jest dwa do trzech razy większe. Zwierzęta poniżej 8. tygodnia życia są bardzo wrażliwe na hipoksję w wyniku bezdechu lub obstrukcji dróg oddechowych, co wynika z wysokiego zapotrzebowania na tlen, dużej objętości zamykającej oraz niskiej pojemności zalegającej. Zapewnienie wspomaganego oddychania poprzez wykonanie natychmiastowej wentylacji z przerywanym dodatnim ciśnieniem (IPPV) zmniejsza ryzyko wystąpienia hipowentylacji i hipoksemii. Kiedy oddychanie jest wspomagane poprzez IPPV, bardzo ważne jest unikanie zbyt wysokiego ciśnienia w drogach oddechowych (<15-20 cm H₂O), ponieważ może ono prowadzić do wystąpienia uszkodzenia pęcherzyków płucnych oraz odmy opłucnowej.

System wątrobowo-nerkowy. Enzymy wątrobowe oraz funkcja nerek są w pełni wykształcone pomiędzy 5 a 8 tygodniem życia (podczas odsadzenia). Anestetyki metabolizowane w wątrobie oraz eliminowane przez nerki charakteryzują się przedłużonym czasem działania. Wskaźnik albumin krwi oraz innych białek wiążących jest obniżony do 8. tygodnia życia - pacjenci pediatryczni są bardziej wrażliwi na substancje anestetyczne o powinowactwie białkowym. Mechanizmy regulujące poziom glukozy we krwi oraz glikogenu w wątrobie nie są dojrzałe - należy ostrożnie podchodzić do przedłużającej się głodówki.

Termoregulacja. Pacjenci pediatryczni są bardziej narażeni na hipotermię, ze względu na niedojrzały system termoregulacji, mniejszą zdolność drżenia oraz minimalną ilość podskórnej tkanki tłuszczowej. Środki anestetyczne powodują obniżenie metabolizmu oraz aktywności mięśni, co w dalszej kolejności może prowadzić do pogłębiania się hipotermii. Ten efekt może przedłużyć proces eliminacji leków z organizmu oraz wybudzanie się po operacji.

4.2. Inne aspekty związane ze znieczuleniem

Głodówka. W czasie trwania operacji oraz po niej musi być zachowana normoglikemia. Zwierzęta nie powinny być na czczo dłużej niż 2-3 godzin przed operacją, woda nie powinna być ograniczana aż do ostatniej godziny, za wyjątkiem zwierząt z zablokowanym pasażem jelitowym. Posiłek powinien zostać podany już godzinę po interwencji chirurgicznej.

Anestezja i analgeza. Podanie premedykacji może nie być konieczne lub pożądane przed 12. tygodniem życia. Substancje antycholinergiczne są zalecane ze względu na zmniejszenie bradykardii występującej w wyniku drażnienia nerwu błędnego (patrz powyżej). Mogą one nie być efektywne poniżej 14. dnia życia (niedojrzały autonomiczny układ nerwowy). Zalecana dawka atropiny to 0,04 mg/kg IM.

Indukcja znieczulenia zazwyczaj wywoływana jest przy użyciu maski (izofluran+O₂) przed 8. tygodniem życia lub kiedy waga ciała jest niższa niż 2kg. Jeśli możliwe jest założenie dojęcia dożylnego, preferowana jest indukcja znieczulenia przy użyciu propofolu/alfaksolonu (P/A). P/A są środkami bardzo krótko działającymi, wywołują jednak znaczną depresję oddechową i hipotensję: te środki należy podawać dożylnie bardzo powoli u zwierząt młodszych niż 8 tygodni (brak baroreceptorów). Bardzo ważna uwaga: P/A nie ma właściwości analgetycznych. Analgeza jest bardzo ważna podczas bolesnych zabiegów nawet u bardzo młodych zwierząt, podobnie jak w pediatrii ludzkiej. Butorfanol (0,2-0,4 mg/kg IV, IM, SC) oraz buprenorfina (0,01-0,02 mg/kg IV, IM, SC) są środkami z wyboru powodującymi minimalną depresję krążeniowo-oddechową. Preferowane jest utrzymanie znieczulenia wziewnego systemem półotwartym, zaleca się również jeżeli to możliwe intubację zamiast stosowania maski. Objętość oddechowa przed 12 tygodniem życia to 2,5-3 ml/kg, po 12 tygodniu życia - 5 ml/kg m.c. Ciśnienie w drogach oddechowych nie powinno przekraczać 15-20 cm H₂O. Płynoterapia (4-10 ml/kg) powinna być zapewniona w celu przeciwdziałania hipotensji i uzupełnienia nieznaczącej utraty krwi. Temperatura ciała musi być kontrolowana w czasie interwencji chirurgicznej oraz po jej zakończeniu. Nie należy umieszczać pojemników z gorącym płynem w bezpośrednim kontakcie ze skórą. W czasie rekonwalescencji najlepiej jest umieścić zwierzę w inkubatorze pediatrycznym (optymalna kontrola temperatury oraz wilgotności).

Źródło: XIII Kongres „Problemy w rozrodzie małych zwierząt: płodność, ciąża, noworodek”; Wrocław, 14-15.10.2017

Xavier Lévy, DVM, ECAR dipl.
CRECS - Canine Semen Bank - Center of Carnivores
Reproduction - Isle Jourdain, 32600 France
Email: vetreproduction@gmail.com

CHIRURGIA PEDIATRYCZNA - NAJWAŻNIEJSZE ZABIEGI U SZCZENIĄT I KOCIĄT

Pediatria psów i kotów zajmuje się okresem od narodzin do 8-12 tygodnia życia. Można w tym czasie wyróżnić dwa zasadnicze etapy: okres neonatalny (pierwsze 15 dni od urodzenia) i późniejszy. Zastosowanie procedur chirurgicznych może okazać się niezbędne w korekcie wrodzonych wad anatomicznych (rozszczep podniebienia, przepukliny itp.), terapii urazów i patologii (rany skóry, wypadnięcie odbytnicy, zwężenie napletka itp.) lub w ramach programu wczesnej sterylizacji. Trudnościom związanym z przeprowadzaniem zabiegów chirurgicznych na bardzo małych organizmach noworodków i koniecznością posiadania odpowiedniego do tego sprzętu, towarzyszy problem niedojrzałości funkcji regulatorowych i metabolicznych organizmów bardzo młodych. Protokół anestetyczny musi brać pod uwagę specyfikę fizjologii noworodka.

1. Ogólne zasady chirurgiczne

Stosowanie pediatrycznych instrumentów chirurgicznych ułatwia prawidłowe manipulowanie tkankami, ale nie jest konieczne w większości wypadków. Użycie optyki powiększającej pomaga w trakcie wykonywania zabiegu, szczególnie w korekcie rozszczepu podniebienia czy podczas zabiegów na jamie brzusznej. Gojenie tkanek u noworodków przebiega szybciej niż u osobników dorosłych. Poleca się stosowanie szwów szybko wchłanianych (Polyglactin 910, Poliglecaprone 25). Średnica nici powinna być tak mała, jak to tylko możliwe u zwierząt poniżej trzeciego miesiąca życia (4-0, 5-0).

Preferowane są igły odwrócone, z krawędzią tnącą na brzegu wypukłym lub zewnętrznym, które zmniejszają prawdopodobieństwo rozdarcia tkanek (skóra, powięź i chirurgia jamy ustnej). Zastosowanie znajdują również igły tnące. Blizny należy chronić przed innymi ssącymi młodymi (oraz nadmiernym wylizywaniem przez matkę): uwaga na ryzyko nadmiernego zaciśnięcia szwów.

Szwy mogą zostać usunięte po upływie 7 dni od operacji.

2. Podstawowe zabiegi: wskazania, przebieg, zagrożenia

2.1. Przepuklina pępkowa

Przepukliny pępkowe mają charakter wrodzony lub urazowy (wzmoczone napięcie pępowiny, urazy spowodowane przez matkę). Podłoże dziedziczne nie jest potwierdzone, ale nie można go wykluczyć. Większość przepuklin jest niewielka i nie wymaga natychmiastowej interwencji chirurgicznej; mogą zostać skorygowane podczas zabiegu sterylizacji. Bezwzględnie wymagają przypadki, w których wrota przepukliny są na tyle szerokie, że pozwalają na przemieszczanie się narządów jamy brzusznej; zwykle rokowanie jest dobre nawet w ciężkich przypadkach przepukliny. Przy przepuklinach wrodzonych (przede wszystkim gdy linia biała jest w trakcie wzrostu), bręgi przepukliny powinny zostać dobrze opracowane, co umożliwi prawidłowy wzrost tkanek. Podczas szycia należy unikać penetracji mięśni prostych brzucha oraz zachować odpowiednią odległość od linii przecięcia pochwki mięśnia (> 3 mm). Tkanka podskórna i skóra zamykane są w sposób rutynowy.

2.2. Rozszczep podniebienia

Wrodzona przetoka ustno-nosowa jest patologicznym połączeniem pomiędzy jamą ustną a jamą nosową, dotyczącym podniebienia miękkiego, podniebienia twardego, kości szczęki i/lub warg. Wrodzony defekt podniebienia jest wynikiem jego nieprawidłowego wzrostu w trakcie rozwoju płodowego: u psów za najbardziej krytyczny okres uważa się czas między 25. a 28. dniem ciąży. Wada jest dość częsta u niektórych ras psów (bulldog angielski, boston terier, bokser). U kotów występuje dużo rzadziej (częściej notowana u kotów syjamskich). Omówiony zostanie tu zabieg na podniebieniu twardym (technicznie bardziej skomplikowany). Interwencja chirurgiczna jest często odkładana do 8-12 tygodnia życia zwierzęcia, aby umożliwić wzrost i ułatwić dostęp do podniebienia. Im starsze zwierzę, tym tkanki są mniej kruche a szwy będą miały większą wytrzymałość. Zabieg przed upływem 16 tygodnia życia może zaburzyć wzrost i rozwój szczęki (zwężenie szczęki i nieprawidłowy zgryz). Dwie najczęściej stosowane techniki to metoda przesuwania błony śluzowej (ang. bipedicle sliding flaps, metoda Von Lagenbecka) oraz technika nasuwania „kanapkowa” (ang. overlapping „sandwich”) Ta druga jest preferowana ponieważ szwy nie są w niej prowadzone poprzez obszar ubytków podniebienia, co czyni je bardziej trwałe. Niejednokrotnie niezbędne są dodatkowe interwencje chirurgiczne, służące korekcie szwów pooperacyjnych. Należy naciąć jeden z brzegów przetoki, oddzielając błonę śluzową jamy ustnej i nosowej. Unieść błonę śluzową podniebienia na tym końcu na około 5 mm. Po drugiej stronie otworu, należy wykonać odwróconą zakładkę z błony śluzowej dostatecznie dużą, by mogła posłużyć do przykrycia defektu podniebienia. Cięcie należy rozpocząć dostatecznie blisko i równoległe do łuku zębowego, tworząc płat tkanki 2 do 4 mm większy niż ubytek. Następnie wykonuje się prostopadle nacięcie

na donosowym i doogonowym końcu linii cięcia rozciągającego się do szczeliny. Płat błony śluzowej podniebienia należy unieść, zwracając szczególną uwagę, by nie doszło do rozerwania krawędzi przetoki. Tkanki wokół tętnicy podniebiennej wymagają starannej preparacji, w celu uwolnienia jej od tkanki włóknistej. Następnie przekładamy powstały płat błony śluzowej nad ubytkiem. Jego krawędź umieszczamy pod zakładką powstałą po drugiej stronie przetoki. Powstała „łata” mocujemy szwami materacowymi poziomymi.

2.3. Wypadnięcie odbytnicy

Wypadnięcie odbytnicy jest częstym zjawiskiem w pediatrii zwierząt. Jego stopień jest różny: od wynicowania błony śluzowej (częściowe wypadnięcie) po wypadnięcie nawet kilku centymetrów odbytnicy. Wypadnięcie jelit również jest możliwe i musi być brane pod uwagę w diagnozie różnicowej. Całkowite wypadnięcie często jest rezultatem intensywnych skurczów, towarzyszących próbom defekacji, natomiast częściowe może być związane z biegunką. Zwykle zabieg chirurgiczny nie jest konieczny (nawet w przypadkach wystąpienia znacznego obrzęku) i stosowany jest tylko w wypadku całkowitego wypadnięcia odbytnicy z jednoczesnym silnym uszkodzeniem tkanek, które uniemożliwia repozycję przez odbyt (częściowa martwica). Przed podjęciem jakiegokolwiek interwencji, mogącej skutkować resekcją odcinka odbytnicy, należy poinformować właściciela o ryzyku wystąpienia nietrzymania kału. Zabieg amputacji odcinka odbytnicy może zostać powiązany z kolopeksją (przez celiotomię). Cztery szwy ustalające zakłada się na zewnętrzną warstwę odbytnicy na godzinach 12, 3, 6 i 9. Warstwa ta zostaje nacięta u podstawy wypadnięcia na około 180°, dystalnie od szwów ustalających, uwidaczniając warstwę wewnętrzną. Warstwa wewnętrzna jest następnie nacinana również na 180° i obie przecięte krawędzie są łączone prostym szwem przerywanym, monofilamentem wchłanialnym 4-0. Po zamknięciu tego etapu, pozostałości odbytnicy są wycinane, a tkanki podobnie zamykane. Pozostałe wypadnięte tkanki należy odprowadzić do kanału miednicy. Niektórzy autorzy zalecają założenie szwu odbytniczno-skrórnego (umożliwiającego pasaż miękkiego kału) na 4-5 dni. W przypadku nawrotu problemu może dojść do ciężkiego uszkodzenia odbytnicy. Z tego względu zaleca się równoczesny zabieg kolopeksji.

2.4. Atrzejza odbytu

Jest to rzadko występująca wada anatomiczna, która jednak zawsze musi być brana pod uwagę podczas badania noworodków. Niekiedy może być związana z atrzejzą odbytnicy. W większości przypadków problem stanowi zrost skóry nad samym odbytem, ale zdarzają się również przypadki jego całkowitego braku. Zabieg jest prosty i nie wymaga znieczulenia. Polega na włożeniu igły do odbytu i poszerzeniu otworu przy użyciu kleszczy. Tkanka ograniczająca może zostać ewentualnie wycięta. Część autorów opisuje metodę wykorzystującą kateter z balonikiem (kateter Foley'a) stosowany

wielokrotnie (raz dziennie) w celu zapobiegania ponownemu zwężeniu. W przypadku całkowitego braku odbytu, niektórzy chirurdzy wycinają obszar zwężenia. Głównym powikłaniem jest całkowite nietrzymanie kału wywołane wrodzonym brakiem zwieracza odbytu lub jego uszkodzeniem w trakcie zabiegu.

2.5. Zwężenie otworu napletkowego

Otwór napletka jest nieobecny lub bardzo wąski. Takie przypadki nie są opisywane w literaturze, ale zdarzają się u szceniąt i kociąt, które doznały urazów i doszło u nich do powstania tkanki bliznowatej w okolicy napletka. W takich wypadkach konieczna jest błyskawiczna interwencja chirurgiczna, w celu uniknięcia niewydolności nerek na tle niedrożności. Podczas zabiegu usuwana jest końcówka napletka. Do zamknięcia błony śluzowej i skóry wykorzystuje się szwy proste przerywane (Biosyn 4-0 lub 5-0). Najczęstszym powikłaniem jest wypadnięcie prącia i jego wysychanie. W takich przypadkach konieczna jest ponowna interwencja, mająca na celu wydłużenie napletka.

2.6. Spodziectwo

Spodziectwo (*hypospodiasis*) jest najczęstszą wadą rozwojową zewnętrznych narządów płciowych psów samców. Jest to rezultat nieprawidłowego zamknięcia fałdów moczowo-płciowych i niepełnego rozwoju prącia oraz cewki moczowej. Skutkuje to powstaniem zewnętrznego ujścia cewki moczowej na brzusznej powierzchni prącia, w dowolnym miejscu między łukiem kulszowym a prawidłową lokalizacją. Metoda chirurgiczna jest dobierana odpowiednio do stopnia zaburzenia. Rekonstrukcja napletka wskazana może być w niektórych przypadkach spodziectwa oraz przy hipoplazji napletka. Podczas rekonstrukcji istotne jest zachowanie ciągłości błony śluzowej napletka. Przy wadach niewielkiego stopnia skóra i błona śluzowa mogą zostać przesunięte i zamknięte dwoma warstwami szwów, przy ujściu napletka przesuniętym doczaszkowo. Czasami wymagana jest bardziej agresywna interwencja (szczegóły omawiane podczas wykładu).

2.7. Chirurgiczne zaopatrzenie oparzeń

Noworodki mają zdecydowanie cieńszą skórę i mniejszą warstwę izolacyjną od zwierząt dorosłych. W rezultacie tracą więcej ciepła oraz wody i procesy te przebiegają znacznie gwałtowniej. Ponadto, ze względu na nieproporcjonalnie cienką skórę, oparzenia, które mogą wydawać się powierzchowne, w rzeczywistości dotyczą wszystkich warstw skóry. Ze względu na tę specyfikę ocena stopnia poparzeń może być trudna. Martwa tkanka i pęknięte pęcherze powinny zostać odsłonięte. Należy wdrożyć miejscową antybiotykoterapię, aby zapobiec namnażaniu się bakterii. Stosuje się ją dwa razy dziennie razem z opatrunkiem z gazy. Miejscowo działające preparaty enzymatyczne takie jak Santyl (maść z kolagenazą) mogą być nakładane na poparzone powierzchnie, aby usunąć martwe tkanki bez uszkadzania zdrowych. Pozwala to na wczesną ocenę rany i skraca czas gojenia. **Sukces w leczeniu**

oparzeń wymaga przekształcenia rany otwartej w ranę zamkniętą w jak najkrótszym czasie. Koncepcja szybkiego usuwania strupów pooparzeniowych i zamykania ran zyskała szeroką akceptację w medycynie człowieka. Dowody wskazują, że takie działania obniżają zachorowalność i ograniczają śmiertelności pacjentów. Celem jest usunięcie rany w ciągu pierwszego tygodnia od powstania urazu. Przedzabiegowe podawanie antybiotyków nie jest wskazane, chyba że pacjent ma inne choroby ogólne lub doszło do wystąpienia posocznicy, choć można zastosować profilaktyczną dawkę cefalosporiny pierwszej generacji. Wycięcie strupów obejmuje warstwowe usuwanie cienkich pasm tkanek, aż do zaobserwowania krwawienia z wilgotnej, żywej głębokiej tkanki skórnej lub do pojawienia się tłuszczu podskórnego. Autoprzeszczep skóry jest oczywiście metodą z wyboru, gdy tylko jest taka możliwość. Płynoterapia oraz masaże są stosowane w celu zachowania miękkości i delikatności obszarów leczonych czy przeszczepionych,

2.8. Wczesna sterylizacja

Procedura chirurgiczna jest taka sama jak u osobników dorosłych. U kociąt preferuje się podwiązywanie naczyń i nasieniowodów: wiązanie nasieniowodów z tętnicą nasienną lub ich skręcanie jest niezalecane ze względu na delikatność tkanek w tym wieku. Wczesną sterylizację ułatwia łatwy dostęp do jamy brzusznej: jest ona niewielka i nie zawiera tłuszczu. Z punktu widzenia epidemiologii, u młodszych zwierząt obserwujemy znacznie niższe ryzyko związane z zabiegiem chirurgicznym: 6.5% drobnych komplikacji (lokalny stan zapalny i ból) przed 3. miesiącem życia w porównaniu do 10.8% po osiągnięciu przez pacjenta wieku 23 tygodni.

Piśmennictwo u autora.

Źródło: XIII Kongres „Problemy w rozrodzie małych zwierząt: płodność, ciąża, noworodek”; Wrocław, 14-15.10.2017

Andrea Münnich, Dipl. ECAR
www.tierarztpraxis-bernau.de, D-16321 Bernau near Berlin
Email: andrmuen@aol.com

PODSTAWY TERAPII W NEONATOLOGII

Okoloporodowa resuscytacja szczeniąt i kociąt

Hipoksja w czasie porodu oraz hipotermia poporodowa to częste komplikacje, na które są narażone szczeniątka i kocięta. Zaburzenia te idą w parze z uszkodzeniami w obrębie błony śluzowej jelita cienkiego o różnym nasileniu.

Kocięta, które były narażone na znaczną hipoksję i były poddane resuscytacji, odznaczają się wysokim odsetkiem śmiertelności w pierwszych 48 godzinach po porodzie.

Interwencja jest wskazana, jeśli noworodek nie oddycha lub matka nie wykazuje wystarczającego instynktu opiekuńczego. Głównym celem jest naśladowanie czynności i metod normalnie podejmowanych przez matkę: oczyszczenie nozdrzy, otwarcie pyska, przecięcie pępowiny oraz masaż pobudzający oddychanie. W przypadku obecności płynu w drogach oddechowych, może okazać się pomocny sprzęt pozwalający na jego odessanie. Kołysanie noworodka jest dozwolone. Dodatkowo, do odessania płynu z dróg oddechowych oraz stymulacji odruchu kichania, może być użyty cewnik koci połączony ze strzykawką. Resuscytacja z użyciem maski, metodą usta-usta lub przy pomocy cienkiej rurki intubacyjnej może być konieczna w przypadku, w którym noworodek nadal nie oddycha. Krótkotrwałe polanie karku zimną wodą pomaga w pobudzeniu oddychania. Dozwolone jest również wykorzystanie dwóch punktów akupunktury - są nimi lusterko nosa oraz koniuszek ogona. Ośrodek oddechowy może być pobudzany farmakologicznie poprzez podanie na język jednej kropli chlorowodorku doksapramu. W przypadku hipoksji należy unikać stosowania atropiny.

Wzbogacanie powietrza tlenem powinno być kontynuowane do czasu, aż noworodek nie zacznie oddychać normalnie. Błona śluzowa jamy ustnej jest dobrym wskaźnikiem poziomu tlenu - jeśli organizm noworodka jest dotleniony, błona śluzowa będzie różowa; jeśli nie - sina lub biała.

Leczenie noworodków

Po wykonaniu resuscytacji, szczeniątka i kocięta powinny zostać wytarte do sucha. Zdrowe szczenię i kocię ma temperaturę ciała 36-37°C w 24 godzinie po urodzeniu. Patologiczna hipotermia następuje szybko w okresie poporodowym, jeśli mokry noworodek przebywa w zimnym środowisku lub jest pozbawiony matczynej opieki. Hipotermia per se niekoniecznie jest śmiertelna, jednak może być niebezpieczna, gdyż przyczynia się do rozwoju innych zaburzeń. Wraz ze spadkiem temperatury ciała, spada również tętno (200-250 przy 35,6°C, 40-50 przy 21,1°C). Co więcej, zbyt niska temperatura ciała u noworodka (poniżej 35°C) prowadzi do zaburzenia odruchu ssania, odwodnienia, obniżonej motoryki przewodu pokarmowego prowadzącej do jej ustania, a w następstwie niedrożności jelit oraz zwiększonej podatności na zakażenia bakteryjne.

Hipotermia może podnosić ryzyko infekcji czynnikami patogennymi, takimi jak np. bakterie oportunistyczne, które po kolonizacji jelit noworodka wydzielają

toksyny lub endotoksyny, mogące spowodować śmierć. W umiarkowanej hipotermii, powodującej osłabienie odruchów i zwolnienie akcji serca, noworodek będzie podejmował próby ssania, ale pobrane mleko nie będzie trawione. Do wykrywania hipotermii zaleca się używanie specjalnego termometru z niskim dolnym zakresem odczytu (początek od 30°C) i giętką końcówką, który stosowany jest w pediatrii ludzkiej.

Proces ogrzewania noworodka powinien być przeprowadzany powoli, ze względu na duże zapotrzebowanie energetyczne podczas tego procesu. Ciepły roztwór wieloelektrolitowy, podany doszpikowo, dożylnie lub podskórnym w ilości odpowiedniej do masy ciała wraz z kilkoma kroplami glukozy 20% podanej na błonę śluzową jamy ustnej, pomaga zaspokoić wymagania energetyczne i nawodnić noworodka. Z doświadczenia wynika, że podanie antybiotyku (lekiem z wyboru jest amoksylicyna z kwasem klawulanowym w iniekcji, nie per os) jest kluczowe w powstrzymaniu rozwoju infekcji bakteryjnej. Nielezione noworodki bardzo często umierają w wyniku zakażeń *E. coli*. Jeśli wychłodzony noworodek zostanie nakarmiony „na siłę”, mogą wystąpić u niego wymioty i zachłystowe zapalenie płuc. Noworodka należy karmić sondą tylko wtedy, gdy temperatura jego ciała osiąga ponad 36°C. W przypadku odchowiwania noworodków oddzielonych od suki muszą zostać spełnione następujące warunki termiczne: temperatura otoczenia powinna wynosić co najmniej w pierwszym tygodniu 30-32°C, w drugim tygodniu: 24-26°C. Źródło ciepła powinno umożliwiać szczeniętom bezpieczne przytulenie się do niego, mogą być to np. matrace z gorącą wodą lub elektryczne maty termiczne przykryte kocem. Szczenięta i kocięta muszą mieć możliwość wybrania strefy termicznej, która będzie dla nich odpowiednia. Osierocony miot zawsze powinien mieć zapewnione źródło ciepła w miejscu, w którym przebywa. Temperatura powinna być stopniowo obniżana od urodzenia do ukończenia pierwszego miesiąca życia.

Hipertermia

W przeciwieństwie do dorosłych, ekspozycja noworodka na zbyt wysoką temperaturę zewnętrzną w ciągu pierwszych 48 godz. życia powoduje u niego zredukowanie odruchów oddechowych wywołanych nadmiarem dwutlenku węgla. Ta informacja sugeruje, że przegrzanie może predysponować noworodki do zaburzeń oddychania. Przewlekłe narażenie na zbyt wysokie temperatury zazwyczaj prowadzi u wszystkich noworodków w miocie do zaparc w wyniku odwodnienia.

Przykładem może być transport noworodków samochodem w szczelnie przykrytym kocem pudełku, zawierającym butelki z ciepłą wodą lub koce elektryczne generujące zbyt wysoką temperaturę na całej powierzchni.

Wyrównanie hipoglikemii oraz odwodnienia

Metabolizm cukrów w noworodkach jest dużo mniej efektywny niż u zwierząt dorosłych, mimo że mają

na nią dużo większe zapotrzebowanie. W codziennej praktyce podskórne podanie leków lub płynów może być dobrym rozwiązaniem dla podania małych objętości izotonicznych płynów i noworodków prawidłowo nawodnionych. Różnicowanie wchłaniania płynów w podaniu podskórnym jest związane z wiekiem (tkanka podskórna z mniejszą ilością tłuszczu a większą wody) i może dawać lepsze wchłanianie płynów z podania podskórnego u noworodków niż u starszych psów. Obniżona temperatura środowiska zewnętrznego i hipotermia u noworodka będą ograniczały ich wchłanianie. Najlepsze jest oczywiście podanie dożylnie, ale ze względu na wielkość dostępnych naczyń żylnych, w cięższych przypadkach najczęściej zaleca się podawanie dootrzewnowe, tą drogą można podawać płyny, składniki krwi (przy izoerytrolizie kociąt) oraz większość leków.

Zapotrzebowanie na płyny u noworodka w ciągu dwóch pierwszych tygodni życia to 180 mg/kg/24 h.

Jeżeli założenie dojęcia dożylnego nie jest możliwe, w przypadkach szczególnych infuzję można wykonać do jamy szpikowej dużych kości (wlew doszpikowy). Igła 1,2 musi być umieszczona aseptycznie w kanale szpikowym. Czynnikiem ograniczającymi są wielkość przestrzeni szpikowych u bardzo małych noworodków oraz doświadczenie osoby wykonującej tę procedurę. Dodatkowo istnieje pewne ryzyko uszkodzenia nerwu kulszowego, kości lub chrząstki, podania płynów poza jamę szpikową, a także wystąpienia osteomyelitis.

Roztwór glukozy 10% lub 20% jest bardzo szybko wchłaniany przez błonę śluzową jamy ustnej. Należy pamiętać, że glukoza podana na błonę śluzową jamy ustnej może szybko doprowadzić do wzrostu poziomu glukozy w surowicy krwi powyżej zalecanej normy. Poziom glukozy we krwi powinien być mierzony do godziny po podaniu bolusu lub w regularnych odstępach czasu przy podawaniu ciągłym, ze względu na niedojrzałe mechanizmy jej regulacji, co wiąże się z ryzykiem wystąpienia hiperglikemii skutkującej nadmierną diurezą osmotyczną i utratą elektrolitów. Poziom glukozy powinien być również mierzony w przypadku niedostatecznej odpowiedzi na zastosowane leczenie.

Żywienie sondą i butelką

Dokarmianie szczeniąt i kociąt należy rozpocząć, jeżeli doszło do utraty więcej niż 10% masy urodzeniowej w ciągu pierwszych 24 godzin życia lub jeżeli ich masa urodzeniowa jest niska (ponad 25% poniżej średniej dla rasy). Szczególną uwagę należy zwrócić na problem przekarmienia, który prawdopodobnie jest najczęstszą przyczyną biegunek niezakaźnych u osieroconych noworodków w przeciągu pierwszych trzech tygodni. Z tego powodu ilość mleka zastępczego powinna być dokładnie wyliczona - w przeciągu pierwszego tygodnia zazwyczaj jest to 20% aktualnej masy ciała, podane w ciągu 24 godzin w dawkach podzielonych na 8-10 posiłków dziennie. Obserwowanie kału może mieć znaczenie diagnostyczne. Jego kolor zmienia się od zielonkawego (wydzielanie żółci) do białego, sugeruje to brak enzymów trawiennych. Objętość żołądka jest

zbliżona do 50 ml/kg (Macintire 1999). W przypadku biegunki u noworodków, mleko zastępcze powinno być zmieszane w stosunku 1:2 ze zbilansowanym roztworem elektrolitowym lub solą fizjologiczną. Noworodki mogą być karmione butelką (odruch ssania i połykania!) lub sondą (w przypadku braku tych odruchów). Należy unikać karmienia strzykawką (podawanie mleka zastępczego kroplami), ze względu na brak odruchu wykrztusznego poniżej 10 dnia po urodzeniu (Macintire 1999). Sondy dożołądkowe muszą być miękkie i giętkie, a ich średnica nie powinna przekraczać 3 mm (np. sondy dla noworodków ludzkich albo miękkie, gumowe cewniki dla psów). Odpowiednia długość sondy powinna być wcześniej określona (od nosa do ostatniego żebra) i oznaczona. Sonda powinna być przyłączona do strzykawki wypełnionej mlekiem, a powietrze powinno zostać usunięte z sondy, aby nie wprowadzać go do żołądka. Sonda powinna przejść przez przełyk aż do żołądka, wówczas ciepłe mleko może być powoli wstrzyknięte do żołądka. Przy wyciąganiu sondy należy ją ścisnąć między palcami lub zagiąć, aby uniknąć dostania się mleka do krtani i dróg oddechowych.

Gdy przywrócone zostaną odruchy ssania i połykania, możliwe jest karmienie osieroconych noworodków butelką.

Siara i mleko zastępcze

Siara jest wydzielana tylko w przeciągu pierwszego dnia po urodzeniu miotu, szczyt stężenia przeciwciał osiągnąć jest ok. 8 godz. po porodzie. Wchłanianie przeciwciał w jelicie noworodka jest możliwe również tylko przez pierwszy dzień życia. Ostatnie badania wskazują, że u szczeniąt ta możliwość jest ograniczona do pierwszych 12 godzin po porodzie. Dla przeżycia kociąt jest to również moment o kluczowym znaczeniu, w czasie którego są zaspokajane potrzeby energetyczne i immunologiczne organizmu noworodka.

Do suplementacji lub pełnego karmienia zastępczego najlepiej używać preparatów komercyjnych, a nie przygotowywanych w domu. Większość produktów komercyjnych jest przygotowanych na bazie mleka krowiego, które zostało zmodyfikowane tak, by było zbliżone jakością do mleka karmiącej suki lub kotki. Przygotowane w ten sposób mleko zastępcze wyraźnie różni się od mleka krowiego czy koziego, zwykle mają większą zawartość energii oraz mniejszą zawartość laktozy.

Syndrom mleka toksycznego

Syndrom mleka toksycznego u szczeniąt od urodzenia do 3 tygodnia życia może wywołać intensywne biegunki, które są zazwyczaj obserwowane pomiędzy 3 a 14 dniem życia. Subkliniczne poporodowe schorzenia macicy u suki mogą powodować wchłanianie się toksyn do krwioobiegu matki, które będą potem wydzielane z mlekiem. Dotknięte tym problemem szczenięta wykazują biegunkę i kolkę

ze wzdęciem, często z obrzękiem odbytu. Objawy kliniczne najczęściej pojawiają się u największego szczenięcia, które wypilo najwięcej mleka, a dopiero później pojawiają się u pozostałych szczeniąt. Postępowanie diagnostyczne jest jednocześnie postępowaniem terapeutycznym: odstawienie miotu prowadzi do wycofania się objawów. Przez następnych 12 godzin szczeniętom powinien być podawany jedynie ciepły płyn fizjologiczny. Po polepszeniu ich stanu, można podać mleko zastępcze. Karmienie zastępcze powinno być kontynuowane przez kilka następnych dni, do czasu, aż suka nie zostanie zbadana i wyleczona.

Biegunki niezakaźne u szczeniąt i kociąt

U szczeniąt może wystąpić biegunka po podaniu nieodpowiedniej mieszanki mleka zastępczego (np. przygotowanego w domu lub przeznaczonego dla dzieci) lub po przekarmieniu. Obie te przyczyny prowadzą do przekroczenia zdolności trawiennych dostępnych enzymów pokarmowych. W kolejnym etapie dochodzi do zakwaszenia jelita, zwiększonej produkcji żółci, a w konsekwencji całkowitej utraty enzymów trawiennych. Niestrawione mleko stanowi pożywkę dla bakterii. Z tego powodu, wtórne infekcje bakteryjne często są następstwem biegunki na tle niezakaźnym. Zaleca się leczenie objawowe: dwa posiłki z roztworów elektrolitowych podanych doustnie, potem prawidłowo wylczona ilość mleka zastępczego.

Choroby zakaźne

U noworodków wyróżnić można miejscowe infekcje bakteryjne (dotyczące skóry, jelit, płuc, oczu itp.) oraz posocznice, które często kończą się nagłą śmiercią.

Leczenie chorób zakaźnych musi być oparte o dane dotyczące wchłaniania, dystrybucji, metabolizmu oraz wydzielania leków u pacjentów pediatrycznych (Tabela 1, podane dawki mogą wymagać modyfikacji w przypadku kociąt). Dodatkowo leczenie powinno zawierać płynoterapię, podaż składników energetycznych oraz karmienie zastępcze w przypadku utraty odruchu połykania lub ssania.

Infekcje wirusowe

Fizjologicznie przeciwciała matczyne nabyte pasywnie przez szczenięta i kocięta chronią je przed powszechnie występującymi wirusami. Jeśli matka nie miała tej ochrony, także noworodek może zachorować

Tabela 1: Leki (wybrane) dla szczeniąt (opracowane za Macintire 2001)

Amikacyna	10 mg/kg tid im, sc
Ampicylina	20 mg/kg tid im,sc,(io, iv)
Amoksycylina / kwas klawulonowy	20-30 mg/kg sc, sid
Cefaleksyna	20 mg/kg sc sid
Ceftiofur	2-4 mg/kg sc bid
Enrofloksacyna	5 mg/kg sc, im, iv, io bid
Gentamycyna	2,2 mg/kg im, sc tid
Imipenem	5 mg/kg im, iv, io tid

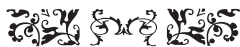
na poważne choroby wirusowe jak parwowirus, nosówka lub zapalenia dróg oddechowych. Nawet jeżeli suka była odpowiednio szczepiona, może wystąpić sytuacja niedostatecznego przekazania odporności potomstwu. Szczepienie ciężarnej suki szczepionką podjednostkową może uchronić noworodki przed zachorowaniem, jeśli w odpowiednim czasie otrzymają one przeciwciała siarowe. Zakażenia spowodowane przez herpesvirus (CHV) są uważane za częstszą przyczynę śmierci noworodków niż inne wirusy. W przypadku infekcji następującej krótko po porodzie, szczenięta zazwyczaj umierają przed osiągnięciem 3 tygodnia życia. Dostępna jest szczepionka, która chroni noworodki (podanie matce dwukrotnie w czasie ciąży). U kotów szczepienie w czasie ciąży nie jest rekomendowane, ze względu na rodzaj dostępnych szczepionek (wirus żywy, zmodyfikowany).

Infekcje pasożytnicze (wybrane)

Pierwsze objawy glistnicy u szczeniąt mogą pojawić się w wieku 10-15 dni, natomiast u kociąt po 21 dniu życia (brak zakażeń wewnątrzmacicznych). Mogą być one leczone w tym wieku w odstępach tygodniowych. U młodych kociąt, a czasem też u młodych szczeniąt, zdarzają się zakażenia *Trithomonas fetus*, które zazwyczaj nie są diagnozowane. U szczeniąt i u kociąt pojawiają się typowe nawracające, wodniste biegunki. W świeżej próbce kału pod mikroskopem widoczne są różne formy rozwojowe pasożyta. Leczeniem z wyboru jest terapia ronidazolem. Można również użyć metronidazolu, jednakże oba te środki mają wiele skutków ubocznych u młodych szczeniąt i kociąt. Niektóre gatunki pierwotniaków (*Giardia*, *Coccidia*) mogą powodować kliniczne schorzenia u starszych zwierząt w okresie okołoodsadzeniowym.

Piśmiennictwo u autora.

Źródło: XIII Kongres „Problemy w rozrodzie małych zwierząt: płodność, ciąża, noworodek”; Wrocław, 14-15.10.2017

Andrea Münnich, Dipl. ECAR
www.tierarztpraxis-bernau.de, D-16321 Bernau near Berlin
Email: andrnuen@aol.com

NIEPŁODNOŚĆ ORAZ ZABURZENIA I UTRATA CIĄŻY U KOTEK

Niepłodność i zaburzenia ciąży u kotek mogą być spowodowane wieloma czynnikami, takimi jak: wady anatomiczne (hermafrodytyzm), kliniczne lub podkliniczne zakażenia układu rozrodczego lub zaburzenia hormonalne. Najczęstszymi są strukturalne i/lub funkcjonalne nieprawidłowości jajników, macicy i jajowodów. Utrata ciąży może być spowodowana podobnymi czynnikami.

I. Zaburzenia funkcjonalne

Przedłużone anoestrus

Brak oznak rui w wieku ok. jednego roku (anoestrus pierwotny) powinno być powodem do niepokoju u kotów wszystkich ras, choć początek dojrzałości płciowej u niektórych ras długowłosych następuje późno - nawet w wieku 20 miesięcy. Początek dojrzewania zależy od osiągnięcia krytycznej masy ciała (2/3 wagi kota dorosłego). Jeśli ta waga jest osiągnięta w okresie skracającego się dnia świetlnego, początek dojrzałości opóźni się. Tak więc częstym powodem braku cyklu u młodych kotek jest niewystarczająca stymulacja świetlna. Nieprawidłowości rozrodcze (płci chromosomalnej, gonadalnej, fenotypowej), aplazja janików (rzadka), złe żywienie, choroby ogólne lub podawanie progesteronów są rzadziej spotykanymi przyczynami przedłużającego się anoestrus u kotek. Wśród przyczyn anoestrus nie można pomijać imbreedu, choć jest to słabo udokumentowane.

Wtórny anoestrus u dojrzałych płciowo kotek nie jest zjawiskiem niezwykłym. Powodem jest występowanie laktacji oraz sezonowości rozrodu (fizjologia) lub może być to spowodowane stresem socjalnym, niewłaściwą długością dnia świetlnego i/lub stymulacją feromonową, ciążą rzekomą lub chorobą ogólną. Anoestrus laktacyjny jest spowodowany zahamowaniem syntezy GnRH przez podwzgórze. Długość jest zmienna: w rzadkich przypadkach 7-10 dni po porodzie, ale w większości przypadków trwa do 2-4 tygodni po odsadzeniu. Odnotowano pojedyncze przypadki anoestrus trwającego ponad 100 dni po odsadzeniu.

Indukcja rui jest wskazana, gdy brak jest choroby lub widocznych wad anatomicznych (początkowa dawka eCG 100 j.m., potem codzienne podawanie 50 j.m. lub 25 j.m., w zależności od pory roku). GnRH lub hCG mogą być użyte do wywołania owulacji, podczas pełnoobjawowej rui. Dodatkowo w wywołaniu rui u kotki w anoestrus może pomóc przestrzeganie reżimu świetlnego. Także obecność innej kotki w rui może pomóc w indukcji objawów rujowych.

Cicha ruja

Stres socjalny spowodowany nadmiernym zagęszczeniem lub niską pozycją w hierarchii może doprowadzić do braku oznak rui u dorosłych samic. Niska intensywność objawów rujowych jest obserwowana u niektórych ras, takich jak koty perskie. Ciąża rzekoma po owulacji lub pustym kryciu (35-45 dni) powinna być wykluczona. Ponieważ owulacja u kotek może być

spontaniczna (nawet do 30%), kombinacja cichej rui i spontanicznej owulacji może prowadzić do podejrzenia problemów z anoestrus.

Anafrodyzja

Takie kotki nie akceptują kocura. Przyczyny nie są znane, ale czasem zmiana kocura lub środowiska rozwiązuje sytuację.

Nimfomania

Ten stan charakteryzuje się nadmiernie wyrażonymi zachowaniami płciowymi. Jest prawdopodobnie spowodowany bardzo wysokim poziomem estrogenów w pęcherzykach jajnikowych, które nie zowulowały lub w torbielach jajnikowych. Leczenie polega na podawaniu progestagenów - octanu medroksyprogesteronu (MAP) lub octanu chlormadinonu (CAP), lub chirurgicznej kastracji.

II. Choroby narządowe

Schorzenia macicy

Wśród chorób macicy najczęściej odnotowuje się zwyrodnienie torbielowate, czasem występujące łącznie z torbielami jajnika. Kotki z zapaleniem błony śluzowej macicy mogą nie wykazywać objawów, za wyjątkiem niepowodzeń krycia, lub mogą mieć objawy ogólne, gorączkę i wypływ z pochwy. Endometritis, powodowane najczęściej przez *E. coli*, paciorkowce lub gronkowce, może powodować przedimplantacyjną utratę zarodków, resorpcje, poronienia lub rodzenie martwych kociąt.

Zapaleniu pochwy może towarzyszyć intensywne wylizywanie okolicy sromu. Antybiotyki powinny być podawane miejscowo i ogólnie zgodnie z antybiogramem.

III. Inne przyczyny niepłodności

Zaburzenia różnicowania płci

Zaburzenia płci chormosomowej, gonadalnej (obojniactwo prawdziwe) oraz obojniactwo rzekome czasem występuje u kotów i zalicza się do przyczyn niepłodności.

Zarządzanie rozrodem, zaburzenia owulacji

Fizjologicznie wyrzut LH indukowany kopulacją jest wprost proporcjonalny do liczby kryć. Jedno krycie prowadzi do owulacji u 50% kotek, dopuszczenie do krycia czterokrotnie gwarantuje wystąpienie owulacji. Krycie zbyt wczesne, np. pierwszego dnia rui, może nie spowodować owulacji. Odwrotnie, krycie zbyt późne (>5 dnia) także może nie indukować owulacji (atrezja pęcherzyków). Ponadto niezdolność kocura do pełnego wprowadzenia prącia również może być przyczyną niepowodzenia.

Ocena niepłodności kotki - podejście diagnostyczne

Na samym początku u wszystkich kotek w hodowli powinien zostać zebrany pełen wywiad, przeprowadzone badanie kliniczne i badania przesiewowe (serologia, morfologia krwi, profil biochemiczny, badanie moczu...). Wywiad powinien zawierać następujące informacje: data rozpoczęcia rui, odstępy pomiędzy rujami, data i liczba kopulacji, wiek kocura, czy samiec spłodził potomstwo, potwierdzenie owulacji (stężenie progesteronu w surowicy 2-6 tygodni po kryciu > 1,5 ng/ml), data porodu, liczba i płeć kociąt. Reakcja kotki na krycie (powinna być obserwowana!) powinna obejmować wokalizację, atakowanie kocura, wylizywanie sromu, przetaczanie się z boku na bok (Johnston i wsp. 2001).

IV. Poronienie i resorpcja

Utrata ciąży występująca po zapłodnieniu i implantacji jest częsta u kotek. Może być związana z resorpcją zarodków w pierwszej połowie i/lub poronieniem płodów w drugiej połowie ciąży. Wczesna utrata ciąży może pozostać niezauważona. W późniejszej ciąży może być obserwowany wypływ lub wydalenie płodów, które czasem są przez kotki zjadane.

Utrata ciąży może mieć kilka przyczyn. Przyczyny niezakaźne u kotek to najczęściej niedobory żywieniowe, zaburzenia chromosomalne płodów lub przyczyny hormonalne.

Tab 1: Zakaźne przyczyny utraty ciąży u kotek

Wirus panleukopenii	Pierwszy trymestr: resorpcje, później: ronienia, mumifikacje
Wirus białaczki	Podczas wirerii: resorpcje, ronienia
Wirus niedoboru odporności kotów (FIV)	Zakażenie naturalne: ronienia. Zakażenia eksperymentalne: ronienia, zahamowanie rozwoju, niska masa urodzeniowa, niedorozwój grasicy u kociąt
Wirus zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy (FHV)	Zakażenia eksperymentalne: ronienia, martwe płody
Wirus kataru kociego (FCV)	Zakażenie domaciczne powoduje śmierć wszystkich płodów
<i>Toxoplasma gondii</i>	Mumifikacje płodów, ronienia, przedwczesne porody, zespół słabego kocięcia
<i>Chlamydomphila felis</i>	Nie ma dowodów na związek z utratą ciąży
<i>Salmonella sp.</i>	<i>S. typhimurium</i> ; rodzenie martwych kociąt po spożyciu surowego kurczaka
<i>Streptococcus sp.</i>	Aborcje - sporadycznie
<i>Campylobacter jejuni</i>	Sporadycznie
<i>E. coli</i>	Sporadycznie (ronienia, rodzenie martwych kociąt, śmierć noworodków)

Przyczyny hormonalne

Ronienia nawykowe, zwłaszcza jeżeli występują zawsze na tym samym etapie ciąży, są zwykle związane z nieprawidłowym funkcjonowaniem ciała żółtego (hypoluteoidizm). Ozaczanie poziomu progesteronu jest w takich sytuacjach wskazane, a w leczeniu zaleca się suplementację progesteronu w czasie trwania ciąży do tygodnia przed planowanym porodem.

Przyczyny zakaźne

Wśród przyczyn zakaźnych wymienia się zarówno wirusy, bakterie jak i pierwotniaki.

Piśmiennictwo u autora.

Źródło: XIII Kongres „Problemy w rozrodzie małych zwierząt: płodność, ciąża, noworodek”; Wrocław, 14-15.10.2017

Ragnvi Hagman

Department of Clinical Sciences, Swedish University of Agricultural Sciences, Box 7054, 750 07 Uppsala, Sweden
Email: Ragnvi.Hagman@slu.se

DIAGNOSTYKA I TERAPIA ROPOMACICZA: NOWE DANE/DOŚWIADCZENIA SKANDYNAWSKIE

Wstęp

Ropomacicze, definiowane jako przewlekłe, ropne zapalenie błony śluzowej macicy występujące po okresie rui, z lub bez objawów ogólnoustrojowych, jest powszechnie znane w krajach, w których rutynowe sterylizacje nie są wykonywane (Dow 1959). Schorzenie dotyczy głównie suki w średnim lub starszym wieku, w okresie bezpośrednio po rui lub do dwóch miesięcy po jej zakończeniu, tj. w diestrus. Średnio u 20% wszystkich suk ropomacicze diagnozowane jest w wieku 10 lat, ale ryzyko zależne jest w dużej mierze od rasy (Jitpean *et al.*, 2012). U niektórych ras o wysokim ryzyku ropomacicze rozpoznawane jest u ponad 50% suk przed 10 rokiem życia, podczas gdy u ras o niskim ryzyku odsetek zachorowań może sięgać zaledwie 10% (Jitpean *et al.*, 2012). W Szwecji 20% wszystkich psów jest sterylizowanych, a każdego

roku około 150-200 suk jest leczonych z powodu ropomacicza w Uniwersyteckim Szpitalu dla Zwierząt Szwedzkiego Uniwersytetu Nauk Rolniczych.

Ropomacicze spowodowane jest przez kombinację czynników hormonalnych, działających bezpośrednio na macicę poprzez supresję odpowiedzi immunologicznej oraz bakterii oportunistycznych powodujących zakażenie i jednocześnie stan zapalny. Pomimo wielu lat badań patogenezę tego schorzenia nie jest nadal do końca poznana. Klasyczne objawy kliniczne to osowiałość, spadek apetytu, wzmożone pragnienie i oddawanie moczu oraz obecność wypływu z pochwy - cuchnącego ropnego lub krwistego. Do rzadszych objawów należą: gorączka, zaburzenia żołądkowo-jelitowe takie jak wymioty, biegunka, ból brzucha i powiększony obrys powłok brzusznych (Jitpean *et al.*, 2014). Postęp choroby jest zróżnicowany, początkowo łagodne objawy stopniowo narastają po każdym kolejnym cyklu płciowym. Zakażenie bakteryjne macicy i krążące we krwi endotoksyny bakteryjne mogą prowadzić do nagłego stanu zagrożenia życia w wyniku zespołu ogólnoustrojowej odpowiedzi zapalnej, niewydolności wielonarządowej i wstrząsu. Rozpoznanie jest łatwe u pacjentów z typowymi objawami klinicznymi, ale może być wyzwaniem w przypadku braku wypływu lub gdy pojawia się tylko jeden lub kilka z objawów. Czasami jedynym objawem może być kulawizna, która może być kojarzona z wieloma jednostkami chorobowymi. W przypadku ropomacicza macica jest powiększona w wyniku zapalenia, pogrubienia błony śluzowej oraz nagromadzenia się ropy w macicy. Z tego powodu techniki obrazowania są niezwykle cennym narzędziem w procesie diagnostycznym. Jednakże w początkowych stadiach choroby, kiedy macica jest normalnych rozmiarów, badanie rtg może nie być przydatne do postawienia rozpoznania.

Zalecaną metodą jest badanie macicy i jajników przy pomocy USG, metoda ta pozwala wykryć już niewielkie ilości płynu w macicy, torbiele/zwyrodnienie torbielowate endometrium i nieprawidłowości jajników, które, jeśli są obecne, będą miały wpływ na ew. decyzję o podjęciu leczenia farmakologicznego. W wynikach badań laboratoryjnych stwierdza się zwykle zaburzenia równowagi kwasowo-zasadowej, stężeń elektrolitów, parametrów krzepnięcia i dysfunkcję narządów mięszowych (np. zaburzenia funkcji nerek czy wątroby lub integralności mięśnia sercowego). Leukocytoza z neutrofilia i przesunięciem w lewo, monocytoza i anemia na tle toksycznym są również obserwowane w klasycznym przebiegu.

W ostatnich latach opublikowano badania nad czynnikami ryzyka, rozwojem choroby, postępowaniem diagnostycznym, metodami przewidywania przebiegu oraz możliwościami leczenia. W niniejszym opracowaniu zebrano wybrane nowe dane w oparciu na doświadczenia skandynawskie.

Czynniki ryzyka i rozwój choroby

Rasa w dużej mierze wpływa na ryzyko rozwoju ropomacicza (Jitpean *et al.*, 2012). Inne znane czyn-

niki zwiększające ryzyko to egzogenne podawanie hormonów (progestagenów i estrogenów) oraz endogenne zaburzenia równowagi hormonalnej lub zbyt silna odpowiedź na prawidłowe stężenia hormonów w krwioobieg. Hormony pełnią ważną rolę w patogenezie, co zostało poparte ostatnimi badaniami, w których wykazano że terapia hormonalna (progestageny) zmniejszała aktywność genów w tkankach macicy podczas przebiegu ropomacicza, tj. aktywacja ta różniła się w zależności od tego, czy suka otrzymywała hormony przed rozwinięciem się ropomacicza czy nie (Voorwald et al., 2015). Obecność torbielowatego rozrostu błony śluzowej macicy (CEH) oraz mukometra/hydrometra są uważane za czynniki zwiększające ryzyko powstania ropomacicza, co jednak nie zostało jeszcze naukowo dowiedzione. Rozrost endometrium prowadzi do zmniejszonego przepływu krwi przez macicę i gorszej ewakuacji jej zawartości po kryciu. Ostatnio dowiedziono, że, podobnie jak przy ropomaciczu, ryzyko rozwinięcia CEH różni się w zależności od rasy i wzrasta wraz z wiekiem (Moxon et al., 2016). Chociaż ropomacicze jest chorobą wieloczynnikową, jest wysoce prawdopodobne, że mogą istnieć pewne cechy genetyczne, które chronią lub predysponują do tej choroby niektóre rasy psów. Jest więc możliwe zmniejszenie ryzyka u ras najbardziej narażonych poprzez zachęcanie do rozmnażania w programach hodowlanych bardziej odpornych osobników, pozwalając na utrwalenie korzystnych różnic genetycznych i odpowiadających im markerów.

Ciąża w pewien sposób obniża ryzyko wystąpienia ropomacicza, przynajmniej u niektórych ras, wskazując na istnienie pewnych czynników ochronnych, których występowanie jest również zależne od rasy. Jednakże ciąża nie chroni całkowicie i CEH jest częstym schorzeniem suk rozrodowych pomimo ochronnego efektu regularnych ciąż, dlatego odradza się rozmnażanie suk tylko po to, aby uniknąć schorzeń macicy (Moxon et al., 2016).

W macicy suk z ropomaciczem najczęściej znajdowane są bakterie Gram-ujemne, głównie *Escherichia coli* (*E. coli*), która jest izolowana w blisko 70% przypadkach. Szczepy będące przyczyną choroby pochodzą z własnej flory bakteryjnej danego osobnika i nie są transmitowane pomiędzy poszczególnymi zwierzętami. Dowiedziano ostatnio, że szczepy *E. coli* w ropomaciczu u psów różnią się od szczepów izolowanych w przypadku ropomacicza u krów - co może wyjaśniać dlaczego patogenyza tego schorzenia różni się u tych dwóch gatunków zwierząt, ze znacznie cięższym przebiegiem u psów.

Te różnice mogą również wyjaśniać, dlaczego leczenie musi być dostosowane do gatunku oraz dlaczego protokoły leczenia ropomacicza opracowane dla krów niekoniecznie są skuteczne w przypadku psów. Istnieją pewne czynniki wirulencji związane ze szczepami bakteryjnymi powodującymi ropomacicze u psów, które otwierają możliwość stworzenia w przyszłości szczepionki w celu zapobiegania rozwojowi ropomacicza u podatnych osobników.

Aktywacja genów w tkance macicy

W ropomaciczu zakażenie bakteryjne oraz zapalenie prowadzi do nadmiernej lub obniżonej ekspresji wielu genów w tkance macicy. Produkty genów ulegających silniejszej ekspresji mogą - jeśli zostanie opracowany test do ich analizy - być wykorzystane w przyszłości jako markery diagnostyczne, do różnicowania chorób macicy lub kontrolowania odpowiedzi na leczenie. Do tej pory przeprowadzono trzy badania nad ogólną aktywacją genów u suk z ropomaciczem (Hagman et al., 2009; Bukowska et al., 2014; Voorwald et al., 2015). Najwięcej z aktywowanych genów było związanych z chemokinami, cytokinami, migracją komórek zapalnych, czynnikami przeciwbakteryjnymi, układem dopełniacza oraz odpornością wrodzoną. W jednym z badań 29 genów wykazywało specyficzną silniejszą ekspresję w przypadkach ropomacicza i produkty tych genów powinny być dalej badane jako potencjalne markery diagnostyczne do wykrywania tego schorzenia (Voorwald et al., 2015). Odkryto, że aktywacja genów różni się w zależności od stanu szyjki macicy (tj. czy był wpływ z pochwy/otwarta szyjka czy brak wpływu/zamknięta szyjka), co jest interesujące, ponieważ otwarta szyjka macicy i wpływ są zwykle związane z łagodniejszym przebiegiem choroby (Jitpean et al., 2017). Możliwe więc, że istnieją różnice w patogenezie tych dwóch typów ropomacicza.

Procedury diagnostyczne i czynniki predylekcyjne

Choroba ogólnoustrojowa wywołana ropomaciczem dotyka kilku układów narządowych i prowadzi do zmian wielu parametrów laboratoryjnych krwi. Nie ma testów specyficznych dla ropomacicza, ale niektóre z wyników dostarczają istotnych informacji o funkcjonowaniu narządów lub ew. rokowaniu, co jest szczególnie ważne w przypadkach zagrażających życiu i przy ryzyku psocnicy. Pomijając przypadki zagrażające życiu, rokowanie jest dobre w większości leczonych przypadków, ze śmiertelnością ok. 10%, wliczając w to eutanazję (Jitpean et al., 2014).

Zapalenie otrzewnej jest najpoważniejszym powikłaniem, rozwijającym się w ok. 10% przypadków (Jitpean et al., 2014). Spośród wywiadu, badania klinicznego oraz parametrów laboratoryjnych, ocenianych w celu przewidzenia rokowania lub wczesnego wykrycia komplikacji, leukopenia okazała się być najważniejszym czynnikiem predylekcyjnym u suk z ropomaciczem. Leukopenia była związana z 18-krotnym wzrostem ryzyka zapalenia otrzewnej oraz 3,5-krotnym wzrostem ryzyka przedłużonej hospitalizacji po leczeniu chirurgicznym (Jitpean et al., 2014). Ponadto, zapalenie otrzewnej i/lub przedłużona hospitalizacja pooperacyjna były związane z nieprawidłową temperaturą mierzoną w prostrnicy, osłabieniem oraz blednością błon śluzowych. Tak więc badanie kliniczne oraz testy laboratoryjne mogą być przydatne do postawienia właściwego rokowania u suk z ropomaciczem, ale perspektywne badania kliniczne są niezbędne do pełnego potwierdzenia tych założeń.

Podczas rekonwalescencji po leczeniu chirurgicznym przydatna jest ocena mediatorów zapalnych, w celu wczesnego wykrycia powikłań oraz wykrycia suk z zapaleniem ogólnoustrojowym/rozwijającą się posocznicą. Z parametrów zapalnych białka ostrej fazy, takie jak białko C-reaktywne (CRP), są coraz częściej używane w praktyce klinicznej, co jest wynikiem wprowadzenia automatycznych, specyficznych dla psów metod szybkiego oznaczania CRP. Poziomy CRP są często podniesione już przez zabiegiem, a zabieg operacyjny powoduje ich dodatkowy wzrost. Przy czym, zwykle 24 godziny po operacji, stężenie CRP powinno zacząć spadać, aż do normalizacji w momencie pełnego wyzdrowienia. Jeśli stężenie CRP nie opada, a zamiast tego wzrasta, prawdopodobnie doszło do rozwoju powikłań, które spowodowały zapalenie ogólnoustrojowe, co wymaga dalszego postępowania klinicznego (Dąbrowski et al., 2009). Testy laboratoryjne, oceniające prace narządów mięszowych są pomocne w monitorowaniu ich funkcji (parametry nerkowe i obecność białka w moczu, są przydatne również podczas rekonwalescencji).

Możliwości leczenia

W leczeniu chirurgicznym zazwyczaj zaleca się ovariectomię przeprowadzaną z dostępu w linii białej. Ostatnio wykazano, że w leczeniu tej choroby można zastosować techniki laparoskopowe. Techniki te mogą być rozważane w wybranych przypadkach u suk, które nie mają poważnych problemów ogólnoustrojowych lub zapalenia otrzewnej. Jeśli chirurg jest doświadczony, techniki te powinny potencjalnie skutkować szybszym wyzdrowieniem, z powodu mniejszego stresu i bólu, w porównaniu do otwarcia jamy brzusznej. Wymagane są dalsze badania w celu ustalenia optymalnego terminu przeprowadzenia zabiegu zapewniającego najlepsze szanse przeżycia, także mając na uwadze stabilizację stanu pacjenta oraz leczenie wspomagające. Niektóre leki stosowane w analgezji/anestezji mogą dodatkowo obniżać nasilenie stanu zapalnego spowodowanego zabiegiem chirurgicznym. Jeżeli chodzi o możliwości leczenia niechirurgicznego (czysto farmakologicznego), obiecujące wyniki uzyskano przy podawaniu blokera receptorów progesteronowych aglepristonu (Alizin vet, Virbac, Montpellier, France) częściej niż we wcześniej używanych protokołach i w połączeniu z terapią przeciwbakteryjną stosowaną przez stosunkowo krótki czas 6 dni. Używając nowego, zmodyfikowanego protokołu autorzy odnotowali sukces u 47/47 leczonych suk z ropomaciczem, przy braku nawrotów przez 2 lata po leczeniu (Contri et al., 2015). Przyczyny zwiększonej efektywności nowego, zmodyfikowanego protokołu nie są znane, ale jest możliwe, że wyższe stężenia aglepristonu w tkankach przez dłuższy czas są skuteczniejsze. Konieczne są dalsze badania w celu optymalizacji protokołu leczenia farmakologicznego poprzez łączenie aglepristonu z różnymi kombinacjami leków lub do sprawdzenia, czy jest możliwe krótsze podawanie leków przeciwbakteryjnych przy tej samej skuteczności.

Wnioski

Pomimo trwających badań, pozostaje wiele nieświadomych dotyczących ropomacicza, jego przyczyn i konsekwencji. Konieczne są dalsze badania nad środkami zapobiegawczymi, biomarkerami diagnostycznymi i predylekcyjnymi oraz nad poprawą metod leczenia. Podczas optymalizacji metod leczenia powinno się dążyć do zredukowania ilości stosowanych antybiotyków, mając na uwadze rosnące globalne zagrożenie szczepami opornymi (Wedley et al., 2017). W praktyce klinicznej korzystne byłoby znalezienie biomarkerów i/lub parametrów klinicznych pomocnych w identyfikowaniu pacjentów o wysokim ryzyku rozwoju posocznicy lub zagrażającej życiu niewydolności narządowej, jak również posiadanie lepszych możliwości diagnozowania zakażeń macicy wcześniej podczas rozwoju choroby, kiedy są większe szanse na pełne wyzdrowienie i utrzymanie płodności. Poszerzenie wiedzy przyniesie większe możliwości zwalczania tej częstej i zagrażającej życiu choroby.

Literatura u autora.

Źródło: XIII Kongres „Problemy w rozrodzie małych zwierząt: płodność, ciąża, noworodek”; Wrocław, 14-15.10.2017

Z historii weterynarii

Dr Włodzimierz A. Gibasiewicz

LEKARZE ZWIERZĄT W POWSTANIU WIELKOPOLSKIM

Z okazji przypadającej w tym roku 100-rocznicy zwycięskiego Powstania Wielkopolskiego 1918/1919 dla jego przypomnienia i upamiętnienia przygotowałem niniejszy artykuł.

Jeśli zamierzam mówić o Powstaniu Wielkopolskim z 1918/1919 roku to muszę przypomnieć, chociaż w kilku zdaniach, wcześniejsze zrywy niepodległościowe naszych Rodaków w Wielkopolsce. W historii Polski odnotowano aż pięć zrywów niepodległościowych na terenie szeroko rozumianej Wielkopolski: 1794, 1806-1807, 1846, 1848, 1918-1919.

Powstanie w 1794 r. związane było z insurekcją kościuszkowską, a wymierzone przeciw Prusom. Trwało od sierpnia do grudnia 1794 r., miało kilku do-

wódców i pomimo zbrojnej klęski wyłoniło przywódcę przyszłych walk wyzwolńczych: gen. Jana Henryka Dąbrowskiego, który po doświadczeniach z tego roku mógł zorganizować następne, już w pełni zwycięskie powstanie.

Powstanie z 1806-1807 r. Sukces tej zwycięskiej insurekcji przyczynił się do powstania w następnym roku Księstwa Warszawskiego. Podczas wojny pomiędzy Francją a Prusami, Napoleon zlecił gen. Janowi H. Dąbrowskiemu udania się do Poznania i stworzenia oddziałów zbrojnych. Powstanie trwało od 6 listopada 1806 r. do 23 lutego 1807 r. Zwycięstwo powstańców przyczyniło się do przyłączenia większości ziem Prus Południowych do Księstwa Warszawskiego.

Powstanie z 1846 r. Powstanie skierowane było przeciwko Królestwu Pruskiemu i wybuchło w Poznaniu i Górczynie. Jednakże przygotowania do niego zostały odkryte i prusacy aresztowali przywódców (Karola Libelta, Ludwika Mierosławskiego i in.) ale walki wyzwoleńcze trwały. Powstanie to zakończyły się klęską.

Powstanie poznańskie 1848 r. Powstanie poznańskie było częścią ogólnopolskiego powstania narodowego w okresie Wiosny Ludów. Wypuszczeni na wolność aresztowani w 1846 r. K. Libelt i L. Mierosławski przyłączyli się do Komitetu Narodowego, który powstał w Poznaniu 20 marca 1848 r. Walki oddziałów zbrojnych trwały. 11 kwietnia 1848 r. podpisano jednak ugodę (*Uгода w Jarosławcu* k. Środy Wielkopolskiej). Obietnica autonomii części Poznańskiego nie została jednak dotrzymana. Ostatnie walczące oddziały złożyły broń 9 maja 1848 r. w Bardzie. Powstanie poznańskie upadło. Życie oddało 500 powstańców.

W powstaniu tym w bitwie pod Bugajem ciężko ranny został Jakub Stanowski (1818-1889), lekarz weterynarii.

JAKUB JÓZEF STANOWSKI (RAWICZ-STANOWSKI)

Urodził się 23 marca 1818 r. w Ruchocinku pow. gnieźnieński, s. Ignacego i Marcjanny z Bierńkowskich. Uczęszczał do gimnazjum św. Marii Magdaleny w Po-

znaniu. Jako mały chłopiec uczestniczył już w powstaniu listopadowym. Naukę kontynuował prawdopodobnie w Kolonii, a maturę uzyskał w gimnazjum realnym w Berlinie w 1838 r. W 1841 r. rozpoczął studia weterynaryjne na Königliche Tierarzneischule w Berlinie, które ukończył 13 maja 1845 r. z dyplomem weterynarza I klasy. Był asystentem u prof. G. Haubnera w Akademii Rolniczej w Eldenie. W 1948 r. wrócił do Wielkopolski. Uczestniczył w powstaniu piechoty Gwardii Narodowej w Szamotulskim oraz walczył w Powstaniu Wielkopolskim. Uczestniczył w walkach zbrojnych pod Nowym Miastem, Miłosławiem i Bugajem. Płk dr K. Millak podał, że: „Uczestniczył w Powstaniu Wielkopolskim w 1848 r., brał udział w bitwie pod Miłosławiem i był ciężko ranny”. Natomiast w Polskim Słowniku Biograficznym¹ podano: „Walczył pod Nowym Miastem nad Wartą i pod Miłosławiem (30 IV), następnie bronił drogi z Bugaju do Kozubca (pow. wrzesiński), gdzie został ciężko ranny w lewe ramię; zagrożony amputacją ręki, przebywał od maja do jesieni t.r. na leczeniu w Starkowcu koło Miłosławia”.

Stanisław Szafarkiewicz, fot. ze zbiorów prawnika Jarosława Witka z Koźuchowa (zgodna na przedruk Muzeum Ziemi Szubińskiej im. Zenona Erdmanna)

Od 1849 r. był powiatowym lekarzem weterynaryjnym w Środzie Wielkopolskiej. Współpracował z czasopiśmem „Ziemianin”, w którym publikował artykuły weterynaryjno-hodowlane: *Środek zapobiegający zarazie śledziony* (T. 1: 1850 poszyt 3), *Zapytania dotyczące choroby owiec, wśpaczem zwanej* (T. 3: 1850 poszyt 11) oraz *O tasiemcu u owiec (Taenia ovina v. expansa)* (T. 15: 1854 poszyt 9)². W pobliżu Środy Wlkp. wydzierżawił majątek Kijewo³, w którym przeprowadzał doświadczenia z hodowlą zwierząt. Kiedy wybuchło powstanie styczniowe organizował pomoc dla powstańców w powiatach nadgranicznych.

¹ Polski Słownik Biograficzny t. XLII, 2003-2004.

² Tamże.

³ Gąsiorowski A., Topolski J. (red.): Wielkopolski Słownik Biograficzny, wyd. PWN Warszawa-Poznań, 1981, s. 694.

W 1850 r. ożenił się z Heleną Mielecką - pierwsza żona. Mieli trójkę dzieci - Ignacy, Maria i Stanisław. Druga żona - Jadwiga Kłobukowska, także trójka - Józef, Helena i Jan (chłopcy zmarli w dzieciństwie).

Prof. Jakub J. Stanowski w latach 1870-1876 w Wyższej Szkole Rolniczej im. Haliny w Żabikowie wykładał weterynarię, hodowlę i chów owiec oraz wélnoznawstwo, a następnie przez trzy lata w Krajowej Szkole Rolniczej w Czernichowie. Do Poznania wrócił w 1884 r. i zajął się opieką nad hodowlą owiec. Jest autorem pracy *Szkice hippologiczne*, wyd. Poznań 1868.

Zmarł w Poznaniu 3 listopada 1889 r.

Powstanie Wielkopolskie 1918-1919. Drugie zwycięskie powstanie w historii Polski. Wybuchło 27 grudnia 1918 r. i trwało - formalnie - do 16 lutego 1919 r. W tym dniu w Trewirze podpisano rozejm z Niemcami, który rozszerzał na front powstańcy zasady rozejmu w Compiègne z 11 listopada 1918 r. kończącego I wojnę światową. Rozejm ten nie oznaczał jednak całkowitego zakończenia walk. Trwały one jeszcze w 1919 r. Przeciż w tym okresie poległo po stronie polskiej 121 żołnierzy (w tym lekarz weterynarii).

Powstanie Wielkopolskie z 1918/1919 roku było kolejnym zwycięskim powstaniem w Wielkopolsce po pierwszym z 1806 r. Po tym zwycięskim powstaniu uznano w Polsce za zwycięskie jeszcze dwa inne powstania: sejneńskie z 1919 r. i II śląskie z 1920 r. Razem historia Polski opiewa w cztery zwycięskie powstania narodowe.

Bardziej uroczyste jednak obchodzi się w naszym kraju zrywy powstańcze zakończone klęskami.

Dowództwo Powstania Wielkopolskiego w 1919 r. po początkowo spontanicznym organizowaniu się oddziałów powstańczych, żeby nie powiedzieć tworzonych ad hoc, postanowiło powołać pod broń do tworzonego Wojska Wielkopolskiego następujące roczniki Polaków. Uchwałą z 17 stycznia 1919 r. roczniki 1897-1898, 4 marca 1919 r. - 1895-1896 i kolejnych 24 kwietnia 1916 r. - 1894-1901. Związane to było z tworzeniem regularnej armii dowodzonej przez gen. J. Dowbor-Muśnickiego. II kwatremistrzem w Wojsku Wielkopolskim został pierwszy dowódca wojska powstańczego mjr Stanisław Taczak i jemu to podlegała weterynaria, o której opowiada niniejszy rozdział. Au-

tonomia Armii Wielkopolskiej trwała stosunkowo krótko, gdyż od 17 stycznia 1919 r. do 25 maja 1919 r., kiedy to formalnie przeszła w skład Wojska Polskiego pod komendę Naczelnika Państwa. Ostatecznie przemianowanie i rozmieszczenie poszczególnych jednostek nastąpiło jednak 10 grudnia 1919 r.

Powstańcy Wielkopolscy walczyli z Niemcami na kilku frontach: na froncie północnym - dowódca ppłk Kazimierz Grudziński; froncie zachodnim - płk Michał Milewski; froncie południowo-zachodnim (tzw. Grupa „Leszno”) - ppor. Bernard Śliwiński i na froncie południowym - ppor. Władysław Wawrzyniak.

Dzięki temu zrywowi Polska uzyskała taki a nie inny kształt granicy zachodniej, uzyskała określoną ilość kilometrów kwadratowych ziem, które niewątpliwie nie zostały by nam przyznane. W Powstaniu tym poległo niemal 2500 powstańców. Nie była to więc największa ofiara krwi ale uzyskano największą zdobycz terytorialną jeśli przeliczy się ofiary na zdobyte metry Polski. I to jest właśnie ogromny sukces tego powstania, sukces którym powinniśmy się szczycić, a praktycznie nie mówimy o nim a jak już wspominamy to jakby ze wstydem. Dlaczego?!

W Powstaniu Wielkopolskim uczestniczyło 39 lekarzy weterynarii i 14 młodych powstańców, którzy po walkach wywołanych ukończyli studia weterynaryjne (A. Bąk, R. Brocki, S. Bross, B. Fiutak, S. Jakubowski, W. Kensik, J. Marczyński, M. Opielewicz, B. Pałak, Fr. Polita, E. Smorowski, J. Świącicki, W. Witkowski i B. Wrzyszczyński). Razem 53.

LEKARZE WETERYNARII, KTÓRZY UCZESTNICZYLI W POWSTANIU WIELKOPOLSKIM: Rudolf Bachor, Roman Bolesław Brocki, Tadeusz Alojzy Bąk, Stefan Bross, Dionizy Dresler, Stanisław Durski, Bolesław Fiutak, Franciszek Górski, Kazimierz Gummer, Stefan Jakubowski, Kazimierz Jewasiński, Wacław Anastazy Kensik, Jan Konitzer, Władysław Kopliński, Maksymilian Hieronim Kowalewski, Franciszek Marian Kowalski, Aleksy Antoni Kruska, Edmund Krzyślak, Antoni Albin Kwiatkowski, Aleksy Kuroпка, Mieczysław Lapis, Mieczysław Lessiński, Jan Marczyński, Jan Mendyk, Alfons Mosakowski, Edmund Nagler, Kazimierz Nowacki, Marian Opielewicz, Bernard Pałak, Stefan Piotrowski, Franciszek Polita, Hipolit Połomski, Stefan Roessler, Franciszek Teodor Saenger, Kazimierz Sentkowski, Władysław Sieja, Leon Franciszek Siuda, Eryk Smorowski, Józef Starkowski, Czesław Stebnicki, Stanisław Szafarkiewicz, Józef Ślebioda, Jan Świącicki, Teofil Weigt, Augustyn Wilamowski, Józef Wilamowski, Władysław Witkowski, Stanisław Wroczeński, Bogdan Wrzyszczyński, Edmund Zengteller, Kazimierz Albin Ziemecki, Jan Antoni Żeńczak, Ignacy Żyto.

W tym powstaniu wśród walczących o niepodległość Wielkopolski poległ lekarz weterynarii - Stanisław Szafarkiewicz. To nieszczęście miało miejsce niemal w połowie 1919 r. i właśnie od przedstawienia biogramu Stanisława Szafarkiewicza rozpocznę opowieść o lekarzach weterynarii uczestniczących w zwycięskim zrywie niepodległościowym w Wielkopolsce w 1918

i 1919 r. Oczywiście szerzej zaprezentuję tylko te biogramy, które wcześniej nie były przedstawiane w moich publikacjach książkowych.

STANISŁAW SZAFARKIEWICZ

Walczył w I wojnie światowej w wojsku niemieckim. W jednej z bitew został ranny. I tak zakończył się dla niego udział w walkach tamtej wojny. Po wyleczeniu i powrocie do Wielkopolski zgłosił się do 1. Pułku Rezerwowego w Poznaniu, przekształconego następnie w 10. Pułk Strzelców Wielkopolskich (w składzie 3. Dywizji Piechoty Wielkopolskiej). Wiosną 1919 r. Pułk skierowany został do walk powstańczych na froncie północnym powstania pod Rynarzewo. Stanisław Szafarkiewicz zginął w bitwie o most na Kanale Noteckim pod Murowańcem.

Urodził się 2 marca 1888 r. w Borucinie w pow. pleszewskim, s. Ignacego i Marii z d. Otocka. Miał 11 rodzeństwa. Był absolwentem Gimnazjum Realnego Bergera w Poznaniu. Studiował agronomię we Wrocławiu oraz weterynarię. Niestety nie potrafiłem ustalić uczelni. Nie ma go na listach absolwentów Uniwersytetu Warszawskiego i Akademii Weterynaryjnej we Lwowie. Prawdopodobnie studiował w Berlinie, gdyż w I wojnie światowej walczył w armii niemieckiej. Piotr S. Adamczewski⁴ zaprezentował następujący biogram: „Stanisław Szafarkiewicz z wykształcenia był lekarzem weterynarii. W maju 1917 r. został ranny i przebywał w wojskowych lazaretach. Wykorzystując wojskową zawieruchę rewolucyjną w Niemczech, pod koniec roku 1918 powrócił do rodzinnego domu. W tym też mniej więcej czasie zawarł związek małżeński z Pelagia Kapsą (1898-1973), z którą doczekał się syna Henryka (1918-1943). Po wybuchu Powstania Wielkopolskiego zgłosił się ochotniczo do 1. Pułku Rezerwowego w Poznaniu, przekształconego później w 10. Pułk Strzelców Wielkopolskich. Wiosną 1919 r. wraz z Pułkiem został skierowany do walk na froncie północnym powstania pod Rynarzewo, gdzie przebiegała linia demarkacyjna biegnąca wzdłuż Noteci i Kanalu Noteckiego. Na tym odcinku służył do nocy 18/19.06.1919 r., kiedy to poległ podczas kolejnej próby zdobycia Bydgoszczy. Zginął w bitwie o most na Kanale Noteckim. Oprócz Szafarkiewicza w bitwie poległo jeszcze 14 innych powstańców z 10. Pułku Strzelców Wielkopolskich, których Niemcy następnie pochowali w prostej żołnierskiej mogile wykopanej tuż obok miejsca bitwy”.

Podobny opis tamtych dni podała w „Expressie bydgoskim” red. Kamila Czechowska⁵: 19 czerwca 1919 r., kilka miesięcy po zawarciu rozejmu w Trewirze, miała miejsce bitwa o most na kanale na Noteci koło Rynarzewa. W środę, 18 czerwca, do Rynarzewa przybył 10. pułk strzelców wielkopolskich. Bitwa, którą powstańcy nazwali trzecim uderzeniem na Byd-

goszcz, rozegrała się w noc, która poprzedzała święto Bożego Ciała. W wyniku stoczonych walki, po stronie polskiej poległo 15 walczących, 2 zmarło w wyniku odniesionych ran, 47 zostało rannych a 18 dostało się do niewoli. Poległych 15 powstańców pochowano po zakończeniu walk na polu bitwy. Ekshumacji dokonano w lipcu 1920 r. Razem z poległymi, do 16 drewnianych trumien złożono również ciało szeregowca 4. kompanii gnieźnieńskiej, Michała Śronia, który uległ nieszczęśliwemu wypadkowi 7 lutego 1919 r. Trumny spoczęły w zbiorowej mogile podczas uroczystego pogrzebu 1 sierpnia 1920 r.”.

Kapral Stanisław Szafarkiewicz pochowany jest na cmentarzu parafialnym w Rynarzewie we wspólnej mogile. Nad mogiłą miejscowe koło Towarzystwa Powstańców i Wojaków w 1926 r. ufundowało pomnik poświęcony pamięci poległych żołnierzy 10. Pułku Strzelców Wielkopolskich.

Włodzimierz A. Gibasiewicz
Duszniki

Fragment rozdziału z książki autora *Początek od końca drogi* - dla której trwają poszukiwania sponsorów i wydawnictwa.

**Studia
podyplomowe,
konf. naukowe,
szkolenia**

Katedra Rozrodu z Kliniką Zwierząt Gospodarskich, Wydział Med. Wet. UP we Wrocławiu; pl. Grunwaldzki 49, 50-366 Wrocław, tel.: +4871 3205 306 /302/318; www.specjalizacje-konferencja-polanica.pl biuro e-mail: konferencja.polanica@gmail.com

**XXI MIĘDZYNARODOWA
KONFERENCJA NAUKOWA
POLANICA ZDRÓJ 24-25 maja 2018 r.**

**PROFILAKTYKA CHOROÓB PRZEŻYWCZY
- JAK NIE STOSOWAĆ ANTYBIOTYKÓW?**

⁴ Adamczewski Piotr S.: *Powstanie Wielkopolskie 1918-1919 na Patukach i Krajnie - ludzie, miejsca, wydarzenia. Powstańcze biografie/Szafarkiewicz Stanisław* www.powstanie.szubin.net/biografie (dostęp 07.07.2016).

⁵ Czechowska Kamila: <http://express.bydgoski.pl/103820,Powstancza-bitwa-o-most-na-Noteci.html> (dostęp 10.07.2016 r.).

- PROGRAM KONFERENCJI -

24.05.2018 r. czwartek

10.00 - 13.00

Warsztaty - Teatr Zdrojowy Polanica Zdrój
„Program StadoOnLine w pracy lekarza weterynarii”
(konieczne wcześniejsze zapisy na warsztaty na adres:
konferencja.polanica@gmail.com)

W ramach warsztatów odbędzie się aktywna praca uczestników z komputerem. **Uwaga! Prosimy zabrać własny laptop lub tablet z dostępem do Internetu.**

1. Program SOL, ogólna koncepcja i aktualny stan
(30 minut). Wykład połączony z pokazem, K. Słoniewski.

Dalszy ciąg zajęć odbywał się będzie w formie pokazu i ćwiczeń praktycznych.

- Zakładamy, że każdy z uczestników ma do dyspozycji laptop lub tablet z dostępem do Internetu.
- Każdy z uczestników otrzyma indywidualny login i hasło umożliwiające pracę z programem oraz dostęp do „ćwiczebnych” gospodarstw. Utworzymy ich kilkanaście. Ponieważ możliwy jest dostęp kilku użytkowników do jednego gospodarstwa, każdy będzie mógł samodzielnie wykonywać ćwiczenia.
- Prowadzący zajęcia będzie pokazywał, jak wykonać dane zadanie, a potem uczestnicy będą usiłowali to powtórzyć we własnych gospodarstwach.
- Na sali będą 3-4 osoby zaznajomione z obsługą SOL, służące pomocą uczestnikom.

Omówione i przećwiczone zostaną następujące zagadnienia:

2. Lekarz weterynarii jako użytkownik programu SOL (60 minut).

K. Słoniewski

- a. Uzyskiwanie dostępu do programu
- b. Logowanie
- c. Prezentacja zdarzeń weterynaryjnych - Karty zwierząt i wykazy
- d. Rejestracja typowych „zdarzeń weterynaryjnych” (diagnozy, zabiegi, terapie)
- e. Rejestracja przebiegu badania w czasie rzeczywistym, na urządzeniu mobilnym

3. Ocena sytuacji w stadzie na podstawie informacji dostępnych w SOL (90 minut).

Z.M. Kowalski i J. Twardoń

- a. Brakowanie i jego przyczyny
- b. Występowanie chorób metabolicznych i zaburzeń trawienia
- c. Rozród
- d. Ocena stanu zdrowotnego wymion

Rozpoczęcie konferencji
- wykłady

14.30 - 15.00 *Izabela Gwincińska* - „Wspomaganie zdrowia zwierząt z wykorzystaniem naturalnych składników. Raport z wybranych rejonów Polski”

15.00 - 15.40 *Walter Baumgartner* - „Ocena ekonomiczna występowania paratuberkulozy u bydła” (Economic evaluation of paratuberculosis In cattle - W. Baumgartner, J.L. Kohl).

15.40 - 16.10 *Jan Twardoń, Grzegorz J. Dejneka, Jacek Mrowiec, Agnieszka Bartoszewicz* - „Choroby skóry wymienia u przeżuwaczy”

16.10 - 16.20 Dyskusja

16.20 - 16.40 Przerwa

16.40 - 17.10 *Jarosław Cierpisz* - „Czy nanotechnologie mogą zastąpić antybiotykoterapię?”

17.10 - 17.30 *Andrzej Rapak, Jan Twardoń* - „Testy ciążowe u bydła.”

17.30 - 18.00 *Przemysław Sobiech* - „Zastosowanie drożdży i ich metabolitów u owiec i gniaźnięt w okresie odchowu i tuczu. Badania własne.”

18.00 - 18.15 Dyskusja

18.15 - 18.45 *Krzysztof Słoniewski* - „Nowoczesny program zarządzania zdrowiem stada.”

19.00 Zakończenie obrad

25.05.2018 r. piątek

9.15 - 9.30 Otwarcie konferencji

9.30 - 10.00 *Tadeusz Stefaniak, Joanna Bajzert, Krzysztof Blicharski, Paulina Jawor* - „Nowe rozwiązania w immunoprofilaktyce biernej i czynnej chorób narządu oddechowego cieląt. Alternatywa dla antybiotyków.”

10.00 - 10.45 *Heiner Bollwein* - „Prognozowanie endometritis u krów na podstawie klinicznych objawów.”

10.45 - 11.30 *dr Hans Caron* - „Eliminacja antybiotyków z praktyki weterynaryjnej.”

11.30 - 11.50 Przerwa

11.50 - 12.20 *Marek Lesiak* - „Metody profilaktyki i terapii chorób bydła ograniczające stosowanie antybiotyków.”

12.20 - 13.00 *Sebastian Smulski* - „Sposoby ograniczenia użycia antybiotyków w aspekcie zwalczania mastitis.”

13.00 - 14.00 Przerwa obiadowa

14.00 - 14.45 *Heiner Bollwein* - „Terapia endometritis bez antybiotyków.”

14.45 - 15.15 *Dominik Ruciński* - „Profilaktyka BVD - MD okiem praktyka.”

15.15 - 15.50 *Zygmunt M. Kowalski* - „Dlaczego immunosupresja w okresie przejściowym?”

15.50 - 16.10 Przerwa

16.10 - 16.40 *Leszek Jarosz* - „Wczesne wykrywanie schorzeń wymienia i chorób metabolicznych u krów.”

16.40 - 17.10 *Michał Bednarski* - „Metody ograniczania antybiotykoterapii w przebiegu chorób biegunkowych.”

17.10 - 18.00 *Alexander Starke* - „Zarządzanie zdrowiem w fermie bydła mlecznego. Nowe metody terapii. Redukcja strat zwierząt oraz wprowadzanie nowych leków w obszarze schorzeń racic.”

18.00 Zakończenie konferencji

19.30 Spotkanie towarzyskie BLISSLAND

UNIwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

Katedra Epizootologii z Kliniką Ptaków i Zwierząt
Egzotycznych Wydziału Medycyny Weterynaryjnej

Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych
Sekcja Fizjologii i Patologii Ptaków

KONFERENCJA NAUKOWA

Organizatorzy mają zaszczyt zaprosić na konferencję naukową nt.:

„Aktualne problemy w patologii drobiu ze szczególnym uwzględnieniem monitorowania zdrowia ptaków”

Konferencja z udziałem wykładowców krajowych i zagranicznych odbędzie się w dniach

23-24 czerwca 2018r.

w Centrum Dydaktyczno-Naukowym Uniwersytetu Przyrodniczego pl. Grunwaldzki 24A we Wrocławiu.

Nasza konferencja jest częścią 14 Kongresu Europejskiego Towarzystwa Farmakologii i Toksykologii Weterynaryjnej, której wiodącym tematem jest:

JEDNO ZDROWIE - WYZWANIA I INNOWACJE

W niedzielę, 24 czerwca, uczestników konferencji zapraszamy o godzinie 15:00 na wykłady inauguracyjne Kongresu.

Osoby zainteresowane uczestnictwem w Konferencji Drobiarskiej proszone są o nadesłanie karty zgłoszenia **do 3 czerwca 2018r.**

Koszt uczestnictwa w Konferencji wynosi 520,00 PLN (z VAT). Opłatę uczestnictwa w Konferencji prosimy wnieść na konto PTNW o/Wrocław Sekcja Fizjologii i Patologii Ptaków.

Nr konta:

82 1020 5242 0000 2902 0273 0067
z dopiskiem „Konferencja Drobiarska”

Zgłoszenia prosimy kierować drogą mailową na adres:

konferencja.drobiarska@upwr.edu.pl
lub na adres:

Sekcja Fizjologii i Patologii Ptaków PTNW
pl. Grunwaldzki 45

50-366 Wrocław
Z dopiskiem KONFERENCJA
Tel.: 71 320 53 28 lub 71 320 53 22

Kartę zgłoszeniową i informacje o naszej konferencji umieszczono na stronach internetowych: www.upwr.edu.pl (w dziale *Konferencje, Seminaria*) i www.konferencjadrobiarskawroclaw.pl. Tam również umieszczone będą kolejne komunikaty.

Przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego:
prof. dr hab. Alina Wieliczko

Wydział Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Katedra Rozrodu z Kliniką Zwierząt Gospodarskich, w porozumieniu z Komisją do spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, ogłasza nabór na specjalizacyjne studia podyplomowe z zakresu:

CHOROBY PRZEŻUWACZY

**Planowany termin rozpoczęcia
- wrzesień 2018r.**

Warunkiem upoważniającym do podjęcia studiów specjalizacyjnych jest: posiadanie dyplomu lekarza weterynarii, prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii, co najmniej 2-letni staż pracy w zawodzie lekarza weterynarii.

Czas trwania specjalizacji wynosi 2,5 roku (5 semestrów). Studia obejmują wykłady, seminaria, konsultacje, staże, zaliczenia i egzamin końcowy. Wniosek zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z 15 listopada 1994r. (Dz.U. 131, poz. 667) powinien zawierać:

1. Imię i nazwisko wnioskodawcy oraz datę i miejsce urodzenia.
2. Miejsce zamieszkania.
3. Opis przebiegu pracy zawodowej.
4. Aktualne miejsce pracy i zajmowane stanowisko.
5. Informacje o ukończonych kursach specjalizacyjnych.
6. Informacje o publikacjach.

Do wniosku należy dołączyć:

1. Odpis dyplomu lekarza weterynarii.
2. Odpis zaświadczenia okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej o stwierdzeniu prawa wykonywania zawodu.
3. Deklarację pokrycia kosztów specjalizacji przez lekarza weterynarii lub zatrudniający go zakład pracy.

Szczegółowe informacje można uzyskać u kierownika kursu prof. dr hab. Jana Twardonia pod adresem: Katedra Rozrodu z Kliniką Zwierząt Gospodarskich, Pl. Grunwaldzki 49, 50-366 Wrocław, tel. 71 320 53 06, 607 577 710, e-mail: jan.twardon@upwr.edu.pl lub u lek. wet. Jacka Mrowca pod tym samym adresem, tel. 71 320 53 12, e-mail: jacek.mrowiec@upwr.edu.pl

Informacje również na stronie:

www.specjalizacje-konferencja-polanica.pl

Wnioski należy składać pocztą lub osobiście pod adresem: prof. dr hab. Jan Twardoń, Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Katedra Rozrodu z Kliniką Zwierząt Gospodarskich, Pl. Grunwaldzki 49, 50-366 Wrocław.

Kierownik Specjalizacji:
prof. dr hab. Jan Twardoń

Dziekan:
dr hab. Krzysztof Kubiak, prof. nadzw.

Wnioski należy składać pocztą lub osobiście pod adresem: prof. dr hab. Jan Twardoń, Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Katedra Rozrodu z Kliniką Zwierząt Gospodarskich, Pl. Grunwaldzki 49, 50-366 Wrocław.

Krajowy Kierownik Specjalizacji nr 1:
prof. dr hab. Jan Twardoń

Dziekan:
dr hab. Krzysztof Kubiak, prof. nadzw.

Wydział Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Katedra Rozrodu z Kliniką Zwierząt Gospodarskich, w porozumieniu z Komisją do spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, ogłasza nabór na specjalizacyjne studia podyplomowe z zakresu:

ROZRÓD ZWIERZĄT

**Planowany termin rozpoczęcia
- wrzesień 2018r.**

Warunkiem upoważniającym do podjęcia studiów specjalizacyjnych jest: posiadanie dyplomu lekarza weterynarii, prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii, co najmniej 2-letni staż pracy w zawodzie lekarza weterynarii.

Czas trwania specjalizacji wynosi 2,5 roku (5 semestrów). Studia obejmują wykłady, seminaria, konsultacje, staże, zaliczenia i egzamin końcowy.

Wniosek zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z 15 listopada 1994 r. (Dz.U. 131, poz. 667) powinien zawierać:

1. Imię i nazwisko wnioskodawcy oraz datę i miejsce urodzenia
2. Miejsce zamieszkania
3. Opis przebiegu pracy zawodowej
4. Aktualne miejsce pracy i zajmowane stanowisko
5. Informacje o ukończonych kursach specjalizacyjnych
6. Informacje o publikacjach

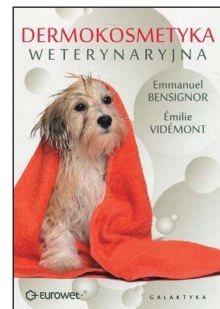
Do wniosku należy dołączyć:

1. Odpis dyplomu lekarza weterynarii
2. Odpis zaświadczenia okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej o stwierdzeniu prawa wykonywania zawodu
3. Deklarację pokrycia kosztów specjalizacji przez lekarza weterynarii lub zatrudniającego go zakład pracy

Szczegółowe informacje można uzyskać u kierownika kursu prof. dr hab. Jana Twardonia pod adresem: Katedra Rozrodu z Kliniką Zwierząt Gospodarskich, Pl. Grunwaldzki 49, 50-366 Wrocław, tel. 713 205 306, 607 577 710, e-mail: jan.twardon@upwr.edu.pl lub u lek. wet. Jacka Mrowca pod tym samym adresem, tel. 713 205 312, e-mail: jacek.mrowiec@upwr.edu.pl oraz na stronie www.specjalizacje-konferencja-polanica.pl

Informacje różne

NOWOŚCI WYDAWNICZE

Emmanuel Besignor, Émilie Vidémont DERMOKOSMETYKA WETERYNARYJNA

Wydawnictwo Galaktyka, Łódź 2017;
liczba stron: 192, oprawa twarda. cena: 110 zł

Dermokosmetyka weterynaryjna to pierwsze na naszym rynku kompletne opracowanie dotyczące dermokosmetyków przeznaczonych dla psów i kotów. Autorami tej książki są uznani na świecie specjaliści, co gwarantuje wysoką wartość merytoryczną i praktyczną przedstawionej wiedzy. Właściciele coraz częściej proszą lekarzy weterynarii o pomoc w odpowiednim utrzymaniu skóry i okrywy włosowej swoich zwierząt, zarówno zdrowych, jak i mających ewidentne problemy (na przykład ze skórą przesuszoną, przetłuszczoną lub trądzikową czy z podrażnieniami alergicznymi). Polecam więc tę książkę wszystkim praktykom, a także studentom medycyny weterynaryjnej, którzy chcą poszerzać swoją wiedzę z zakresu dermatologii psów i kotów.

Dr hab. Jarosław Popiel, prof. nadzw.

W tej książce znajdziesz:

- informacje na temat budowy skóry i funkcji jej składników, dzięki którym zrozumiesz rolę utrzymania odpowiednich warunków hemostazy,
- zestawienie parametrów biofizycznych bariery skórnej, ich znaczenie oraz metody pomiaru, pozwalające na monitorowanie działania zastosowanych dermokosmetyków,
- opis głównych form galenowych preparatów i substancji czynnych dostępnych w kosmetologii oraz wskazania dotyczące ich stosowania,
- porady jak używać dermokosmetyków i jak postępować w razie działań niepożądanych.

ZJAZD ROCZNIKA 1972-1978 WYDZIAŁU MEDYCYNY WETERYNARYJNEJ WE WROCŁAWIU

Z okazji 40. rocznicy ukończenia studiów organizujemy spotkanie w dniach 18-20 maja 2018r. we Wrocławiu. Zapraszamy do kolejnego spotkania po wielu latach od ukończenia studiów.

Spotkanie odbędzie się w murach Uczelni oraz w pałacu w Pawłowicach (ul. Pawłowicka 87/89). Kontakt oraz zgłoszenia przyjmujemy na adres komitetu organizacyjnego:

Anna Opyrchal,
e-mail: annaopyrchal@poczta.onet.pl
tel. 606 732 403

Jan Twardoń,
e-mail: jan.twardon@upwr.edu.pl
tel. 607 577 710.

Warunki uczestnictwa oraz szczegółowy program wysłamy pocztą.

DO ZOBACZENIA we WROCŁAWIU w 2018r.

Komitet Organizacyjny
Anna Opyrchal
Jan Twardoń

ZJAZD ROCZNIKA 1967-1973 WYDZIAŁU MEDYCYNY WETERYNARYJNEJ WE WROCŁAWIU

Z okazji 45. rocznicy ukończenia studiów organizujemy spotkanie w dniach 28-31 maja 2018r. w Szczyrku.

Orientacyjny koszt ok. 400zł na osobę.

Kontakt oraz zgłoszenia przyjmujemy na adres Komitetu Organizacyjnego:

Daniel Wierzbinka
e-mail: dwierzbinka@gmail.com
tel. 782 777 800

Małgorzata Strokowska
e-mail: gocha668@interia.pl
tel. 664 967 988

Barbara Lisikiewicz
e-mail: Dino88@interia.eu
tel. 609 671 343

Warunki uczestnictwa oraz szczegółowy program wysłamy pocztą.

WAWRZYNEK FINIS

Jest jedną z niewielu roślin, którą można poznać przy pomocy trzech zmysłów. Można go zobaczyć, usłyszeć i wywęszyć. Jest jeszcze coś: dla, czy może raczej przez wawrzynka wilczelyko można stracić głowę. Lub zdrowie, ale o tym za chwilę.

Wilczelyko jest niewielkim krzewem. W naturze rośnie niezbyt często w podszyści żyznych, wilgotnych lasów liściastych i mieszanych. W marcu, a w łagodne zimy nawet w środku lutego, nagie gałązki pokrywają się licznymi kwiatami fioletowo różowej barwy. W po-

zbawionym liści krajobrazie jest doskonale widoczny z oddali. W pogodny i ciepły dzień roślina roztacza wokół siebie bardzo przyjemny, słodkawy zapach. Kiedyś wywędzyłem kwitnące wilczełyko z odległości dwudziestu kroków. Gdyby nie zapach, pewnie bym go nie odnalazł. Nie byłem pierwszym odkrywcą. Na kwiatkach pasły się roje pszczoł i wszystkie okoliczne trzmiele. Nic dziwnego. Wczesną wiosną bogate w nektar kwiaty stanowią rzadki i poszukiwany rarytas. Brzęczące towarzystwo było wyraźnie słyszalne. Wawrzynka wilczełyko widać, słyszeć i czuć. Bene!

Pod koniec kwietnia krzew sporo traci na urodzie. Kwiaty opadają, a na ich miejsce rozwijają się liście, które przy odrobinie wyobraźni przypominają szlachetny wawrzyn. Wówczas krzew zamienia się w zwyczajnego, banalnego mieszkańca lasu. W połowie wakacji zaczyna odrabiać straty. Na gałązkach pojawiają się owoce. Czerwone, błyszczące pestkowce średnicy dziesięciogroszówki. Wawrzynek odzyskuje urok i znowu kusi wzrok, co może być powodem poważnych kłopotów. Każda część rośliny, liście, kora, owoce i sok zawierają trujące glikozydy. Owoce są niebezpieczne. Dla dziecka dziesięć dojrzałych owoców może stanowić śmiertelna dawka. Na szczęście mają silny, gorzki i palący smak, dzięki czemu skutecznie zniechęcają przed konsumpcją. Znacznie bardziej niebezpieczny jest sok wyciekający z ułamanych gałązek. Jeśli dostanie się na skórę, spowoduje powstanie brzydkich pęcherzy, a później trudnych do zagojenia wrzodów. Kiedyś zawodowi żebracy stosowali sok z wilczełyka do wywoływania paskudnych ran aby wzbudzić współczucie i spowodować odruch mocniejszego potrząśnięcia trzosem. Dobry żebrak musi budzić litość. Albo pójdzie z torbami.

Dobrze, ale co z pszczołami, trzmielami i całą owadzią drobnicą, która wiosną stoi na kwiatkach wawrzynka? Czy nektar i pyłek są dla nich szkodliwe? Na pewno nie. Spędziłem długie kwadransy przy kwitnących roślinach. Nigdy nie zauważyłem, aby którykolwiek z owadów odniósł choćby najmniejszy uszczerbek na zdrowiu. Każdego słonecznego dnia przylatywały liczne kawalkady pszczoł, które syciły się nektarem do woli. Pachnąca ciecz była wydzielana bardzo obficie i dobrze widoczna na dnie kwiatów. Pszczelarze uważają wilczełyko za ważny i bynajmniej nie trujący wiosenny pożytek. Przy okazji owady zapylają kwiaty, dzięki czemu powstają nasiona. Jedyny sposób naturalnego rozmnażania rośliny. Mordowanie

dobroczyciów wykonujących arcyważne prace, byłoby ze strony wilczełyka czarną niewdzięcznością. I do tego procederem zaiste samobójczym.

Czy zgodnie ze swoją nazwą wawrzynek byłby kiedykolwiek stosowany do trucia wilków? Śmiem wątpić. Palący smak odstraszy każdego ssaka, a zresztą, w lesie roślinie kilka innych trujaków znacznie lepiej nadających się do skrytobójczych celów. Choćby prawie pozabawiony zapachu tojad, czy miły w smaku szalejadowity. Na pewno żaden wilk nigdy nie wziął ani szczypty wawrzynka do pyska. I to pod żadną postacią. Jeśli już, to użycie wilczej nazwy ma podkreślać zdradliwą i podstępą naturę rośliny.

Nawiasem mówiąc, trujące właściwości krzewu są rzeczą względną. Nim nastąpiła nowoczesna farmacja ludzie ratowali zdrowie roślinami zbieranymi w lasach i na łąkach. Ze skutecznością to już różnie bywało, ale sto czy więcej lat temu specjalnego wyboru nie było. Dotarłem do fascynującej receptury związanej z wawrzynkiem, która lawiruje na granicy zielarstwa ekstremalnego i magii. Zmiażdżona kora przykładana do spuchniętych od reumatyzmu stawów ma szybko usuwać bóle. Uwierzyłem, tylko w żaden sposób nie mogę pogodzić receptury z uczulającymi, czy nawet parzącymi właściwościami soku z rośliny. To jeszcze nic. Ponoć zjadanie nasion ma leczyć zatrucia pokarmowe i biegunki. Co ciekawsze, należy koniecznie przyjmować jedną, trzy lub pięć sztuk. Nigdy inaczej. Dawkowanie załatwiała magiczną numerologią, nie wspominając już o drobnym fakcie, iż nasiona trujących roślin zwykle zawierają najwięcej toksycznych związków. Sprawdziłem lecznicze zastosowania wawrzynka w aktualnych podręcznikach farmacji. Wszędzie ostrzegano, by preparaty z rośliny stosować tylko pod kontrolą doświadczonego medyka. Gdy nieśmiało zapytałem czy starsza pani, która była autorką owej frapującej receptury kiedykolwiek leczyła się wawrzynkiem, uzyskałem twierdzącą odpowiedź. I nadal czuję się znakomitym zdrowiem, a w prezencie otrzymałem buteleczkę leczniczych nasion. Wciąż spoczywa zalekowana na półce.

Na koniec najprzyjemniejsza rzecz o wawrzynku. Kiedy czytacie te słowa, wawrzynki wilczełyko powinny kwitnąć. Jeśli nie w naturze, to pewnie w ogrodach, gdzie dla urody są chętnie sadzone. Osobiście uważam, że te dzikie, rosnące w lesie pachną najmocniej...

Grzegorz Tabasz
Nowy Sącz 2018

W BIULETYNIE:

**UROCZYSTOŚĆ WRĘCZENIA DYPLOMÓW PRAWA WYKONYWANIA ZAWODU
ORAZ SPOTKANIE WIGILIJNO-NOWOROCZNE**

SPOTKANIE WIGILIJNE KOŁA SENIORÓW LEKARZY WET.

IX DOLNOŚLĄSKI BAL KARNAWAŁOWY LEKARZY WET.